

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 8. marca 2022 *

Obsah

I.	Právny rámec	7
A.	Právo v oblasti vlastných zdrojov	7
1.	Rozhodnutia týkajúce sa systému vlastných zdrojov	7
2.	Nariadenia o metódach a postupe sprístupňovania vlastných zdrojov	7
3.	Nariadenie č. 608/2014	10
4.	Nariadenie č. 1553/89	11
B.	Colné právo	11
1.	Colný kódex Spoločenstva	11
2.	Colný kódex Únie	14
3.	Vykonávacie nariadenie k CKS	17
4.	Vykonávacie nariadenie k CKÚ	17
C.	Právo v oblasti DPH	19
II.	Skutkové okolnosti a konanie pred podaním žaloby	21
A.	Skutkové okolnosti	21
B.	Konanie pred podaním žaloby	27
III.	Konanie na Súdnom dvore	29
IV.	O žalobe	29
A.	O prípustnosti	30

* Jazyk konania: angličtina.

1. O porušení práv Spojeného královstva na obranu počas konania pred podaním žaloby a v konaní na Súdnom dvore	30
a) Argumentácia účastníkov konania	30
b) Posúdenie Súdny dvorom	31
2. O nedostatočnom skutkovom a právnom základe výhrady založenej na porušení práva Únie v oblasti DPH, najmä pokiaľ ide o colný režim 42	34
a) Argumentácia účastníkov konania	34
b) Posúdenie Súdny dvorom	34
3. O porušení zásad ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty, „estoppel“ a lojálnej spolupráce	35
a) Argumentácia účastníkov konania	35
b) Posúdenie Súdny dvorom	36
4. O nedostatku právomoci Súdneho dvora v rámci konania o nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ rozhodovať o návrhu Komisie nariadiť členskému štátu, aby sprístupnil konkrétnu sumu vlastných zdrojov	37
a) Argumentácia účastníkov konania	37
b) Posúdenie Súdny dvorom	38
5. O predčasnosti a neprípustnosti žaloby, pokiaľ ide o obdobie od 1. mája 2015 do 11. októbra 2017 vrátane, z dôvodu vydania platobných výmerov C18 Breach vzťahujúcich sa na toto obdobie	41
a) Argumentácia účastníkov konania	41
b) Posúdenie Súdny dvorom	41
B. O veci samej	42
1. O nesplnení povinností v oblasti ochrany finančných záujmov Únie a boja proti podvodom, ako aj povinností vyplývajúcich z colných predpisov Únie	42
a) O porušení článku 310 ods. 6 ZFEÚ a článku 325 ZFEÚ	42
1) O povinnostiach uložených členským štátom podľa článku 325 ZFEÚ	42
2) O porušení povinností uložených článkom 325 ZFEÚ	45
i) Úvodné pripomienky	45
ii) Pripomenutie podstatných znakov predmetných podvodov s podhodnotením	45

iii)	O vedomosti Spojeného kráľovstva od začiatku obdobia porušovania o podstatných znakoch predmetných podvodov s podhodnotením a účinných opatreniach na boj proti týmto podvodom	46
iv)	O nesúlade systému colných kontrol, ktorý Spojené kráľovstvo uplatňovalo počas obdobia porušovania na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením, s článkom 325 ods. 1 ZFEÚ	48
b)	O porušení povinností uložených colnými právnymi predpismi Únie	50
1)	Úvodné pripomienky	51
2)	O porušení povinností uložených článkom 13 Colného kódexu Spoločenstva a článkom 46 Colného kódexu Únie	52
i)	Argumentácia účastníkov konania	52
ii)	Posúdenie Súdny dvorom	53
3)	O porušení povinností uložených článkom 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS a článkom 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ	57
4)	O porušení povinností uložených článkom 220 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva a článkom 105 ods. 3 Colného kódexu Únie	61
2.	O nesplnení povinností uložených právom Únie v oblasti sprístupnenia tradičných vlastných zdrojov pozostávajúcich z cla	62
a)	O výhrade založenej na tom, že Spojené kráľovstvo porušilo svoju zásadnú povinnosť sprístupniť tradičné vlastné zdroje	62
1)	O zásade zodpovednosti Spojeného kráľovstva za nestanovenie strát tradičných vlastných zdrojov Únie	63
2)	O zodpovednosti Spojeného kráľovstva za straty vlastných zdrojov Únie stanových v oznámeniach C 18 Snake	66
b)	O výhrade založenej na tom, že Spojené kráľovstvo porušilo svoju povinnosť sprístupniť konkrétne sumy tradičných vlastných zdrojov	71
1)	O argumentácii Spojeného kráľovstva, podľa ktorej musí Súdny dvor najprv preskúmať jeho odhad strát tradičných vlastných zdrojov	72
2)	O odhade Komisie týkajúcom sa výšky strát tradičných vlastných zdrojov podľa metódy OLAF-JRC	75
3)	O odhade Spojeného kráľovstva týkajúcom sa strát tradičných vlastných zdrojov podľa metódy HMRC	75
4)	O argumentácii všeobecnej povahy smerujúcej proti metóde OLAF-JRC	76
5)	O odhade výšky strát tradičných vlastných zdrojov za obdobie od novembra 2011 do novembra 2014	79

6) O odhade výšky strát tradičných vlastných zdrojov za obdobie od 1. januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane	80
i) O výhrade proti metóde OLAF-JRC založenej na tom, že vedie k nadhodnoteniu objemu dovozov, ktoré sa majú považovať za podhodnotené	80
ii) O výhrade proti metóde OLAF-JRC založenej na tom, že vedie k nadhodnoteniu hodnoty dovozov, ktoré sa majú považovať za podhodnotené	82
7) O vplyve platobných výmerov C18 Breach na odhad výšky strát vlastných zdrojov, ktoré Komisia požaduje za obdobie od 1. januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane	85
8) O výmennom kurze, ktorý sa má použiť na výpočet výšky strát vlastných zdrojov	88
9) Návrh	89
3. O nesplnení povinností vyplývajúcich z právnych predpisov týkajúcich sa DPH a povinnosti sprístupniť zodpovedajúce vlastné zdroje	90
a) Argumentácia účastníkov konania	90
b) Posúdenie Súdny dvorom	91
4. O nesplnení povinnosti lojálnej spolupráce zakotvenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ	95
a) Argumentácia účastníkov konania	95
b) Posúdenie Súdny dvorom	96
O trovách	98

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 4 ods. 3 ZEÚ – Článok 310 ods. 6 a článok 325 ZFEÚ – Vlastné zdroje – Clo – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Ochrana finančných záujmov Európskej únie – Boj proti podvodom – Zásada efektivity – Povinnosť členských štátov sprístupniť Európskej komisii vlastné zdroje – Finančná zodpovednosť členských štátov v prípade strát vlastných zdrojov – Dovoz textilných výrobkov a obuvi z Číny – Rozsiahle a systematické podvody – Organizovaná trestná činnosť – Miznúci dovozcovia – Colná hodnota – Podhodnotenie – Základ dane pre DPH – Absencia systematických colných kontrol založených na analýze rizika a vykonaných pred prepustením dotknutého tovaru – Absencia systematického poskytovania záruk – Metóda použitá na odhad výšky strát tradičných vlastných zdrojov v súvislosti s dotknutými dovozmi, ktoré predstavujú významné riziko podhodnotenia – Štatistická metóda založená na priemerných cenách stanovených na úrovni Únie – Prípustnosť“

Vo veci C-213/19,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ, podaná 7. marca 2019,

Európska komisia, v zastúpení: L. Flynn a F. Clotuche-Duvieusart, splnomocnení zástupcovia,
žalobkyňa,

proti

Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: pôvodne F. Shibli, S. Brandon, Z. Lavery a S. McCrory, neskôr F. Shibli a S. McCrory, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Eadie a I. Rogers, QC, ako aj S. Pritchard, T. Sebastian a R. Hill, barristers,
žalovanému,

ktoré v konaní podporujú:

Belgické kráľovstvo, v zastúpení: J.-C. Halleux, P. Cottin a S. Baeyens, splnomocnení zástupcovia,

Estónska republika, v zastúpení: N. Grünberg, splnomocnená zástupkyňa,

Helénska republika, v zastúpení: M. Tassopoulou, splnomocnená zástupkyňa,

Lotyšská republika, v zastúpení: pôvodne K. Pommere, V. Soņeca a I. Kucina, neskôr K. Pommere, splnomocnené zástupkyne,

Portugalská republika, v zastúpení: P. Barros da Costa, S. Jaulino, L. Inez Fernandes a P. Rocha, splnomocnení zástupcovia,

Slovenská republika, v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda L. Bay Larsen, predsedovia komôr A. Arabadžiev, A. Prechal (spravodajkyňa), I. Jarukaitis, N. Jääskinen, I. Ziemele a J. Passer, sudcovia J.-C. Bonichot, T. von Danwitz, M. Safjan, A. Kumin a N. Wahl,

generálny advokát: P. Pikamäe,

tajomník: M. A. Gaudissart, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. decembra 2020,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní z 9. septembra 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou Európska komisia navrhuje, aby Súdny dvor konštatoval, že:
 - Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si tým, že nezapísalo do účtovnej evidencie správne sumy cla a nesprístupnilo Komisii správne sumy tradičných vlastných zdrojov a vlastných zdrojov pochádzajúcich z dane z pridanej hodnoty (DPH) v súvislosti s niektorými dovozmi textilných výrobkov a obuvi z Číny (ďalej len „dotknuté dovozy“), nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 2 a 8 rozhodnutia Rady 2014/335/EÚ, Euratom z 26. mája 2014 o systéme vlastných zdrojov Európskej únie (Ú. v. EÚ L 168, 2014, s. 105), z článkov 2 a 8 rozhodnutia Rady 2007/436/ES, Euratom zo 7. júna 2007 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. EÚ L 163, 2007, s. 17), z článkov 2, 6, 9, 10, 12 a 13 nariadenia Rady (EÚ, Euratom) č. 609/2014 z 26. mája 2014 o metódach a postupe sprístupňovania tradičných vlastných zdrojov a vlastného zdroja založeného na DPH a HND a o opatreniach na zabezpečenie požiadaviek na pokladničnú hotovosť (Ú. v. EÚ L 168, 2014, s. 39), zmeneného nariadením Rady (EÚ, Euratom) 2016/804 zo 17. mája 2016 (Ú. v. EÚ L 132, 2016, s. 85) (ďalej len „nariadenie č. 609/2014“), z článkov 2, 6, 9, 10, 11 a 17 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev (Ú. v. ES L 130, 2000, s. 1; Mim. vyd. 01/003, s. 169), z článku 2 nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89 z 29. mája 1989 o konečných jednotných dohodách o vyberaní vlastných zdrojov pochádzajúcich z dane z pridanej hodnoty (Ú. v. ES L 155, 1989, s. 9; Mim. vyd. 01/001, s. 197), ako aj z článku 105 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1, ďalej len „Colný kódex Únie“), a z článku 220 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 z 13. apríla 2005 (Ú. v. EÚ L 117, 2005, s. 13) (ďalej len „Colný kódex Spoločenstva“), ako dôsledok nesplnenia povinností, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 3 ZEÚ, článku 325 a článku 310 ods. 6 ZFEÚ, z článkov 3 a 46 Colného kódexu Únie, z článku 13 Colného kódexu Spoločenstva, z článku 248 ods. 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92 (Ú. v. ES L 253, 1993, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3), zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 3254/94 z 19. decembra 1994 (Ú. v. ES L 346, 1994, s. 1; Mim. vyd. 02/005, s. 326) (ďalej len „vykonávacie nariadenie k CKS“), z článku 244 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/2447 z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia č. 952/2013 (Ú. v. EÚ L 343, 2015, s. 558, ďalej len „vykonávacie nariadenie k CKÚ“), a z článku 2 ods. 1 písm. b) a d), článkov 83 a 85 až 87, článku 143 ods. 1 písm. d) a článku 143 ods. 2 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1), zmenenej smernicou Rady 2009/69/ES z 25. júna 2009 (Ú. v. EÚ L 175, 2009, p. 12) (ďalej len „smernica 2006/112“), zodpovedajúce straty tradičných vlastných zdrojov, ktoré sa majú sprístupniť Komisii, po odpočítaní nákladov na výber, predstavujú sumy:
 - 496 025 324,30 eura v roku 2017 (do 11. októbra 2017 vrátane),
 - 646 809 443,80 eura v roku 2016,
 - 535 290 329,16 eura v roku 2015,

- 480 098 912,45 eura v roku 2014,
 - 325 230 822,55 eura v roku 2013,
 - 173 404 943,81 eura v roku 2012,
 - 22 777 312,79 eura v roku 2011.
- Spojené kráľovstvo si tým, že neposkytlo Komisii všetky informácie potrebné na stanovenie výšky strát tradičných vlastných zdrojov a nesprístupnilo jej požadovaný obsah stanoviska právneho oddelenia Her Majesty's Revenue & Customs (Daňová a colná správa, Spojené kráľovstvo) (ďalej len „HMRC“) alebo odôvodnenia rozhodnutí, ktoré viedli k zrušeniu stanovených colných dlhov, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 3 ZEÚ, z článku 2 ods. 2 a článku 2 ods. 3 písm. d) nariadenia Rady (EÚ, Euratom) č. 608/2014 z 26. mája 2014, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia týkajúce sa systému vlastných zdrojov Európskej únie (Ú. v. EÚ L 168, 2014, s. 29).

I. Právny rámec

A. Právo v oblasti vlastných zdrojov

1. Rozhodnutia týkajúce sa systému vlastných zdrojov

- 2 Pokiaľ ide o obdobie od novembra 2011 do 11. októbra 2017 vrátane (ďalej len „obdobie porušovania“), v súvislosti s ktorým Komisia v rámci tohto konania vytýka Spojenému kráľovstvu nesplnenie viacerých povinností vyplývajúcich z práva Únie, boli postupne uplatniteľné dve rozhodnutia týkajúce sa systému vlastných zdrojov Únie, a to rozhodnutie 2007/436 a od 1. januára 2014 rozhodnutie 2014/335.
- 3 Podľa článku 2 ods. 1 písm. a) a b) rozhodnutia 2014/335, ktorého znenie je v podstate zhodné so znením článku 2 ods. 1 písm. a) a b) rozhodnutia 2007/436, vlastné zdroje zahrnuté do rozpočtu Únie tvoria príjmy z „tradičných vlastných zdrojov pozostávajúcich... z cieľ Spoločného colného sadzobníka a ďalších cieľ, ktoré zaviedli alebo majú zaviesť inštitúcie Únie v súvislosti s obchodovaním s tretími krajinami“ a „z uplatňovania jednotnej sadzby platnej pre všetky členské štáty na harmonizované vymeriavacie základy DPH stanovené v súlade s pravidlami Únie“.
- 4 Článok 8 ods. 1 týchto rozhodnutí stanovuje vo svojom prvom pododseku, že clá Spoločného colného sadzobníka ako vlastné zdroje Únie vyberajú členské štáty v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami zavedenými zákonmi, inými právnymi predpismi alebo správными opatreniami, ktoré sa podľa potreby upravujú na účely splnenia požiadaviek vyplývajúcich z pravidiel Únie, a vo svojom treťom pododseku, že členské štáty sprístupňujú Komisii zdroje uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a), b) a c) uvedených rozhodnutí.

2. Nariadenia o metódach a postupe sprístupňovania vlastných zdrojov

- 5 Pokiaľ ide o obdobie porušovania, boli postupne uplatniteľné dve nariadenia o sprístupňovaní vlastných zdrojov Únie, a to nariadenie č. 1150/2000 a od 1. januára 2014 nariadenie č. 609/2014.

- 6 Podľa článku 2 ods. 1 nariadenia č. 609/2014, ktorého obsah v podstate zodpovedá obsahu článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1150/2000:

„Na účely uplatňovania tohto nariadenia vzniká nárok Únie na tradičné vlastné zdroje, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a) rozhodnutia [2014/335] bezodkladne po splnení podmienok týkajúcich sa zápisu nároku do účtovných kníh a upovedomenia dlžníka, ktoré sú ustanovené v colných predpisoch.“

- 7 Článok 6 ods. 1 a článok 6 ods. 3 prvý a druhý pododsek nariadenia č. 609/2014, ktorého obsah v podstate zodpovedá obsahu článku 6 ods. 1 a článku 6 ods. 3 písm. a) a b) nariadenia č. 1150/2000, stanovuje:

„1. Účty pre vlastné zdroje vedie štátna pokladnica jednotlivých členských štátov alebo orgány určené členskými štátmi; účty sa vedú samostatne pre jednotlivé druhy zdrojov.

...

3. Nároky vzniknuté v súlade s článkom 2 sa s výhradou druhého pododseku tohto odseku zapisujú do účtovných záznamov [bežne označovaných ako ‚účet A‘] najneskôr v prvý pracovný deň po devätnástom dni druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nárok vznikol.

Vzniknuté nároky, ktoré neboli zapísané v účtovných záznamoch uvedených v prvom pododseku, pretože ešte neboli vybrané a nebola za ne zložená záruka, sa v dobe stanovenej v prvom pododseku vedú v samostatných účtovných záznamoch [bežne označovaných ako ‚účet B‘]. Členské štáty môžu prijať tento postup aj v prípade, že oprávnenosť vzniknutých nárokov, za ktoré sa zložila záruka, je namietaná a že tieto čiastky sa po urovnaní sporov vyplývajúcich z takéhoto namietania môžu zmeniť.

...“

- 8 V pôvodnom znení článok 9 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 609/2014, ktorého obsah bol v podstate totožný s obsahom článku 9 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 1150/2000, stanovoval:

„V súlade s postupom ustanoveným v článku 10 pripisuje každý členský štát vlastné zdroje na účet založený v mene Komisie v rámci štátnej pokladnice alebo orgánu, ktorý na tento účel určil.“

- 9 Od 1. októbra 2016 toto ustanovenie znie takto:

„V súlade s postupom stanoveným v článkoch 10, 10a a 10b pripisuje každý členský štát vlastné zdroje na účet založený v mene Komisie v štátnej pokladnici alebo v národnej centrálnej banke. S výhradou uplatnenia záporných úrokov, ako sa uvádza v treťom pododseku, je možné zaťažiť tento účet iba na pokyn Komisie.“

- 10 V pôvodnom znení článok 12 ods. 1 a 3 nariadenia č. 609/2014, ktorého obsah bol v podstate totožný s obsahom článku 11 ods. 1 a 3 nariadenia č. 1150/2000, znel takto:

„1. Za každé omeškanie vkladu na účet uvedený v článku 9 ods. 1 zaplatí dotknutý členský štát úroky z omeškania.

...

3. V prípade členských štátov, ktoré nepatria do hospodárskej a menovej únie, sa sadzba rovná sadzbe, ktorú centrálné banky použili v prvý deň daného mesiaca pre svoje hlavné operácie refinancovania, zvýšenej o 2 percentuálne body alebo v prípade členských štátov, pre ktoré sadzba centrálnej banky nie je k dispozícii, táto sadzba sa rovná najbližšej sadzbe použitej v prvý deň daného mesiaca na peňažnom trhu členského štátu, zvýšenej o dva percentuálne body.

Táto sadzba sa za každý mesiac omeškania zvyšuje o 0,25 percentuálneho bodu. Zvýšená sadzba sa uplatňuje na celú dobu omeškania.“

- 11 Od 1. októbra 2016 bol článok 12 ods. 3 nariadenia č. 609/2014 nahradený článkom 12 ods. 5, ktorý stanovuje:

„V prípade členských štátov, ktoré nepatria do hospodárskej a menovej únie, sa úroková sadzba rovná sadzbe, ktorú centrálné banky použili v prvý deň daného mesiaca pre svoje hlavné operácie refinancovania, alebo sa úroková sadzba rovná sadzbe 0 % podľa toho, ktorá hodnota je vyššia, zvýšenej o 2,5 percentuálneho bodu. V prípade členských štátov, pre ktoré sadzba centrálnej banky nie je k dispozícii, sa úroková sadzba rovná najviac ekvivalentnej sadzbe, ktorá bola použitá v prvý deň daného mesiaca na peňažnom trhu členského štátu, alebo sa úroková sadzba rovná sadzbe 0 % podľa toho, ktorá hodnota je vyššia, zvýšenej o 2,5 percentuálneho bodu.

Táto sadzba sa za každý mesiac omeškania zvyšuje o 0,25 percentuálneho bodu.

Celkové zvýšenie podľa prvého a druhého pododseku nesmie prekročiť 16 percentuálnych bodov. Zvýšená sadzba sa uplatňuje na celú dobu omeškania.“

- 12 Článok 13 nariadenia č. 609/2014, nazvaný „Nevymožiteľné sumy“, ktorého obsah v podstate zodpovedá obsahu článku 17 nariadenia č. 1150/2000, stanovuje:

„1. Členské štáty vykonajú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že čiastky zodpovedajúce nárokom vzniknutým podľa článku 2 boli sprístupnené Komisii tak, ako je uvedené v tomto nariadení.

2. Členské štáty sú oslobodené od povinnosti sprístupniť Komisii čiastky zodpovedajúce nárokom vzniknutým podľa článku 2, ktoré nie je možné vybrať z niektorého z týchto dôvodov:

a) z dôvodu *vis maior*,

b) z iných dôvodov, ktoré im nie je možné pripísať.

Čiastky stanovených nárokov sa prehlásia za čiastky, ktoré nie je možné vybrať, na základe rozhodnutia príslušného správneho orgánu, ktorý túto skutočnosť zistí.

Čiastky stanovených nárokov sa považujú za čiastky, ktoré nie je možné vybrať najneskôr po uplynutí piatich rokov odo dňa, kedy bola čiastka stanovená podľa článku 2, alebo v prípade správneho alebo súdneho odvolania, po vynesení alebo uverejnení konečného rozhodnutia.

...

3. Do troch mesiacov po správnom rozhodnutí uvedenom v odseku 2 tohto článku alebo v súlade s lehotami uvedenými v danom odseku členské štáty predložia Komisii správu obsahujúcu

informácie o tých prípadoch, pri ktorých sa uplatnil odsek 2 tohto článku, ak suma príslušných stanovených nárokov presiahla 50 000 [eur].

Uvedená správa obsahuje všetky skutočnosti potrebné na úplné posúdenie dôvodov uvedených v odseku 2 písm. a) a b) tohto článku, ktoré dotknutým členským štátom zabránili poskytnúť zmienené čiastky ako aj nápravné opatrenia, ktoré v danom prípade alebo prípadoch prijal členský štát.

Uvedená správa sa podáva na formulári, ktorý vypracuje Komisia. Na tento účel Komisia prijme vykonávacie akty. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 16 ods. 2.

4. Komisia v rámci šiestich mesiacov od prijatia správy podľa odseku 3 oznámi svoje pripomienky dotknutému členskému štátu.

Ak Komisia považuje za potrebné, aby si vyžiadala ďalšie informácie, šesťmesačná lehota začína plynúť odo dňa prijatia požadovaných doplňujúcich informácií.“

3. Nariadenie č. 608/2014

13 Pokiaľ ide o časť obdobia porušovania, ktorá sa začalo 1. januára 2014, článok 2 nariadenia č. 608/2014, nazvaný „Opatrenia kontroly a dohľadu“, stanovuje:

“...“

2. Členské štáty prijímú všetky potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa vlastné zdroje uvedené v článku 2 ods. 1 rozhodnutia [2014/335] sprístupnili Komisii.

3. Ak sa opatrenia kontroly a dohľadu týkajú tradičných vlastných zdrojov uvedených v článku 2 ods. 1 písm. a) rozhodnutia [2014/335]:

a) Členské štáty vykonávajú kontroly a vyšetřovania, ktoré sa týkajú stanovenia a sprístupňovania týchto vlastných zdrojov.

...

c) Členské štáty prizývajú Komisiu na jej žiadosť k inšpekciám, ktoré vykonávajú. Ak je Komisia prizvaná k inšpekcii, má, pokiaľ si to vyžaduje uplatňovanie tohto nariadenia, prístup k podporným dokumentom týkajúcim sa stanovenia a sprístupňovania vlastných zdrojov a k akýmkoľvek iným náležitým dokumentom, ktoré súvisia s podpornými dokumentmi.

d) Komisia môže sama vykonávať inšpekcie na mieste. Zástupcovia oprávnení Komisiou na vykonávanie takýchto inšpekcií majú prístup k dokumentom, ako sa ustanovuje pre inšpekcie uvedené v písmene c). Členské štáty uľahčujú tieto inšpekcie.

“...“

4. Nariadenie č. 1553/89

14 Článok 2 ods. 1 nariadenia č. 1553/89 stanovuje:

„Základ zo zdrojov DPH sa určí zo zdaniteľných transakcií, ktoré sú uvedené v článku 2 [šiestej] smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia [(Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23)]...“

15 Podľa článku 3 prvého odseku tohto nariadenia:

„Za daný kalendárny rok a bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 6, sa základ zdrojov DPH vypočíta delením celkových čistých príjmov DPH vybraných členským štátom počas roka sadzbou, ktorá platí pre DPH počas toho istého roka.“

B. Colné právo

1. Colný kódex Spoločenstva

16 Colný kódex Spoločenstva sa uplatňuje na dotknuté dovozy, ktoré sa uskutočnili v priebehu obdobia porušovania pred 1. májom 2016.

17 Článok 13 tohto kódexu stanovoval:

„1. Colné orgány môžu v súlade s podmienkami stanovenými v platných ustanoveniach vykonávať všetky kontroly, ktoré považujú za potrebné na zabezpečenie správneho uplatňovania colných predpisov a iných právnych predpisov, ktorými sa spravuje vstup, výstup, tranzit, preprava a konečné použitie tovaru prepravovaného medzi colným územím [európskeho] spoločenstva a tretími krajinami a predloženie tovaru, ktorý nemá štatút spoločenstva. Colné kontroly možno v záujme správneho uplatňovania právnych predpisov spoločenstva vykonať v tretej krajine, ak to stanovuje medzinárodná dohoda.

2. Iné colné kontroly než náhodné kontroly sa zakladajú na analýze rizika za použitia techník automatizovaného spracovania údajov s cieľom identifikácie a kvantifikácie rizík a vytvorenia potrebných opatrení na hodnotenie rizík na základe kritérií vytvorených na vnútroštátnej úrovni, úrovni spoločenstva a, ak existujú, na medzinárodnej úrovni.

Postup výboru sa použije na určenie spoločného rámca riadenia rizika a na stanovenie spoločných kritérií a prioritných oblastí kontrol.

Členské štáty v spolupráci s Komisiou zavedú elektronický systém na vykonávanie riadenia rizika.

3. Ak kontroly vykonávajú iné orgány než colné orgány, takéto kontroly sa vykonávajú v úzkej koordinácii s colnými orgánmi, pokiaľ je to možné v rovnakom čase a na rovnakom mieste.

...“

18 Hlava II Colného kódexu Spoločenstva zahŕňala kapitolu 3 s názvom „Colná hodnota tovaru“, ktorá pozostávala z článkov 28 až 36.

19 Článok 29 toho istého kódexu stanovoval:

„1. Colnou hodnotou dovážaného tovaru je jeho prevodná hodnota, t. j. cena skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť za tovar predávaný na vývoz na colné územie spoločenstva, podľa potreby upravená podľa článku 32 a 33...

2. a) Pri určovaní, či je prevodná hodnota prijateľná na účely odseku 1, nie je skutočnosť, že kupujúci a predávajúci sú v spojení, sama o sebe dostatočným dôvodom na to, aby prevodná hodnota bola považovaná na neprijateľnú. Pokiaľ je to potrebné, budú preskúmané okolnosti predaja a prevodná hodnota bude prijatá, ak spojenie neovplyvnilo cenu. ...

3. a) Cenou, ktorá bola alebo ktorá má byť za tovar skutočne zaplatená sa rozumie celková platba, ktorá bola alebo má byť zaplatená kupujúcim predávajúcemu alebo v jeho prospech za dovážaný tovar a zahrňuje všetky platby, ktoré boli platené kupujúcim predávajúcemu alebo kupujúcim tretej osobe ako podmienku predaja dovážaného tovaru predávajúcemu alebo tretej osobe k splneniu záväzku predávajúceho. ...“

20 Podľa článku 30 Colného kódexu Spoločenstva:

„1. Ak nemôže byť colná hodnota určená podľa článku 29, určí sa postupne podľa odseku 2 písmeno a), b), c) a d), a to podľa prvého písmena, pod ktorým môže byť určená...

2. Colnou hodnotou podľa tohto článku je:

a) prevodná hodnota rovnakého tovaru predávaného na vývoz do spoločenstva, v rovnakej alebo približne rovnakej dobe ako tovar, pri ktorom sa určuje colná hodnota;

b) prevodná hodnota podobného tovaru predávaného na vývoz do spoločenstva v rovnakej alebo približne rovnakej dobe ako tovar, pri ktorom sa určuje colná hodnota;

c) hodnota založená na jednotkovej cene, za ktorú sa dovážaný tovar alebo rovnaký alebo podobný tovar predáva v spoločenstve v najväčšom úhrnnom množstve osobám, ktoré nie sú s predávajúcim v spojení;

d) hodnota vypočítaná...“

21 Článok 31 tohto kódexu znel:

„1. Ak nemôže byť colná hodnota dovážaného tovaru určená podľa článkov 29 alebo 30, určí sa na základe údajov dostupných v spoločenstve s použitím vhodných prostriedkov zlučiteľných so zásadami a všeobecnými pravidlami:

– dohody o uplatňovaní článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 [(Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 205), uvedenej v prílohe 1A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3)],

– článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994,

– ustanovení tejto kapitoly.

2. Colná hodnota podľa odseku 1 sa nemôže zakladať na:

- a) predajnej cene spoločenstva na tovar vyrábaný v spoločenstve;
- b) postupe, ktorý stanoví prijímanie vyššie uvedených [vyššej z - *neoficiálny preklad*] dvoch alternatívnych hodnôt pre colné účely;
- c) cene tovaru na domácom trhu v krajine vývozu;
- d) výrobných nákladoch iných ako vypočítané hodnoty, ktoré boli určené pre rovnaký alebo podobný tovar v súlade s článkom 30 ods. 2 písmeno d);
- e) cene tovaru na vývoz do krajiny, ktorá netvorí súčasť colného územia spoločenstva;
- f) minimálnych colných hodnotách; alebo
- g) ľubovoľných alebo fiktívnych hodnotách.“

22 Článok 68 uvedeného kódexu stanovoval:

„Colné orgány môžu s cieľom overenia prijatých colných vyhlásení:

- a) kontrolovať colné vyhlásenie a doklady k nemu priložené. Colné orgány môžu požadovať, aby im deklarant predložil ďalšie doklady potvrdzujúce správnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení;
- b) prehliadať tovar a s cieľom jeho analýzy alebo podrobnej prehliadky odoberať vzorky.“

23 Článok 71 toho istého kódexu znel:

„1. Výsledok overovania colného vyhlásenia je podkladom pre uplatňovanie predpisov upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar prepúšťaný.

2. Ak nie je colné vyhlásenie overované, sú predpisy uvedené v odseku 1 uplatňované na základe údajov uvedených v colnom vyhlásení.“

24 Článok 217 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva stanovoval:

„Colné orgány vypočítajú sumu dovozného alebo vývozného cla vyplývajúcu z colného dlhu... akonáhle majú potrebné údaje, a zapíšu ju do účtovnej evidencie alebo do iného rovnocenného nosiča informácií (zápis).“

25 Podľa článku 218 ods. 1 prvého pododseku tohto kódexu:

„Ak colný dlh vznikne prijatím colného vyhlásenia s návrhom na prepustenie tovaru do iného colného režimu ako dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla alebo v dôsledku akéhokoľvek iného úkonu, ktorý má rovnaký právny účinok ako toto prijatie, musí byť suma zodpovedajúca tomuto colnému dlhu zapísaná do účtovnej evidencie ihneď potom, ako bola vypočítaná a najneskôr v deň nasledujúci po dni v ktorom bol tovar prepustený.“

26 Článok 220 ods. 1 uvedeného kódexu stanovoval:

„Ak suma cla vyplývajúca z colného dlhu nebola zapísaná do účtovnej evidencie v súlade s článkami 218 a 219 alebo ak bola zapísaná do účtovnej evidencie vo výške nižšej ako suma dlžná na základe právnych predpisov, zapíše sa suma cla, ktorá má byť vybratá alebo zostáva na vybratie do 2 dní odo dňa, kedy sa colné orgány o tejto skutočnosti dozvedeli a môžu vypočítať sumu dlžnú na základe právnych predpisov a určiť dlžníka (dodatočné zapísanie do účtovnej evidencie). Táto lehota môže byť predĺžená v súlade s článkom 219.“

27 Článok 221 toho istého kódexu uvádzal:

„1. Akonáhle je suma cla zapísaná do účtovnej evidencie, musí byť oznámená dlžníkovi v súlade s ustanovenými postupmi.

...

3. Oznámenie dlžníkovi sa neuskutoční po ukončení obdobia troch rokov od dátumu, keď sa nadobudol colný dlh [po uplynutí lehoty troch rokov odo dňa, keď colný dlh vznikol – *neoficiálny preklad*]. Toto obdobie sa predlžuje [plynutie tejto lehoty sa prerušuje – *neoficiálny preklad*] od času, keď sa podá odvolanie v zmysle článku 243 na obdobie odvolacieho konania.

4. Ak je colný dlh výsledkom skutku, ktorý v čase spáchania podliehal začatiu trestného konania na súde, jeho výška sa môže na základe podmienok uvedených v platných ustanoveniach oznámiť dlžníkovi aj po ukončení trojročného obdobia uvedeného v odseku 3.“

2. Colný kódex Únie

28 Colný kódex Únie sa uplatňuje na dotknuté dovozy, ktoré sa uskutočnili v priebehu časti obdobia porušovania, ktoré sa začalo 1. mája 2016.

29 Článok 3 tohto kódexu stanovuje:

„Colné orgány zodpovedajú predovšetkým za dohľad nad medzinárodným obchodom Únie, čím prispievajú k spravodlivému a otvorenému obchodu, realizácii vonkajších aspektov vnútorného trhu, spoločnej obchodnej politiky a ďalších spoločných politík Únie s vplyvom na obchod, ako aj k celkovej bezpečnosti dodávateľského reťazca. Colné orgány zavádzajú opatrenia zamerané najmä na:

- a) ochranu finančných záujmov Únie a jej členských štátov;
- b) ochranu Únie pred nekalým a nezákonným obchodom pri súčasnej podpore legitímnej obchodnej činnosti;
- c) zaistenie bezpečnosti a ochrany Únie a jej obyvateľov, ako aj ochranu životného prostredia, ak je to vhodné, v úzkej spolupráci s inými orgánmi; a
- d) udržanie primeranej rovnováhy medzi colnými kontrolami a uľahčením zákonného obchodu.“

30 Podľa článku 46 uvedeného kódexu, nazvaného „Riadenie rizika a colné kontroly“:

„1. Colné orgány môžu vykonávať akékoľvek colné kontroly, ktoré považujú za potrebné.

Colné kontroly môžu predovšetkým pozostávať z prehliadky tovaru, odberu vzoriek, overenia presnosti a úplnosti informácií v colnom vyhlásení alebo oznámení a existencie, pravosti, presnosti a platnosti dokladov, kontroly účtovných záznamov hospodárskych subjektov alebo iných záznamov, kontroly dopravných prostriedkov, kontroly batožiny a iného tovaru prepravovaného osobami alebo na osobách a vykonávania úradných vyšetrovaní a iných podobných úkonov.

2. Colné kontroly, ktoré nie sú náhodné, sa primárne zakladajú na analýze rizika využitím techník elektronického spracovania údajov na účely zisťovania a vyhodnotenia rizika a vytvorenia potrebných opatrení na vysporiadanie sa s rizikom na základe kritérií vytvorených na vnútroštátnej úrovni, úrovni Únie a ak existujú, na medzinárodnej úrovni.

3. Colné kontroly sa vykonávajú v rámci spoločného rámca riadenia rizika založeného na výmene informácií o riziku a výsledkov analýzy rizika medzi colnými správami, ktorým sa ustanovujú spoločné kritériá a normy rizika, kontrolné opatrenia a prioritné oblasti kontroly.

Kontroly založené na takýchto informáciách a kritériách sa vykonávajú bez toho, aby boli dotknuté ostatné kontroly vykonávané v súlade s odsekom 1 alebo inými platnými ustanoveniami.

4. Colné orgány vykonávajú riadenie rizika, aby rozlíšili mieru rizika spojeného s tovarom, ktorý podlieha colnej kontrole alebo colnému dohľadu, a aby určili, či tovar má byť predmetom konkrétnych colných kontrol, a ak áno, kde sa majú vykonať.

Riadenie rizika zahŕňa činnosti, ako napríklad zhromažďovanie údajov a informácií, analýzu a hodnotenie rizika, stanovenie a prijímanie opatrení a pravidelné monitorovanie a kontrolu procesu a jeho výsledkov na základe medzinárodných a vnútroštátnych zdrojov a stratégií, ako aj zdrojov a stratégií Únie.

5. Colné orgány si vymieňajú informácie o riziku a výsledky analýzy rizika, ak:

- a) colný orgán vyhodnotí riziko ako významné a vyžadujúce si colnú kontrolu a výsledky kontroly potvrdia, že udalosť vyvolávajúca riziko nastala; alebo
- b) výsledky kontroly nepotvrdia, že udalosť vyvolávajúca riziko nastala, ale príslušný colný orgán usudzuje, že existuje hrozba vážneho rizika inde v Únii.

6. Pri stanovení spoločných kritérií a noriem rizika, kontrolných opatrení a prioritných oblastí kontroly uvedených v odseku 3 sa zohľadnia všetky tieto body:

- a) primeranosť riziku;
- b) naliehavosť potrebného použitia kontrol;
- c) pravdepodobný vplyv na obchodný tok, na jednotlivé členské štáty a na kontrolné zdroje.

7. Spoločné kritériá a normy rizika uvedené v odseku 3 zahŕňajú všetky tieto body:

- a) opis rizík;
- b) faktory alebo ukazovatele rizika, ktoré sa majú použiť pri výbere tovaru alebo hospodárskych subjektov na colnú kontrolu;
- c) povahu colných kontrol, ktoré majú colné orgány vykonať;
- d) obdobie uplatňovania colných kontrol uvedených v písmene c).

8. Prioritné oblasti kontroly zahŕňajú najmä konkrétne colné režimy, druhy tovaru, dopravné trasy, spôsoby dopravy alebo hospodárske subjekty, ktoré sú počas určitého obdobia predmetom intenzívnejších analýz rizika a colných kontrol bez toho, aby boli dotknuté iné kontroly, ktoré colné orgány obvykle uskutočňujú.“

31 Článok 53 toho istého kódexu, nazvaný „Menový prepočet“, v odseku 1 stanovuje:

„Príslušné orgány uverejnia a/alebo sprístupnia na internete výmenný kurz, ktorý sa uplatňuje, ak je z jedného z nasledujúcich dôvodov potrebný prepočet meny:

...

b) hodnota eura sa vyžaduje v národných menách na účely určenia nomenklatúrneho zatriedenia tovaru a sumy dovozného a vývozného cla vrátane prahových hodnôt Spoločného colného sadzovníka.“

32 Články 70 a 74 Colného kódexu Únie stanovujú pravidlá týkajúce sa určenia colnej hodnoty tovaru, ktorých obsah v podstate zodpovedá obsahu pravidiel stanovených v článkoch 29 až 31 Colného kódexu Spoločenstva.

33 Článok 103 uvedeného kódexu, nazvaný „Ustanovenia o zániku colného dlhu“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Colný dlh sa dlžníkovi nesmie oznámiť po uplynutí lehoty troch rokov odo dňa, keď vznikol.

2. Ak colný dlh vznikol v dôsledku činu, ktorý v čase, keď bol spáchaný, mohol viesť k trestnému súdному konaniu, trojročná lehota stanovená v odseku 1 sa v súlade s vnútroštátnym právom predlžuje na minimálne päť rokov a maximálne 10 rokov.“

34 Článok 105 toho istého kódexu, nazvaný „Lehoty na zápis do účtovnej evidencie“, v odseku 3 uvádza:

„Ak colný dlh vznikol za iných okolností ako sú uvedené v odseku 1, suma dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, sa zapíše do účtovnej evidencie do 14 dní odo dňa, keď môžu colné orgány určiť sumu daného dovozného alebo vývozného cla a vydať rozhodnutie.“

35 Článok 191 tohto kódexu, nazvaný „Výsledky overovania“, stanovuje:

„1. Výsledky overovania colného vyhlásenia sa použijú ako podklad na uplatňovanie ustanovení upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar prepustený.

2. Ak nie je colné vyhlásenie overované, odsek 1 sa uplatňuje na základe údajov uvedených v uvedenom colnom vyhlásení.

3. Výsledky overovania zo strany colných orgánov majú rovnakú dôkaznú silu na celom colnom území Únie.“

3. *Vykonávacie nariadenie k CKS*

36 Vykonávacie nariadenie k CKS sa uplatňuje na dotknuté dovozy, ktoré sa uskutočnili v priebehu obdobia porušovania pred 1. májom 2016.

37 Podľa článku 181a tohto vykonávacieho nariadenia:

„1. Colné orgány nemusia určovať colnú hodnotu dovážaného tovaru pomocou metódy prevodnej hodnoty, ak v súlade s postupom uvedeným v odseku 2 nie sú dostatočne presvedčené, na základe dôvodných pochybností, že deklarovaná hodnota predstavuje celkovú zaplatenú cenu alebo cenu, ktorá sa má zaplatiť podľa článku 29 [Colného kódexu Spoločenstva].

2. Ak majú colné orgány pochybnosti uvedené v odseku 1, môžu požadovať dodatočné informácie v súlade s článkom 178 ods. 4. Ak tieto pochybnosti pretrvávajú, colné orgány musia pred prijatím konečného rozhodnutia informovať príslušnú osobu, na požiadanie písomne, o dôvodoch týchto pochybností a poskytnúť jej primeranú príležitosť na vyjadrenie. Konečné rozhodnutie a jeho odôvodnenie sa písomne oznámi príslušnej osobe.“

38 Článok 248 ods. 1 uvedeného vykonávacieho nariadenia stanovuje:

„Povolenie prepustenia musí byť zapísané na účtoch dovozných ciel určených podľa náležitostí vyhlásenia. Ak colné orgány majú za to, že z kontrol, ktoré vykonajú, môže vyplývať vyššie dovozné clo, ako z náležitostí uvedených vo vyhlásení, budú ďalej požadovať zloženie zábezpeky, ktorá je dostatočná na pokrytie rozdielu medzi sumou vyplývajúcou z náležitostí uvedených vo vyhlásení a sumou, ktorá môže byť v konečnom dôsledku splatná za tovar. Deklarant však môže požadovať, aby do účtovníctva bola okamžite zapísaná výška ciel, ktorá má byť v konečnom dôsledku zaplatená za tovar, namiesto zloženia tejto zábezpeky.“

4. *Vykonávacie nariadenie k CKÚ*

39 Vykonávacie nariadenie k CKÚ sa uplatňuje na dotknuté dovozy, ktoré sa uskutočnili v priebehu časti obdobia porušovania od 1. mája 2016.

40 Článok 48 tohto vykonávacieho nariadenia, nazvaný „Ustanovenia o colnom výmennom kurze“, v odseku 1 stanovuje:

„Hodnota eura, keď sa vyžaduje v súlade s článkom 53 ods. 1 písm. b) [Colného kódexu Únie], sa stanovuje raz za mesiac.

Výmenný kurz, ktorý sa má použiť, je posledný výmenný kurz, ktorý Európska centrálna banka stanovila pred predposledným dňom mesiaca, a uplatňuje sa celý nasledujúci mesiac.

Ak sa však kurz uplatniteľný na začiatku mesiaca líši o viac ako 5 % od kurzu, ktorý Európska centrálna banka stanovila pred 15. dňom toho istého mesiaca, tento druhý kurz sa uplatňuje od 15. dňa až do konca predmetného mesiaca.“

- 41 Článok 140 vykonávacieho nariadenia k CKÚ, nazvaný „Neprijatie deklarovaných prevodných hodnôt“, stanovuje:

„1. Ak majú colné orgány odôvodnené pochybnosti, že deklarovaná prevodná hodnota predstavuje celú zaplatenú sumu alebo splatnú sumu, ako sa uvádza v článku 70 ods. 1 [Colného kódexu Únie], môžu deklaranta požiadať, aby im poskytol dodatočné informácie.

2. Ak sa ich pochybnosti nerozptýlia, colné orgány sa môžu rozhodnúť, že sa hodnota tovaru nedá určiť v súlade s článkom 70 ods. 1 [Colného kódexu Únie].“

- 42 Podľa článku 144 toho istého vykonávacieho nariadenia, nazvaného „Núdzová metóda“:

„1. Pri určovaní colnej hodnoty podľa článku 74 ods. 3 [Colného kódexu Únie] sa metódy stanovené v článkoch 70 a 74 ods. 2 [Colného kódexu Únie] môžu uplatňovať s primeranou pružnosťou. Takto určená hodnota je v čo najväčšej možnej miere založená na predtým určených colných hodnotách.

2. Ak sa podľa odseku 1 nedá určiť žiadna colná hodnota, použijú sa iné vhodné metódy. V tomto prípade sa colná hodnota neurčuje na základe žiadneho z týchto prvkov:

- a) predajná cena tovaru vyrobeného na colnom území Únie v rámci colného územia Únie;
- b) systém, podľa ktorého sa na určenie colnej hodnoty používa vyššia z dvoch možných hodnôt;
- c) cena tovaru na domácom trhu krajiny vývozu;
- d) náklady na výrobu iné než vypočítané hodnoty, ktoré sa určili pre rovnaký alebo podobný tovar podľa článku 74 ods. 2 písm. d) [Colného kódexu Únie];
- e) ceny za vývoz do tretej krajiny;
- f) minimálne colné hodnoty;
- g) svojvoľné alebo fiktívne hodnoty.“

- 43 Článok 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ, nazvaný „Poskytnutie záruky“, ako ustanovenie určené na vykonanie článku 191 Colného kódexu Únie, stanovuje:

„Keď colné orgány usúdia, že výsledkom overovania colného vyhlásenia môže byť vyššia suma dovozného alebo vývozného cla alebo iných poplatkov, ktoré budú splatné, než suma vyplývajúca z údajov colného vyhlásenia, prepustenie tovaru je podmienené poskytnutím záruky dostatočnej na pokrytie rozdielu medzi sumou podľa údajov colného vyhlásenia a sumou, ktorá môže byť v konečnom dôsledku splatná.

Deklarant však môže namiesto zloženia tejto záruky vyžadovať okamžité oznámenie colného dlhu, ktorému môže tovar nakoniec podliehať.“

C. Právo v oblasti DPH

44 Článok 2 ods. 1 smernice 2006/112 stanovuje:

„DPH podliehajú tieto transakcie:

...

b) nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva za protihodnotu na území členského štátu:

i) zdaniteľnou osobou konajúcou ako takou alebo nezdaniteľnou právnickou osobou, ak je predávajúcim zdaniteľná osoba konajúca ako taká...;

...

d) dovoz tovaru.“

45 Podľa článku 83 tejto smernice:

„Základ dane pri nadobudnutí tovaru v rámci Spoločenstva sa určí tým istým spôsobom, ako sa v súlade s kapitolou 2 určí základ dane pri dodaní takého istého tovaru na území členského štátu. V prípade transakcií považovaných za nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva v zmysle článkov 21 a 22 tvorí základ dane kúpna cena daného tovaru alebo podobného tovaru alebo v prípade, ak kúpna cena neexistuje, cena predstavujúca náklady určené v čase dodania.“

46 Článok 85 uvedenej smernice stanovuje:

„Základom dane pri dovoze tovaru je hodnota určená na colné účely v súlade s platnými ustanoveniami Spoločenstva.“

47 Článok 86 ods. 1 smernice 2006/112 znie:

„Do základu dane sa zahrňajú tieto zložky, pokiaľ v ňom ešte nie sú obsiahnuté:

a) dane, clá, odvody a iné poplatky splatné mimo členského štátu dovozu ako aj tie, ktoré sú splatné pri dovoze, s výnimkou DPH, ktorá sa má vymerať;

b) súvisiace výdavky ako napríklad provízia, náklady na balenie, náklady na prepravu a náklady poistenia vynaložené po prvé miesto určenia na území členského štátu dovozu, ako aj súvisiace výdavky vyplývajúce z prepravy do iného miesta určenia nachádzajúceho sa na území Spoločenstva, ak je toto miesto známe v čase, keď nastane zdaniteľná udalosť.“

48 Článok 87 tejto smernice stanovuje:

„Do základu dane sa nezahrňajú tieto zložky:

a) zníženia cien v podobe zľavy za skoršiu platbu,

b) zľavy z ceny a rabaty poskytnuté odberateľovi, ktoré dostane v čase uskutočnenia dovozu.“

49 Podľa článku 138 uvedenej smernice:

„1. Členské štáty oslobodia od dane dodanie tovaru odoslaného alebo prepraveného do miesta určenia mimo ich územia, ale v rámci Spoločenstva predávajúcim, nadobúdateľom alebo na ich účet, uskutočnené pre inú zdaniteľnú osobu alebo nezdaniteľnú právnickú osobu konajúcu ako takú v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru začala.

2. Okrem dodania tovaru uvedeného v odseku 1 členské štáty oslobodia od dane tieto transakcie:

...

c) dodanie tovaru, ktoré spočíva v premiestnení tovaru do iného členského štátu a ktoré by bolo oslobodené od dane podľa odseku 1 a písmen a) a b), ak by sa uskutočnilo pre inú zdaniteľnú osobu.“

50 Článok 143 tej istej smernice stanovuje:

„1. Členské štáty oslobodia od dane tieto transakcie:

...

d) dovoz tovaru odoslaného alebo prepraveného z tretieho územia alebo z tretej krajiny do iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava končí, ak je takýto tovar dodaný dovozcom označeným alebo uznaným za osobu povinnú platiť DPH podľa článku 201 oslobodený od dane v súlade s článkom 138;

2. Oslobodenie od dane podľa odseku 1 písm. d) sa v prípadoch, keď po dovoze tovaru nasleduje dodanie tovaru oslobodeného od dane podľa článku 138 ods. 1 a článku 138 ods. 2 písm. c), uplatňuje iba vtedy, ak v čase dovozu dovozca poskytol príslušným orgánom členského štátu dovozu minimálne tieto informácie:

a) svoje identifikačné číslo pre DPH pridelené v členskom štáte dovozu alebo identifikačné číslo pre DPH svojho daňového zástupcu, ktorý je povinný platiť DPH, pridelené v členskom štáte dovozu;

b) identifikačné číslo pre DPH zákazníka, ktorému sa tovar dodáva v súlade s článkom 138 ods. 1, pridelené v inom členskom štáte alebo svoje vlastné identifikačné číslo pre DPH pridelené v členskom štáte, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru končí, keď sa tovar premiestňuje v súlade s článkom 138 ods. 2 písm. c);

c) dôkaz, že dovážaný tovar je určený na prepravu alebo odoslanie z členského štátu dovozu do iného členského štátu.

Členské štáty však môžu ustanoviť, že dôkaz uvedený v písmene c) sa príslušným orgánom uvádza len na požiadanie.“

II. Skutkové okolnosti a konanie pred podaním žaloby

A. Skutkové okolnosti

- 51 Európska únia zrušila od 1. januára 2005 všetky kvóty uplatniteľné na dovoz textilných a odevných výrobkov z členských krajín Svetovej obchodnej organizácie (WTO) vrátane Číny.
- 52 Dňa 20. apríla 2007 Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) zaslal členským štátom správu vzájomnej pomoci 2007/015 s cieľom informovať ich okrem iného o riziku extrémneho podhodnocovania dovozov textilných výrobkov a obuvi pochádzajúcich z Číny, ktoré boli vo väčšine prípadov uskutočnené podnikmi nazývanými „schránkové firmy“ (*shell companies*), registrovanými výlučne s cieľom vytvoriť zdanie legálnosti podvodnej operácie, ktoré pri kontrole často nemali sídlo na adrese poskytnutej colným orgánom. OLAF spresnil, že vo väčšine skúmaných prípadov boli deklarované hodnoty výrazne nižšie ako 0,50 amerického dolára (USD) za kilogram (kg) a dokonca nižšie ako 0,10 USD za kg. Vzhľadom na tento mechanizmus podvodu (ďalej len „predmetné podvody s podhodnotením“) OLAF vyzval všetky členské štáty, aby po prvé monitorovali svoje dovozy textilných výrobkov a obuvi najmä z Číny s cieľom zistiť prípadné náznaky podhodnotených dovozov, po druhé vykonávali primerané colné kontroly pri colnom vybavení takýchto dovozov s cieľom overiť deklarované colné hodnoty a zabezpečiť, že tieto hodnoty budú odrážať skutočné trhové hodnoty, a po tretie prijali vhodné ochranné opatrenia v prípade podozrenia na umelo nízke fakturované ceny.
- 53 Na tieto účely OLAF na základe vedeckých štúdií uskutočnených Spoločným výskumným centrom Komisie (JRC) vyvinul nástroj na hodnotenie rizika založený na údajoch na úrovni Únie (ďalej len „metóda OLAF-JRC“).
- 54 Táto metóda spočíva v tom, že najprv sa vypočíta „prepočítaná priemerná cena“ (*cleaned average price* alebo „CAP“) (ďalej len „PPC“), nazývaná tiež „primeraná cena“ (*fair price* alebo *fair value*), pre každý osemmiestny číselný znak výrobku podľa kombinovanej nomenklatúry uvedený v prílohe I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382), zmenený vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2016/1821 zo 6. októbra 2016 (Ú. v. EÚ L 294, 2016, s. 1) (ďalej len „KN“), a patriaci do kapitol 61 až 64 tejto nomenklatúry (ďalej len „dotknuté výrobky“).
- 55 PPC sa vypočítajú na základe mesačných dovozných cien dotknutých výrobkov z Číny získaných z databázy Comext, čo je referenčná databáza podrobných štatistík o medzinárodnom obchode, ktorú spravuje Eurostat, za obdobie 48 mesiacov. Tieto ceny vyjadrujú hodnotu za kilogram pre každý zo 495 dotknutých osemmiestnych číselných znakov výrobkov podľa KN, so spresnením krajiny pôvodu a krajiny určenia v Únii.
- 56 Následne sa vypočíta priemer pre celú Úniu na základe aritmetického priemeru, t. j. neváženého priemeru PPC všetkých členských štátov. Pri výpočte tohto aritmetického priemeru sú vylúčené krajné hodnoty (*outliers*), teda neobvykle vysoké alebo nízke hodnoty, čo je dôvod, prečo sa priemerná cena nazýva „prepočítaná“ alebo „očistená“ (*cleaned*).
- 57 Napokon sa vypočíta hodnota zodpovedajúca 50 % PPC, ktorá predstavuje „najnižšiu prijateľnú cenu“ (*lowest acceptable price* alebo „LAP“) (ďalej len „NPC“). NPC, vyjadrená aj ako cena za kilogram, sa používa ako rizikový profil alebo prahová hodnota umožňujúca colným orgánom členských štátov odhaliť obzvlášť nízke hodnoty deklarované pri dovoze, a teda dovozy predstavujúce významné riziko podhodnotenia.

- 58 Správa vzájomnej pomoci 2009/001, ktorú OLAF zaslal 23. januára 2009, sa týkala operácie „Argus“ trvajúcej šesť mesiacov, v rámci ktorej začal OLAF monitorovať obchod s dotknutými výrobkami pochádzajúcimi z rôznych tretích krajín, najmä ázijských, a každý mesiac odovzdávať členským štátom zoznam dovozov z predchádzajúceho mesiaca, ktoré identifikoval ako rizikové z hľadiska colnej hodnoty. V tejto správe vzájomnej pomoci OLAF požiadal členské štáty, aby mu v lehote štyroch mesiacov oznámili, aké rizikové profily implementovali, a aby identifikovali dovozy predstavujúce významné riziko podhodnotenia a vykonali overenia pred colným vybavením príslušného tovaru na základe jeho oznámení.
- 59 V roku 2011, počas prioritnej kontrolnej operácie pod názvom „Discount“ (ďalej len „PKO Discount“), ktorú koordinovalo Generálne riaditeľstvo pre dane a colnú úniu Európskej komisie a na ktorej sa zúčastnili všetky členské štáty, sa použili NPC vypočítané podľa metódy OLAF-JRC ako rizikový profil v súlade s odporúčaniami obsiahnutými v usmerneniach vypracovaných na účely tejto operácie, s cieľom odhaliť a kontrolovať dovozy dotknutých výrobkov z Číny, ktorých colná hodnota bola tak neobvykle nízka, že vyvolávala podozrenia. Spojené kráľovstvo sa na uvedenej operácii zúčastnilo, pričom však takýto rizikový profil neuplatnilo.
- 60 V roku 2014 OLAF koordinoval spoločnú colnú operáciu pod názvom „Snake“ (ďalej len „SCO Snake“), ktorej operačná fáza sa uskutočnila od 17. februára do 17. marca tohto roka a na ktorej sa zúčastnili všetky členské štáty, ako aj čínske colné orgány. Cieľom účasti týchto orgánov bolo získať vývozné colné vyhlásenia umožňujúce overiť hodnotu dotknutých výrobkov deklarovaných pri dovoze do Únie. V záverečnej správe k SCO Snake boli členské štáty vyzvané, aby naďalej používali rizikové profily založené na takých NPC, aké sa uplatňovali počas tejto operácie.
- 61 V nadväznosti na kontroly, ktoré vykonali orgány Spojeného kráľovstva v rámci uvedenej operácie na základe týchto rizikových profilov, tieto orgány konštatovali, že v prípade 24 obchodných subjektov sa musí uplatniť dodatočné clo na ich dovozy uskutočnené počas obdobia troch rokov od novembra 2011 do novembra 2014.
- 62 V období od novembra 2014 do februára 2015 orgány Spojeného kráľovstva zaslali dotknutým obchodným subjektom príslušné žiadosti o platbu vydaním 24 príkazov na dodatočné vybratie cla, nazvaných „platobné výmery C18“ (ďalej len „platobné výmery C18 Snake“). V období od júna do novembra 2015 však tieto orgány zrušili tieto oznámenia.
- 63 Dňa 16. januára 2015 OLAF začal vyšetrovanie, ktoré bolo osobitne zamerané na niektoré členské štáty vrátane Spojeného kráľovstva a týkalo sa obdobia od roku 2013.
- 64 Okrem toho v rokoch 2013 až 2016 vykonala HMRC a pohraničné sily Spojeného kráľovstva tzv. operáciu „Badminton“. Táto operácia, ktorá sa týkala najmä podvodov s DPH, bola základom trestného vyšetrovania týkajúceho sa štyroch významných obchodných subjektov dovážajúcich textilné výrobky z Číny v rámci colného režimu s kódom 42 v zozname colných režimov Únie, podľa ktorého sa clo platí pri dovoze a DPH sa musí zaplatiť neskôr v členskom štáte určenia (ďalej len „colný režim 42“).
- 65 V období od februára 2015 do júla 2016 sa Spojené kráľovstvo zúčastnilo viacerých stretnutí, ktoré zorganizoval OLAF a ktoré sa týkali predmetných podvodov s podhodnotením.
- 66 V dňoch 19. a 20. februára 2015 OLAF zorganizoval prvé dvojstranné stretnutie s HMRC s cieľom zhodnotiť opatrenia nadväzujúce na SCO Snake a používanie PPC ako ukazovateľov rizika colného podhodnotenia.

- 67 OLAF na tomto prvom stretnutí uviedol, že objem potenciálne podvodne podhodnotených dovozov sa neznížil, pričom zo štatistík vyplýva, že vzhľadom na opatrenia prijaté ostatnými členskými štátmi proti predmetným podvodom s podhodnotením je Spojené kráľovstvo ešte väčším lákadlom pre podvodný obchod s dotknutými výrobkami. HMRC zase uviedla, že má v pláne zaslať príkazy na vymáhanie únikov na DPH a cle podnikom, ktoré boli identifikované počas SCO Snake a na základe jej vlastných analýz, a to na celkovú sumu viac než 800 miliónov libier šterlingov (GBP) (približne 939 760 000 eur).
- 68 Spojené kráľovstvo zopakovalo svoj zámer pristúpiť k tomuto vymáhaniu na stretnutí *ad hoc*, ktoré v dňoch 25. a 26. februára 2015 zorganizoval OLAF za účasti orgánov členských štátov a ktoré sa týkalo predmetných podvodov s podhodnotením. Na tomto stretnutí OLAF vysvetlil, že používanie národných priemerov v rizikových profiloch bráni odhaleniu zjavných prípadov podhodnotenia, a „dôrazne odporučil“, aby členské štáty predovšetkým používali vhodné rizikové profily na identifikáciu potenciálne podhodnotených dovozov, aby vyžadovali poskytnutie záruky pri dovozoch identifikovaných v tejto súvislosti ako podozrivé a aby viedli vyšetrovanie s cieľom stanoviť skutočnú colnú hodnotu príslušného tovaru. OLAF tiež zdôraznil, že hoci je NPC dôležitým ukazovateľom rizika, mali by sa uplatňovať pravidlá práva Únie v oblasti určenia colnej hodnoty. OLAF tiež opísal potenciálne straty tradičných vlastných zdrojov na úrovni Únie v dôsledku potenciálne podhodnotených dovozov, a to najmä dotknutých dovozov. Pokiaľ ide o Spojené kráľovstvo, za obdobie od mája 2013 do marca 2015 uviedlo potenciálne straty tradičných vlastných zdrojov v celkovej výške 589 676 121 eur pri množstve takmer jeden a pol miliardy kilogramov dotknutých výrobkov.
- 69 Dňa 16. júna 2015 OLAF zaslal správu vzájomnej pomoci 2015/013, v ktorej požiadal členské štáty, aby vzhľadom na predmetné podvody s podhodnotením prijali všetky potrebné opatrenia na ochranu finančných záujmov Únie. V tejto správe OLAF zopakoval závery stretnutia *ad hoc* z 25. a 26. februára 2015.
- 70 V máji 2015 orgány Spojeného kráľovstva zahájili operáciu s názvom „Breach“, čo bola prvá operácia uskutočnená na území tohto štátu, ktorá bola osobitne zameraná na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením (ďalej len „operácia Breach“).
- 71 Podľa Spojeného kráľovstva bolo jedným z cieľov tejto operácie, ktorá stále prebieha, určiť v nadväznosti na zrušenie 24 platobných výmerov C18 Snake colnú hodnotu podhodnotených dovozov odhalených počas SCO Snake a vymáhať sumy nezaplatených tradičných vlastných zdrojov.
- 72 Uvedená operácia zahŕňala najmä kontroly pred colným vybavením a následné návštevy týkajúce sa týchto podozrivých dovozov, analýzy dokumentov, audity a inšpekcie, preskúmanie obchodnej povahy dotknutých predajov a preskúmanie vzťahov medzi dovozcom, špeditérskymi spoločnosťami a inými podnikmi, ako aj činnosti zamerané na zvyšovanie informovanosti dovozcov na účely identifikácie podvodných činností. Vykonalo sa tiež približne tridsať inšpekcií v súvislosti s trinástimi zásielkami, ktoré boli predmetom fyzických kontrol s odberom vzoriek. V rámci tej istej operácie bolo vydaných viacero príkazov na dodatočné vybratie cla (ďalej len „platobné výmery C 18 Breach“).
- 73 Dňa 28. júla 2015 OLAF zorganizoval druhé dvojstranné stretnutie s HMRC, počas ktorého HMRC okrem iného uviedla, že pokračuje v konaní o vymáhanie cla vo výške viac než 800 miliónov GBP, v prípade potreby súdnou cestou, a že v rámci operácie Breach vytvorila multidisciplinárnu akčnú skupinu, ktorej cieľom je skúmať situáciu dovozcov zapojených do

podvodného obchodu. Podľa HMRC je však používanie ukazovateľov rizika odvodených od PPC „kontraproduktívne a neprimerané“ vzhľadom na objem dotknutých dovozov. OLAF uviedol, že uplatňovanie týchto ukazovateľov v niektorých členských štátoch viedlo k výraznému zníženiu objemu podvodného obchodovania, ktoré sa však presunulo do iných členských štátov, najmä do Spojeného kráľovstva.

- 74 Dňa 3. februára 2016 OLAF zorganizoval tretie dvojstranné stretnutie s HMRC. Tá uviedla, že Spojené kráľovstvo skontrolovalo šesťnásť podnikov identifikovaných v rámci SCO Snake. OLAF znova odporučil, aby HMRC používala ukazovatele rizika na úrovni Únie, akými sú NPC. Poukázal na vysoký percentuálny podiel dotknutých dovozov, ktoré sa považujú za podhodnotené a spôsobujú značné straty v oblasti cla.
- 75 V dňoch 22. a 23. marca 2016 OLAF zorganizoval štvrté dvojstranné stretnutie s HMRC. OLAF znova potvrdil užitočnosť zavedenia ukazovateľov rizika na úrovni Únie ako opatrenia, ktoré predchádza samotnému dovozu, a navrhol praktické prostriedky na postupné zavedenie týchto ukazovateľov orgánmi Spojeného kráľovstva. OLAF opäť zhodnotil situáciu, z ktorej vyplynulo, že straty tradičných vlastných zdrojov v Spojenom kráľovstve narástli najmä z dôvodu zneužívania colného režimu 42.
- 76 Na stretnutí, ktoré sa konalo v júli 2016, OLAF predložil správu, ktorá preukazovala nárast strát tradičných vlastných zdrojov v Spojenom kráľovstve.
- 77 Počas stretnutia, ktoré sa konalo v dňoch 18. a 19. septembra 2016, francúzske orgány predstavili výsledky operácie s názvom „Octopus“, ktorú uskutočnili tieto orgány za účasti desiatich ďalších členských štátov vrátane Spojeného kráľovstva a s podporou OLAF-u.
- 78 Zo záverečnej správy o tejto operácii vyplýva, že za predmetnými podvodmi s podhodnotením stáli organizované zločinecké siete. Príjemcom uvedeným v príslušných colných vyhláseniach bola takmer vždy tzv. spoločnosť „fénix“. Veľká väčšina prepravovaného tovaru, ktorý sa kontroloval v Calais (Francúzsko) na základe vopred stanovených kritérií, vykazoval podhodnotené colné hodnoty podvodne deklarované v Spojenom kráľovstve v rámci colného režimu 42.
- 79 V októbri 2016 spustili orgány Spojeného kráľovstva experimentálnu operáciu s názvom „Samurai“, zameranú na dovozy dvoch obchodných subjektov, ktoré ukončili svoju činnosť ihneď po tom, čo HMRC spochybnila ich colné vyhlásenia.
- 80 Dňa 1. marca 2017 OLAF ukončil svoje vyšetrovanie týkajúce sa vykonávania predmetných podvodov s podhodnotením v Spojenom kráľovstve a vydal správu (ďalej len „správa OLAF-u“), z ktorej vyplýva, že dovozcovia sa vyhli plateniu vysokých súm cla tým, že pri dovoze predkladali falošné faktúry, fiktívne faktúry a nesprávne colné vyhlásenia.
- 81 V tejto správe OLAF poukázal na to, že v období od roku 2013 do roku 2016 došlo v Spojenom kráľovstve k výraznému zvýšeniu rozsahu predmetných podvodov s podhodnotením. Toto obdobie výrazného zvýšenia sa zhodovalo s obdobím, v ktorom ostatné členské štáty zaviedli rizikové profily spočívajúce na nástroji na hodnotenie rizika založenom na NPC v súlade s odporúčaniami OLAF-u.

- 82 Podľa uvedenej správy sa podvodné dovozy do Spojeného kráľovstva v uvedenom období výrazne zvýšili z dôvodu nedostatočných kontrol vykonávaných colnými orgánmi tohto štátu. V tejto správe OLAF uvádza, že v roku 2016 bolo viac ako 50 % dotknutých výrobkov dovezených do Spojeného kráľovstva z Číny deklarovaných pod úrovňou NPC a približne 80 % celkových strát tradičných vlastných zdrojov bolo možné pripísať predmetným podvodom s podhodnotením v Spojenom kráľovstve.
- 83 V tej istej správe OLAF okrem toho spresnil, že za týmito podvodmi stáli organizované zločinecké siete pôsobiace na celom území Únie. Väčšina dotknutých dovozov do Spojeného kráľovstva, z ktorých veľká časť bola uskutočnená prostredníctvom zneužitia colného režimu 42, sa týkala výrobkov určených pre nezákonný a tajný obchod na území iných členských štátov. OLAF sa preto vo svojej správe domnieval, že došlo aj k značným podvodom s DPH v členských štátoch konečného určenia dotknutého tovaru, najmä v Nemecku, Španielsku, Francúzsku a Taliansku.
- 84 Z tejto správy vyplýva, že v roku 2016 sa 87 % dovozov dotknutých výrobkov s nízkou hodnotou do Spojeného kráľovstva uskutočnilo v colnom režime 42, zatiaľ čo v tom istom roku bol tento režim použitý len v 15 % dovozov dotknutých výrobkov z Číny zaznamenaných na území všetkých členských štátov. Podľa OLAF-u tento nepomer potvrdzuje, že podvodné transakcie zamerané na iné členské štáty sa presunuli do Spojeného kráľovstva.
- 85 Ďalej podľa tejto správy Spojené kráľovstvo v rozpore s odporúčaniami OLAF-u neuplatňovalo rizikové profily založené na NPC a nevykonávalo primerané colné kontroly pri dovoze s výnimkou jedného mesiaca počas operácie SCO Snake, konkrétne v období od 17. februára do 17. marca 2014.
- 86 Podľa uvedenej správy Spojené kráľovstvo v dôsledku toho prepustilo do voľného obehu dotknuté výrobky z Číny zahrnuté do predmetných podvodov s podhodnotením bez vykonania primeraných colných kontrol, takže podstatná časť splatného cla nebola vybraná ani sprístupnená Komisii.
- 87 OLAF vo svojej správe vypočítal z tohto vyplývajúce straty tradičných vlastných zdrojov za obdobie rokov 2013 až 2016. Celkovú sumu týchto strát stanovil na 1 987 429 507,96 eura a túto sumu rozdelil takto:
- 325 230 822,55 eura za rok 2013,
 - 480 098 912,45 eura za rok 2014,
 - 535 290 329,16 eura za rok 2015,
 - 646 809 443,80 za rok 2016.
- 88 Sumy uvedených strát boli vypočítané tak, že pre každý dotknutý číselný znak výrobku podľa KN sa určilo množstvo tovaru v kilogramoch, ktorý bol predmetom dotknutých dovozov považovaných za podhodnotené, t. j. tovaru deklarovaného v hodnote nižšej ako je príslušná NPC, a následne sa na rozdiel medzi takto deklarovanou hodnotou a PPC dotknutého číselného znaku výrobku uplatnila platná colná sadzba.

- 89 Napokon OLAF vo svojej správe odporučil HMRC, aby prijala všetky vhodné opatrenia na vybratie nezaplateného cla vo výške 1 987 429 507,96 eura a aby uplatňovala ukazovatele rizika colného podhodnotenia.
- 90 V období od novembra 2016 do októbra 2018 vykonali zástupcovia Komisie v rámci vykonávania nariadenia č. 608/2014 päť inšpekcií v Spojenom kráľovstve, ktoré sa týkali najmä predmetných podvodov s podhodnotením.
- 91 Počas inšpekčnej návštevy 16-11-1, ktorá sa uskutočnila v dňoch 14. až 18. novembra 2016, Komisia konštatovala, že sumy cla, ktoré boli odpísané zo samostatných účtovných záznamov stanovených v článku 6 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 609/2014, bežne označovaných ako „účet B“ (ďalej len „účet B“), zodpovedajú dodatočným dlhom pôvodne vymáhaným prostredníctvom vydania 24 platobných výmerov C18 Snake, ktoré boli následne zrušené, a vyzvala orgány Spojeného kráľovstva, aby určili colnú hodnotu všetkých dotknutých colných vyhlásení, prepočítali splatné dodatočné clo z týchto hodnôt, zapísali príslušné dlhy na účet B a čo najskôr vybrali dotknuté sumy. Zároveň požiadala tieto orgány, aby jej poskytli stanovisko právneho oddelenia HMRC, ktoré podľa týchto orgánov viedlo k zrušeniu týchto oznámení.
- 92 Komisia sa tiež uvedených orgánov pýtala, či na odhaľovanie dovozov predstavujúcich významné riziko podhodnotenia uplatňujú nástroj NPC, ktorý vytvoril OLAF, či vykonávajú fyzické kontroly pri colnom vybavení dotknutého tovaru a či systematicky požadujú poskytnutie záruky na prípadne splatné clo v súlade s článkom 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS.
- 93 Počas inšpekčnej návštevy 17-11-1, ktorá sa uskutočnila v dňoch 8. až 12. mája 2017, Komisia vybrala na účely overenia na mieste dvanásť colných vyhlásení predložených počas prvého štvrtroka 2017, ktoré uvádzali obzvlášť nízke hodnoty. Preskúmanie týchto vyhlásení potvrdilo, že dvanásť príslušných zásielok bolo prepustených do voľného obehu v Únii bez kontroly a bez poskytnutia záruky. Orgány Spojeného kráľovstva pripustili, že nezavedli opatrenia, o ktoré OLAF žiadal po uskutočnení akcie SCO Snake v roku 2014 a potom v správe vypracovanej po inšpekčnej návšteve 16-11-1. Vysvetlili, že tak urobili hlavne na základe stanoviska ich právneho oddelenia, podľa ktorého nie je k dispozícii nijaká prijateľná metóda stanovenia hodnoty. Dotknuté dovozy však preskúmava akčná skupina zriadená v rámci operácie Breach. Komisia znovu požiadala tieto orgány, aby jej poskytli stanovisko právneho oddelenia HMRC, ktoré podľa týchto orgánov viedlo k zrušeniu platobných výmerov C18 Snake.
- 94 Počas inšpekčnej návštevy 17-11-2, ktorá sa uskutočnila v dňoch 13. až 17. novembra 2017, bolo na základe jedného z platobných výmerov C18 Snake preskúmaných päť colných vyhlásení s obzvlášť nízkou hodnotou týkajúcich sa dovozcov, ktorí boli už predtým identifikovaní ako potenciálni podvodníci v rámci SCO Snake, v súvislosti s colným dlhom v celkovej sume 62 003 025,23 GBP (približne 72 834 954 eur). Ukázalo sa však, že vzhľadom na chýbajúce podrobnosti o výpočte tohto dlhu nebolo možné určiť súvislosť medzi týmto dlhom a dotknutými colnými vyhláseniami, čo podľa HMRC odôvodňovalo odpísanie uvedeného dlhu. Okrem toho zástupcovia Komisie opätovne požiadali orgány Spojeného kráľovstva, aby im poskytli kópiu stanoviska právneho oddelenia HMRC, ktoré viedlo k zrušeniu týchto oznámení, ale tieto orgány odmietli vyhovieť tejto žiadosti z dôvodu, že tento dokument je dôverný a podlieha profesijnému tajomstvu medzi advokátom a jeho klientom.
- 95 Počas tejto návštevy orgány Spojeného kráľovstva informovali zástupcov Komisie, že HMRC začala 12. októbra 2017 operáciu pod názvom „Swift Arrow“.

- 96 Spojené kráľovstvo vysvetlilo, že rizikové profily použité v rámci tejto operácie sa nezakladali na prahových hodnotách stanovených podľa metódy OLAF-JRC, ale skôr na vnútroštátnych prahových hodnotách alebo rizikových profiloch, ktoré stanovila HMRC len na základe dovozov do Spojeného kráľovstva, a že tieto prahové hodnoty alebo profily sa uplatňovali len na niektoré obchodné subjekty, ktoré boli predtým identifikované ako subjekty zapojené do nezákonného a tajného obchodu. Kontajnery identifikované na základe uvedených prahových hodnôt alebo rizikových profilov boli predmetom fyzických kontrol vykonávaných orgánmi Spojeného kráľovstva počas colného vybavenia dotknutého tovaru. Ak sa tieto orgány domnievali, že deklarovaná hodnota tohto tovaru je neopodstatnená, požadovali pred jeho prepustením poskytnutie záruky.
- 97 Počas inšpekčnej návštevy 18-11-1, ktorá sa uskutočnila v dňoch 16. až 20. apríla 2018, bolo preskúmaných 25 colných vyhlásení týkajúcich sa obdobia od 12. októbra 2017, keď sa začala operácia Swift Arrow, do 31. decembra 2017. Zistilo sa, že len sedem z týchto vyhlásení, ktoré uvádzali mimoriadne nízku hodnotu, bolo identifikovaných týmito prahovými hodnotami alebo rizikovými profilmi a že ostatných 18 kontajnerov bolo prepustených do voľného obehu bez spochybnenia dotknutej colnej hodnoty. Orgány Spojeného kráľovstva uviedli, že od začatia operácie Swift Arrow sa prahové hodnoty alebo rizikové profily HMRC upravili tak, aby zahŕňali viac obchodných subjektov, číselných znakov KN a miest vstupu, takže keby sa dotknuté dovozy uskutočnili v apríli 2018, prahové hodnoty alebo rizikové profily by umožnili odhaliť jedenásť ďalších vyhlásení.
- 98 Okrem toho podľa týchto orgánov viaceré vybrané obchodné subjekty prerušili svoje dovozy hneď potom, ako boli zahrnuté do uvedených prahových hodnôt alebo rizikových profilov, ako boli podrobené colným kontrolám pred prepustením dotknutého tovaru alebo keď museli poskytnúť záruky ešte pred povolením tohto prepustenia.
- 99 Tieto orgány však odmietli oznámiť Komisii podrobnosti o metóde výpočtu, ktorú HMRC použila na stanovenie záruk vyžadovaných v rámci operácie Swift Arrow a na vypracovanie príkazov na dodatočné vybratie cla v tejto súvislosti.
- 100 V máji 2018 bolo vydaných a zapísaných na účet B osem oznámení C18 Breach v súvislosti s dovozmi uskutočnenými od 1. mája 2015, ktoré sa považovali za podhodnotené, na celkovú sumu približne 25 miliónov GBP (približne 30 miliónov eur).
- 101 Počas inšpekčnej návštevy 18-11-2, ktorá sa uskutočnila v dňoch 8. až 12. októbra 2018, orgány Spojeného kráľovstva zachovali svoj odmietavý postoj, ktorý prejavili už počas inšpekčnej návštevy 18-11-1. Potvrdili však, že v apríli 2018 stanovili dodatočné clo u siedmich obchodných subjektov, z ktorých viaceré už boli identifikované počas SCO Snake, v celkovej sume 19 434 197,73 GBP (približne 22 829 352 eur).

B. Konanie pred podaním žaloby

- 102 Listami z 24. marca a 28. júla 2017 sa Komisia obrátila na Spojené kráľovstvo s otázkou, aké opatrenia prijalo v nadväznosti na správu OLAF-u. Uviedla, že od tohto štátu nedostala nijaké konkrétne doplňujúce informácie a že nič nenaznačuje, že tento štát prijal vhodné opatrenia na predchádzanie predmetným podvodom s podhodnotením. Komisia uviedla, že vzhľadom na chýbajúce informácie, ktoré by svedčili o opaku, je nútená požiadať uvedený štát o sprístupnenie sumy tradičných vlastných zdrojov zodpovedajúcej stratám, ktoré určil OLAF, zníženej o náklady na výber.

- 103 V jednom z troch listov z 28. júla 2017 Komisia požiadala aj o informácie o tom, aké opatrenia prijali orgány Spojeného kráľovstva v nadväznosti na správu z inšpekčnej návštevy 16-11-1, pričom v tejto súvislosti zopakovala svoju žiadosť o poskytnutie stanoviska právneho oddelenia HMRC, ktoré viedlo k zrušeniu 24 oznámení C18 Snake, ako aj zoznamu dokumentov ku každému z 24 spisov vrátane podrobností o výpočtoch použitých na účely stanovenia príslušných colných dlhov.
- 104 Spojené kráľovstvo na tieto listy Komisie odpovedalo listami z 8. augusta a 12. októbra 2017.
- 105 Pokiaľ ide najprv o správu OLAF-u, Spojené kráľovstvo uviedlo, že prijalo opatrenia na boj s predmetnými podvodmi s podhodnotením, ako napríklad spustenie operácie Breach. Právo Únie nestanovuje konkrétny typ kontroly, takže každému členskému štátu prináleží rozhodnúť o tom, akým spôsobom je najlepšie presadzovať toto právo. Okrem toho opatrenia colnej kontroly pred prepustením dotknutého tovaru, ako napríklad poskytnutie záruk, nie sú svojou povahou účinnejšie než opatrenia po prepustení aké zaviedlo Spojené kráľovstvo. Metóda OLAF-JRC nie je podľa Spojeného kráľovstva spoľahlivá ani vhodná, keďže je založená najmä na použití údajov z celej Únie. Táto metóda je teda diskutabilná, a preto Spojené kráľovstvo vyvinulo svoju vlastnú metódu, ktorá nemá nedostatky metódy odporúčanej OLAF-om.
- 106 Ďalej, pokiaľ ide opatrenia prijaté v nadväznosti na správu z inšpekčnej návštevy 16-11-1, Spojené kráľovstvo uviedlo, že dôvodom zrušenia 24 platobných výmerov C18 Snake a odstránenia zodpovedajúcich súm z účtu B bola nemožnosť preukázať sumu skutočných hodnôt dovezeného tovaru, ale že nápravu tejto nemožnosti rieši skupina odborníkov v rámci operácie Breach.
- 107 Spojené kráľovstvo napokon zopakovalo svoj názor, že nemožno vyhovieť žiadosti o poskytnutie stanoviska právneho oddelenia HMRC, ktorý viedol k zrušeniu 24 oznámení C18 Snake, pričom sa v tejto súvislosti odvolalo na dôvernú a profesionálnu tajnosť medzi advokátom a jeho klientom.
- 108 Dňa 9. marca 2018 Komisia zaslala Spojenému kráľovstvu formálnu výzvu.
- 109 Spojené kráľovstvo odpovedalo Komisii listom z 22. júna 2018. V prílohe tohto listu požiadal tento členský štát o zaslanie úplnej verzie správy OLAF-u, keďže mal k dispozícii iba neúplnú verziu tejto správy, ako aj o to, aby mu Komisia poskytla odpovede na podrobné otázky k metóde použitej na výpočet požadovaných súm tradičných vlastných zdrojov.
- 110 Dňa 24. septembra 2018 Komisia zaslala Spojenému kráľovstvu odôvodnené stanovisko (ďalej len „odôvodnené stanovisko“), v ktorom okrem iného odpovedala na požiadavky tohto členského štátu uvedené v prílohe jeho listu z 22. júna 2018. V odôvodnenom stanovisku mu bola stanovená lehota dvoch mesiacov na odpoveď.
- 111 Keďže Komisia v stanovenej lehote nedostala od Spojeného kráľovstva odpoveď na odôvodnené stanovisko, 19. decembra 2018 rozhodla o podaní tejto žaloby o nesplnenie povinnosti na Súdny dvor, pričom 18. decembra 2018 vopred informovala tento členský štát o svojom zámere prijať nasledujúci deň toto rozhodnutie.
- 112 Na žiadosť orgánov Spojeného kráľovstva a po rôznych neformálnych výmenách informácií medzi týmito orgánmi a útvarmi Komisie sa 9. januára 2019 uskutočnilo technické stretnutie medzi uvedenými orgánmi a týmito útvarmi. Na tomto technickom zasadnutí poradenská spoločnosť predložila závery správy, ktorej vypracovanie jej zadalo Spojené kráľovstvo.

- 113 Dňa 11. februára 2019 Spojené kráľovstvo zaslalo Komisii svoju odpoveď na odôvodnené stanovisko, ktorá v prílohe obsahovala túto správu.
- 114 Dňa 7. marca 2019 Komisia po preskúmaní tejto odpovede podala túto žalobu o nesplnenie povinnosti.

III. Konanie na Súdnom dvore

- 115 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 26. septembra 2019 bol Belgickému kráľovstvu, Estónskej republike, Helénskej republike, Lotyšskej republike, Portugalskej republike a Slovenskej republike (ďalej spoločne len „členské štáty vystupujúce ako vedľajší účastníci konania“), povolený vstup do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu návrhov Spojeného kráľovstva.
- 116 Listom z 11. apríla 2019 Spojené kráľovstvo požiadalo Súdny dvor, aby nariadil Komisii odpovedať na otázky, ktoré jej položilo vo svojej tzv. „zmenenej“ žiadosti o informácie obsiahnutej v liste z 22. marca 2019, v ktorej rozšírilo otázky uvedené v žiadosti o informácie zaslanej tejto inštitúcii listom z 22. júna 2018.
- 117 Listom zo 6. júna 2020 Spojené kráľovstvo podalo návrh na nariadenie vykonania dokazovania alebo na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, ktorým sa domáhalo toho, aby Súdny dvor nariadil Komisii odpovedať na sériu otázok, z ktorých niektoré už boli položené vo vyššie uvedených žiadostiach o informácie obsiahnutých v listoch z 22. júna 2018 a 22. marca 2019.
- 118 V rámci dokazovania veci Súdny dvor zohľadnil tieto žiadosti Spojeného kráľovstva pri formulovaní otázok na písomné zodpovedanie, ktoré zaslal Komisii a tomuto štátu listom zo 14. októbra 2020. Okrem toho na žiadosť Súdneho dvora boli odpovede na tieto otázky následne predmetom kontradiktórnej diskusie na pojednávaní.

IV. O žalobe

- 119 Na úvod treba pripomenúť, že rozhodnutím (EÚ) 2020/135 z 30. januára 2020 o uzavretí Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Ú. v. EÚ L 29, 2020, s. 1) Rada Európskej únie schválila v mene Európskej únie a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (EURATOM) túto dohodu, ktorá je pripojená k tomuto rozhodnutiu (Ú. v. EÚ L 29, 2020, s. 7, ďalej len „Dohoda o vystúpení“).
- 120 Z článku 86 uvedenej dohody vyplýva, že Súdny dvor má naďalej právomoc okrem iného vo všetkých konaniach začatých proti Spojenému kráľovstvu pred skončením prechodného obdobia, teda v zmysle článku 2 písm. e) tejto dohody v spojení s jej článkom 126 pred 1. januárom 2021 (ďalej len „prechodné obdobie“). Keďže táto žaloba o nesplnenie povinnosti bola podaná 7. marca 2019, Súdny dvor má naďalej právomoc o nej rozhodnúť.
- 121 Možno dodať, že pokiaľ ide o výklad a uplatňovanie práva Únie v oblasti vlastných zdrojov Únie týkajúcich sa rozpočtových rokov do roku 2020, z článkov 136 a 160 Dohody o vystúpení vyplýva, že Súdny dvor má na základe článku 258 ZFEÚ naďalej právomoc po 31. decembri 2020, a teda aj po uplynutí obdobia štyroch rokov po skončení prechodného obdobia uvedeného v článku 87 ods. 1 tejto dohody, ktoré je stanovené na podanie novej žaloby podľa článku 258 ZFEÚ v súvislosti s nesplnením povinnosti, ku ktorému došlo pred skončením prechodného obdobia.

A. O prípustnosti

- 122 Najskôr treba preskúmať argumentáciu, ktorú predložilo Spojené kráľovstvo na spochybnenie prípustnosti tejto žaloby o nesplnenie povinnosti v celom rozsahu alebo jej časti.

1. O porušení práv Spojeného kráľovstva na obranu počas konania pred podaním žaloby a v konaní na Súdnom dvore

a) Argumentácia účastníkov konania

- 123 Spojené kráľovstvo tvrdí, že táto žaloba o nesplnenie povinnosti je neprípustná, keďže jeho práva na obranu neboli dodržané tak počas konania pred podaním žaloby, ako aj v konaní na Súdnom dvore.
- 124 V prvom rade bolo porušené právo Spojeného kráľovstva na obranu tým, že Komisia neodpovedala ani na jeho žiadosť o informácie obsiahnutú v liste z 22. júna 2018, ani na jeho tzv. „zmenenú“ žiadosť o informácie uvedenú v liste z 22. marca 2019, hoci tieto informácie Spojené kráľovstvo potrebovalo na to, aby mohlo pochopiť nesplnenie povinnosti, ktoré sa mu vytýkalo, a aby sa mohlo brániť.
- 125 Keďže Spojené kráľovstvo nedostalo odpoveď na tieto žiadosti o informácie, nemalo k dispozícii informácie potrebné na to, aby mohlo prepočítať sumu tradičných vlastných zdrojov požadovanú Komisiou. Okrem toho aj po vysvetleniach poskytnutých Komisiou v replike, pokiaľ ide o výpočet tejto sumy, naďalej pretrvávajú nejasnosti, najmä pokiaľ ide o metódu použitú na opravu priemerných cien alebo otázku, či neagregované údaje, ktoré má tento štát k dispozícii, zodpovedajú denným súhrnným údajom použitým touto inštitúciou v rámci uvedeného výpočtu. V každom prípade aj za predpokladu, že tieto vysvetlenia obsahujú časť požadovaných informácií, tieto informácie boli poskytnuté oneskorene, a teda v rozpore s právom uvedeného štátu na obranu, ako aj s povinnosťou lojálnej spolupráce, ktorú má uvedená inštitúcia.
- 126 Spojené kráľovstvo tvrdí, že jeho právo na obranu bolo porušené aj tým, že Komisia odmietla odpovedať na žiadosti o informácie obsiahnuté v listoch z 22. júna 2018 a 22. marca 2019, ktorých cieľom bolo získať od tejto inštitúcie informácie o opatreniach, ktoré prijali ostatné členské štáty na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením.
- 127 Tieto informácie pritom Spojené kráľovstvo potrebovalo na to, aby sa mohlo brániť proti tvrdeniam Komisie, podľa ktorých boli v ostatných členských štátoch prijaté vhodné opatrenia, ktoré prinášali výsledky v boji proti týmto podvodom. Tieto informácie sú tiež relevantné jednak pre určenie, či opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom patrili do jeho voľnej úvahy a teda predstavovali primeraný prístup k boju proti uvedeným podvodom, a jednak pre uvedenie tvrdení týkajúcich sa existencie príčinnej súvislosti medzi správaním vytýkaným Spojenému kráľovstvu a stratami tradičných vlastných zdrojov, ktoré uvádza Komisia.
- 128 V druhom rade Spojené kráľovstvo tvrdí, že jeho právo na obranu bolo porušené tým, že Komisia narušila jeho schopnosť prístupu ku všetkým údajom potrebným na jeho obranu, lebo colné vyhlásenia spreď roku 2014 boli zničené, keďže sa uchovávajú len po dobu štyroch rokov. Prístup k týmto údajom bol potrebný, pretože Komisia predĺžila obdobie porušovania nad rámec obdobia uvedeného v správe OLAF-u, a to na obdobie od roku 2011. Ide o zmenu postoja Komisie a o rozšírenie veci, ktoré poškodilo právo Spojeného kráľovstva na obranu.

- 129 V treťom rade Spojené kráľovstvo tvrdí, že Komisia nerešpektovala jeho právo na obranu, keďže nepredložila dôkazy o povahe dotknutého tovaru a o členskom štáte určenia tohto tovaru.
- 130 Komisia spochybňuje argumentáciu Spojeného kráľovstva.

b) Posúdenie Súdny dvorom

- 131 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že účelom konania pred podaním žaloby je dať dotknutému členskému štátu príležitosť, aby jednak splnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie, a jednak aby sa mohol účinne brániť proti výhradám vzneseným Komisiou. Riadny priebeh tohto konania predstavuje základnú záruku požadovanú Zmluvou o FEÚ nielen pre ochranu práv dotknutého členského štátu, ale aj pre zabezpečenie toho, že predmetom prípadného súdneho konania bude jasne vymedzený spor [rozsudok z 19. septembra 2017, Komisia/Írsko (Registračná daň), C-552/15, EU:C:2017:698, body 28 a 29, ako aj citovaná judikatúra].
- 132 Okrem toho z ustálenej judikatúry týkajúcej sa článku 120 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že každý návrh na začatie konania musí obsahovať jasne a presne určený predmet sporu, ako aj zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený, tak aby bolo umožnené žalovanému účastníkovi konania pripraviť si svoju obranu a Súdny dvor vykonať svoje preskúmanie. Podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, musia preto vyplývať koherentným a zrozumiteľným spôsobom už z textu samotného návrhu a návrhy žaloby musia byť formulované jednoznačne, aby Súdny dvor nerozhodol nad rámec návrhov ani neopomenul rozhodnúť o niektorom žalobnom dôvode (rozsudok z 31. októbra 2019, Komisia/Holandsko, C-395/17, EU:C:2019:918, bod 52 a citovaná judikatúra).
- 133 Súdny dvor tiež rozhodol, že žaloba, ktorá je podaná na základe článku 258 ZFEÚ, musí uvádzať žalobné dôvody koherentným a presným spôsobom, aby členský štát a Súdny dvor mohli správne pochopiť rozsah vytýkaného porušenia práva Únie, čo je nevyhnutnou podmienkou na to, aby tento štát mohol účinne uplatniť svoje dôvody obrany a aby Súdny dvor mohol preveriť existenciu uvádzaného nesplnenia povinnosti (rozsudok z 31. októbra 2019, Komisia/Holandsko, C-395/17, EU:C:2019:918, bod 53 a citovaná judikatúra).
- 134 V prejednávanej veci, pokiaľ ide v prvom rade o odmietnutie Komisie poskytnúť Spojenému kráľovstvu určité informácie, o ktoré ju Spojené kráľovstvo požiadalo listami z 22. júna 2018 a 22. marca 2019, keďže tieto informácie boli údajne nevyhnutné na jeho obranu, treba najskôr konštatovať, že v bodoch 301 až 326 odôvodneného stanoviska Komisia odpovedala primeraným spôsobom na výhradu formulovanú v liste z 22. júna 2018, podľa ktorej kópia prílohy 2 správy OLAF-u, ktorá bola pripojená k formálnej výzve, nebola úplná z dôvodu, že v tejto prílohe 2 chýbalo niekoľko strán.
- 135 Komisia v týchto bodoch odôvodneného stanoviska v podstate vysvetlila, že uvedená príloha 2 bola nahradená prílohou 7 tejto správy, ktorá bola dostupná orgánom Spojeného kráľovstva a obsahovala dva technické dokumenty, v ktorých boli uvedené podrobné informácie o metóde OLAF-JRC, teda metóde použitej Komisiou aj na výpočet výšky strát tradičných vlastných zdrojov za obdobie porušovania, ktorých sprístupnenie požadovala v odôvodnenom stanovisku, ako aj v žalobe.

- 136 Za týchto podmienok skutočnosť, že kópia prílohy 2 správy OLAF-u, aká bola pripojená k formálnej výzve, nebola úplná, neohrozila možnosť Spojeného kráľovstva účinne uplatniť svoje dôvody obrany proti výhradám vzneseným Komisiou.
- 137 Ďalej podľa Spojeného kráľovstva bolo porušené jeho právo na obranu tým, že mu Komisia v odpovedi na jeho tzv. „zmenenú“ žiadosť o informácie obsiahnutú v liste z 22. marca 2019 odmietla poskytnúť určité informácie o podrobnostiach výpočtu PPC a výšky strát tradičných vlastných zdrojov požadovaných v odôvodnenom stanovisku a v žalobe, hoci tieto informácie boli podstatné pre jeho obranu. V tejto súvislosti treba konštatovať, ako v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 126 svojich návrhov, že Komisia v bodoch 132 až 141 repliky preukázala, že tak údaje, ako aj metóda, použité na tento výpočet boli Spojenému kráľovstvu vždy známe, a že tento štát teda mal kedykoľvek, či už počas konania pred podaním žaloby alebo v konaní pred Súdny dvorom, k dispozícii všetky informácie potrebné na to, aby mohol túto sumu prepočítať, a na základe toho voči nej namietať.
- 138 Okrem toho, aj keď Spojené kráľovstvo tvrdí, že pretrvávajú nejasnosti, pokiaľ ide o niektoré aspekty uvedeného výpočtu, treba konštatovať, že tak v priebehu konania pred podaním žaloby, ako aj v rámci konania na Súdnom dvore tento štát využil príležitosť podrobne kritizovať tento výpočet, ako aj údaje a metódu OLAF-JRC, z ktorých vychádza. Odpovede tohto štátu na otázky položené Súdny dvorom, najmä tie, ktoré sa týkali vplyvu niektorých úprav výpočtu PPC na výšku strát tradičných vlastných zdrojov, navyše potvrdzujú, že tento štát mal kedykoľvek úplný prístup ku všetkým databázam a technickým dokumentom, ktoré Komisia použila na tento výpočet.
- 139 Z toho tiež vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Spojené kráľovstvo, informácie poskytnuté Komisiou v replike nie sú vôbec novými informáciami, takže tejto inštitúcii nemožno vytýkať, že oneskorene napravila nedostatok informácií, ktorý poškodzoval právo tohto štátu na obranu.
- 140 Na základe uvedeného treba dospieť k záveru, že pokiaľ ide o údaje a metódu, ktoré Komisia použila na výpočet PPC a výšky strát tradičných vlastných zdrojov, ktoré táto inštitúcia požadovala od Spojeného kráľovstva, tento štát mal tak v priebehu konania pred podaním žaloby, ako aj v rámci konania na Súdnom dvore k dispozícii všetky faktické informácie potrebné na to, aby mohol účinne uplatniť svoje dôvody obrany proti výhradám vzneseným Komisiou.
- 141 Napokon, pokiaľ ide o odmietnutie Komisie poskytnúť Spojenému kráľovstvu v odpovedi na listy z 22. júna 2018 a z 22. marca 2019 informácie týkajúce sa opatrení, ktoré prijali ostatné členské štáty na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením, stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora členský štát nemôže odôvodňovať nevykonanie povinností vyplývajúcich zo Zmluvy okolnosťou, že ani iné členské štáty si nesplnili svoje povinnosti. V právnom poriadku Únie zriadenom zmluvou o FEÚ totiž uplatňovanie práva Únie členskými štátmi nemôže podliehať podmienke reciprocitu. Články 258 a 259 ZFEÚ stanovujú vhodné prostriedky nápravy na riešenie situácií, keď si členské štáty nesplnili povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o FEÚ (rozsudok z 11. júla 2018, Komisia/Belgicko, C-356/15, EU:C:2018:555, bod 106 a citovaná judikatúra).
- 142 V tejto súvislosti aj za predpokladu, ako tvrdí Spojené kráľovstvo, že iné členské štáty mali počas obdobia porušovania alebo jeho časti k dispozícii systém colných kontrol na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením, ktorý bol v určitých ohľadoch podobný tomu, ktorý

v tom čase uplatňovalo Spojené kráľovstvo, táto okolnosť je sama osebe irelevantná na účely určenia, či bol systém tohto štátu v súlade s ustanoveniami práva Únie v oblasti ochrany finančných záujmov Únie pred takýmito podvodmi, akým je článok 325 ZFEÚ.

- 143 Okrem toho treba konštatovať, že ako to potvrdzujú okrem iného rôzne dokumenty predložené Spojeným kráľovstvom v prílohe jeho listu zo 6. júna 2020, v ktorom tento štát požiadal Súdny dvor o prijatie určitých opatrení na vykonanie dokazovania alebo na zabezpečenie priebehu konania, Spojené kráľovstvo vedelo o rôznych opatreniach prijatých počas celého obdobia trvania porušovania alebo počas jeho časti zo strany viacerých členských štátov na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením, a to najmä o opatreniach prijatých vo Francúzsku, ako aj o hodnotení týchto opatrení Komisiou, najmä pokiaľ ide o ich súlad s právom Únie, a že tieto informácie navyše použilo vo svojich vyjadreniach na svoju obranu. Okrem toho Súdny dvor v tejto súvislosti položil Komisii otázky na písomné zodpovedanie. Odpovede na tieto otázky tak potvrdili podrobné informácie, ktoré už Spojené kráľovstvo malo k dispozícii.
- 144 Pokiaľ ide v druhom rade o argumentáciu Spojeného kráľovstva, podľa ktorej jeho právo na obranu bolo porušené tým, že Komisia narušila jeho schopnosť prístupu ku všetkým údajom potrebným na jeho obranu, lebo colné vyhlásenia spreď roku 2014 boli zničené, keďže sa uchovávajú len po dobu štyroch rokov, ani túto argumentáciu nemožno prijať.
- 145 Ako totiž v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 130 svojich návrhov, zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že pokiaľ ide o časť obdobia porušovania pred rokom 2014, na ktorú sa vzťahuje prejednávaná žaloba, teda porušovania, ktoré sa – ako je uvedené v bode 455 tohto rozsudku – týka iba colných dlhov stanovených v príkazoch na dodatočné vybratie cla, ktoré sú obsiahnuté v platobných výmeroch C18 Snake, Spojené kráľovstvo predložilo v prílohe dupliky tabuľku s uvedenými oznámeniami, ktoré vydalo v súvislosti s dovozmi uskutočnenými v priebehu tejto časti obdobia porušovania, kópie týchto oznámení a tabuľky obsahujúce podrobnosti o výpočtoch, ktoré použilo. Tieto tabuľky pritom odkazujú na colné vyhlásenia týkajúce sa týchto dovozov. Spojené kráľovstvo okrem toho nespochybňuje, že malo k dispozícii tieto colné vyhlásenia, keďže boli predmetom príkazov na dodatočné vybratie cla, ktoré boli napadnuté v rámci správnych preskúmovacích konaní.
- 146 Pokiaľ ide v treťom rade o tvrdenie Spojeného kráľovstva, že Komisia nerešpektovala jeho právo na obranu, keďže nepredložila dôkazy o povahe dotknutého tovaru a o členskom štáte určenia tohto tovaru, takáto výhrada sa netýka prípustnosti tejto žaloby o nesplnenie povinnosti, ale skôr jej dôvodnosti, keďže sa týka otázky, či Komisia, ktorá znáša dôkazné bremeno v súvislosti s uvádzanými porušeniami povinností, dostatočne právne preukázala, že žalobné dôvody, ktoré uvádza vo vzťahu k odhadu výšky strát tradičných vlastných zdrojov a k porušeniam ustanovení týkajúcich sa vlastných zdrojov pochádzajúcich z DPH, sú opodstatnené, najmä vzhľadom na povahu a miesto určenia uvedeného tovaru.
- 147 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba zamietnuť námietku neprípustnosti založenú na porušení práv Spojeného kráľovstva na obranu počas konania pred podaním žaloby a v konaní na Súdnom dvore.

2. O nedostatočnom skutkovom a právnom základe výhrady založenej na porušení práva Únie v oblasti DPH, najmä pokiaľ ide o colný režim 42

a) Argumentácia účastníkov konania

- 148 Spojené kráľovstvo tvrdí, že Komisia nerešpektovala jeho právo na obranu tak v priebehu konania pred podaním žaloby, ako aj v rámci konania na Súdnom dvore, keďže mu v odôvodnenom stanovisku a žalobe neposkytla dostatočné informácie o skutkovom a právnom základe uvádzaného nesplnenia povinnosti vyplývajúcej z práva Únie v oblasti DPH, ako aj z práva Únie v oblasti vlastných zdrojov pochádzajúcich z DPH. Toto opomenutie bránilo Spojenému kráľovstvu pochopiť najmä výhradu, podľa ktorej by malo byť zodpovedné za to, že nebola vybraná DPH v plnej výške splatná v inom členskom štáte za výrobky dovezené na jeho územie v colnom režime 42, a teda za to, že tejto inštitúcii neboli sprístupnené vlastné zdroje pochádzajúce z tejto dane. Bez takýchto informácií Spojené kráľovstvo nemohlo účinne uplatniť svoje dôvody obrany proti tejto výhrade.
- 149 Komisia predovšetkým neuviedla nič, čo by preukazovalo, že tento štát neprijatím vhodných opatrení na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením ohrozil výber DPH v iných členských štátoch alebo im dokonca bránil vybrať túto daň a sprístupniť Komisii zodpovedajúce vlastné zdroje.
- 150 Nepožadovala sa tak žiadna suma z dôvodu strát vlastných zdrojov pochádzajúcich z DPH, ktoré by vyplývali z nevybratia DPH, a neboli poskytnuté žiadne informácie týkajúce sa dotknutých obchodných subjektov, členských štátov určenia dotknutého tovaru, dohľadu týchto členských štátov nad týmito subjektmi pred a po zaslaní tohto tovaru alebo opatrení prijatých alebo neprijatých týmito členskými štátmi určenia na účely výberu DPH od uvedených subjektov.
- 151 Komisia spochybňuje argumentáciu Spojeného kráľovstva.

b) Posúdenie Súdny dvorom

- 152 Stačí uviesť, že argumentácia uvádzaná Spojeným kráľovstvom sa týka otázky, či výhrada založená na porušení smernice 2006/112 a ustanovení práva Únie v oblasti sprístupnenia vlastných zdrojov pochádzajúcich z DPH, ktorá je uvedená v prvých dvoch odsekoch prvého žalobného návrhu, má právny základ a či Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala vecnú správnosť právne relevantných skutkových zistení v rámci tohto konania. Takáto argumentácia sa však týka dôvodnosti tejto výhrady a nie jej prípustnosti.
- 153 V dôsledku toho sa námietka založená na nedostatočnom skutkovom a právnom základe výhrady založenej na porušení práva Únie v oblasti DPH, najmä pokiaľ ide o colný režim 42, musí zamietnuť.

3. O porušení zásad ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty, „estoppel“ a lojálnej spolupráce

a) Argumentácia účastníkov konania

- 154 Spojené kráľovstvo tvrdí, že Komisia porušila zásady ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty, „estoppel“ a lojálnej spolupráce tým, že ustúpila od určitých zabezpečení, ktoré poskytla tomuto štátu pri podaní tejto žaloby o nesplnenie povinnosti v rozsahu, v akom sa táto žaloba týka obdobia pred koncom februára 2015, takže v tomto rozsahu musí byť uvedená žaloba zamietnutá.
- 155 Spojené kráľovstvo v tejto súvislosti poukazuje na niektoré vyhlásenia zástupcov Komisie alebo OLAF-u počas stretnutí, ktoré sa konali v rokoch 2014 a 2015 s jeho správnym orgánom, konkrétne s HMRC, v súvislosti s opatreniami prijatými týmto štátom na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením.
- 156 Z týchto vyhlásení podľa Spojeného kráľovstva vyplýva, že až do konca februára 2015 sa mohlo oprávnene domnievať, že Komisia a OLAF zastávajú názor, že jeho systém colných kontrol, ktorý sa vyznačoval tým, že bol zameraný na opatrenia po colnom vybavení, akými sú príkazy na vybratie cla, a nie na také opatrenia, akými sú uplatňovanie rizikových prahových hodnôt pred colným vybavením dotknutých tovarov alebo poskytovanie záruk, je v súlade s právom Únie, a teda že proti Spojenému kráľovstvu nebude začaté konanie o nesplnení povinnosti z dôvodu tohto systému.
- 157 Spojené kráľovstvo sa odvoláva najmä na tri zabezpečenia, ktoré mu poskytli zástupcovia OLAF-u alebo Komisie v období porušovania a na ktorých sa podľa jeho názoru mohla zakladať takáto legitímna dôvera.
- 158 Pokiaľ ide v prvom rade o vyhlásenie, ktoré podľa zápisnice zástupcov Spojeného kráľovstva urobil zástupca OLAF-u počas stretnutia 13. júna 2014 v tom zmysle, že vyjadril „spokojnosť s dosiahnutým pokrokom Spojeného kráľovstva a s opatreniami, ktoré už boli k tomuto dňu prijaté, ako aj so zamýšľanými opatreniami“, toto vyhlásenie podľa Spojeného kráľovstva predstavuje jednoznačné zabezpečenie, že OLAF sa nedomnieval, že Spojené kráľovstvo porušuje svoje povinnosti chrániť finančné záujmy Únie a bojovať proti podvodom.
- 159 Pokiaľ ide v druhom rade o vyhlásenie, ktoré zástupca Komisie urobil v októbri 2014 a informoval ním Spojené kráľovstvo, že jeho účasť na PKO Discount je „uspokojivá“ a že úkony potrebné na riadne uskutočnenie tejto operácie „[boli] vykonané včas a efektívne“, toto vyhlásenie podľa Spojeného kráľovstva predstavuje jasné a jednoznačné zabezpečenie, že sa nedopustilo nesplnenia povinností, ktoré mu vyplývajú z práva Únie, pokiaľ ide o jeho účasť na uvedenej operácii.
- 160 Pokiaľ ide v treťom rade o vyhlásenie, ktoré urobil zástupca OLAF-u na prvom dvojstrannom stretnutí OLAF-u a HMRC 19. a 20. februára 2015 v tom zmysle, že podľa zápisnice zo stretnutia vyhotovenej zástupcami Spojeného kráľovstva vyhlásil, že „do dnešného dňa“ tento členský štát „urobil, čo bolo treba“, toto vyhlásenie podľa Spojeného kráľovstva predstavuje zabezpečenie týkajúce sa všetkých opatrení, ktoré dovtedy prijalo, a nie iba otázky vydania oznámení C18 Snake.
- 161 Komisia spochybňuje argumentáciu Spojeného kráľovstva.

b) Posúdenie Súdny dvorom

- 162 V prvom rade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je cieľom postupu stanoveného v článku 258 ZFEÚ objektívne určenie, že členský štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu ukladá Zmluva o FEÚ alebo akt sekundárneho práva, a že takýto postup umožňuje tiež určiť, či určitý členský štát porušil v danej veci právo Únie (rozsudok z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko, C-620/16, EU:C:2019:256, bod 40 a citovaná judikatúra).
- 163 Súdny dvor tiež rozhodol, že členský štát sa nemôže dovoľávať zásady ochrany legitímnej dôvery a lojálnej spolupráce v snahe zabrániť objektívnemu určaniu nedodržania povinností, ktoré mu ukladá Zmluva o FEÚ, pretože prijatie takéhoto odôvodnenia by bolo v rozpore s cieľom sledovaným postupom podľa článku 258 ZFEÚ, ktorý sa vzťahuje na toto objektívne určenie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. mája 2010, Komisia/Poľsko, C-311/09, neuvverejnený, EU:C:2010:257, bod 18 a citovanú judikatúru).
- 164 Prijatie takéhoto odôvodnenia by bolo tiež v rozpore nielen s požiadavkou, aby Únia rešpektovala rovnosť členských štátov pred Zmluvami, stanovenou v článku 4 ods. 2 ZEÚ, ale aj so zásadou zakotvenou v ustálenej judikatúre Súdneho dvora, podľa ktorej má Komisia voľnú úvahu pri rozhodovaní o vhodnosti postupu proti členskému štátu, pri určovaní ustanovení, ktoré porušil, a pri určovaní okamihu, v ktorom voči nemu začne konanie o nesplnení povinnosti, pričom úvahy, ktoré ovplyvňujú túto voľbu, nemôžu mať vplyv na prípustnosť žaloby [rozsudok z 19. septembra 2017, Komisia/Írsko (Registračná daň), C-552/15, EU:C:2017:698, bod 34 a citovaná judikatúra].
- 165 V druhom rade z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že Komisia okrem prípadov, keď sú jej takéto právomoci výslovne zverené, nie je oprávnená poskytovať záruky týkajúce sa zlučiteľnosti určitého správania s právom Únie, a že nemá za žiadnych okolností právomoc povoliť správanie, ktoré je v rozpore s právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júna 2000, Komisia/Nemecko, C-348/97, EU:C:2000:317, bod 45 a citovanú judikatúru).
- 166 Treba pritom konštatovať, že aj keby zástupcovia OLAF-u a Komisie mali v úmysle vyhláseniami, na ktoré sa odvoláva Spojené kráľovstvo a ktoré sú uvedené v bodoch 158 až 160 tohto rozsudku, poskytnúť záruky týkajúce sa zlučiteľnosti systému tohto štátu zameraného na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením, Komisia nemala v čase, keď boli tieto vyhlásenia urobené, žiadnu právomoc na to, aby dávala takéto záruky, takže tieto zástupcovia neboli v žiadnom prípade oprávnení poskytnúť v tomto zmysle záruky, na ktoré by sa tento štát mohol teraz odvolávať s cieľom spochybníť prípustnosť tejto žaloby pre nesplnenie povinnosti.
- 167 V treťom rade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora právo dovoľávať sa zásady ochrany legitímnej dôvery predpokladá, že dotknutému subjektu sa zo strany príslušných orgánov Únie poskytnú presné, nepodmienečné a zhodné ubezpečenia z oprávnených a dôveryhodných zdrojov. Toto právo sa totiž vzťahuje na každú osobu v situácii, keď inštitúcia, orgán, úrad alebo agentúra Únie vyvolala vznik dôvodných očakávaní tým, že tejto osobe poskytla konkrétne záruky. Naproti tomu nikto sa nemôže dovoľávať porušenia tejto zásady, pokiaľ neexistujú tieto uistenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 62, a zo 16. júla 2020, ADR Center/Komisia, C-584/17 P, EU:C:2020:576, bod 75 a citovanú judikatúru).

- 168 Vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 162 až 164 tohto rozsudku, pritom aj keby vyhlásenia, na ktoré sa odvoláva Spojené kráľovstvo, v ňom mohli vyvolať legitímnu dôveru, že jeho systém colných kontrol zameraný na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením, ako sa uplatňoval pred 1. marcom 2015, bol zlučiteľný s právom Únie, nemožno sa v žiadnom prípade na tieto vyhlásenia odvolávať v snahe zabrániť Komisii podať žalobu o nesplnenie povinnosti, keďže táto inštitúcia má voľnú úvahu pri rozhodovaní o vhodnosti postupu proti členskému štátu. Tieto vyhlásenia nemôžu brániť ani objektívnemu konštatovaniu Súdneho dvora, že tento členský štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu ukladá Zmluva o FEÚ, v súlade s cieľom sledovaným postupom podľa článku 258 ZFEÚ.
- 169 Účinnosť konania o nesplnení povinnosti by okrem toho mohla byť vážne ohrozená, ak by sa členskému štátu umožnilo odvolávať sa na legitímnu dôveru, pokiaľ ide o zákonnosť jeho konania, vyplývajúcu z niekoľkých vyhlásení zástupcov Komisie, aby sa vyhol takémuto konaniu. Ako totiž Komisia správne poznamenala, členské štáty sa v systéme, v ktorom nesú zodpovednosť za primerané uplatňovanie colných právnych predpisov Únie na ich území, nemôžu zbaviť zodpovednosti za porušenie práva Únie, ktorého sa mohli dopustiť, len z dôvodu, že OLAF alebo Komisia im toto porušenie v danom okamihu nevytýkali.
- 170 Napokon, ako uviedol aj generálny advokát v bode 151 svojich návrhov, hoci Spojené kráľovstvo poukazuje okrem porušenia zásady ochrany legitímnej dôvery aj na porušenie zásad právnej istoty, „estoppel“ a lojálnej spolupráce, tento štát neuvádza žiadnu osobitnú argumentáciu týkajúcu sa týchto posledných uvedených zásad, takže argumentáciu, ktorú Spojené kráľovstvo v tejto súvislosti uvádza, treba zamietnuť.
- 171 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba zamietnuť námietku neprípustnosti založenú na porušení zásad ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty, „estoppel“ a lojálnej spolupráce.

4. O nedostatku právomoci Súdneho dvora v rámci konania o nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ rozhodovať o návrhu Komisie nariadiť členskému štátu, aby sprístupnil konkrétnu sumu vlastných zdrojov

a) Argumentácia účastníkov konania

- 172 Spojené kráľovstvo namieta neprípustnosť tretieho odseku prvého žalobného návrhu, v ktorom Komisia požaduje „sprístupniť do rozpočtu Únie“ konkrétne sumy tradičných vlastných zdrojov za každý zo siedmich rokov obdobia porušovania, teda celkovo približne 2,7 miliardy eur, pretože v prvom rade podľa rozsudkov zo 14. apríla 2005, Komisia/Nemecko (C-104/02, EU:C:2005:219, body 48 až 51), a z 5. októbra 2006, Komisia/Nemecko (C-105/02, EU:C:2006:637, body 43 až 45), Súdny dvor nemôže v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ nariadiť členskému štátu, aby na účet založený na tento účel v mene Komisie vložil konkrétne sumy vlastných zdrojov, ktoré neboli zaplatené v dôsledku nesplnenia povinností vytýkaného tomuto členskému štátu.
- 173 Spojené kráľovstvo spochybňuje argumentáciu Komisie, že starostlivo „štruktúrovala“ návrhy svojej žaloby v prejednávanej veci tak, aby sa vyhla vade, ku ktorej došlo vo veciach, v ktorých boli vydané rozsudky uvádzané v predchádzajúcom bode, a ktorú Súdny dvor v týchto rozsudkoch sankcionoval tým, že zamietol dotknuté návrhy ako neprípustné. Ide o „účelový“ krok, ako obísť nedostatok právomoci Súdneho dvora, keďže Komisia sa v skutočnosti snaží dosiahnuť rovnaký výsledok, o aký sa snažila v uvedených dvoch veciach.

- 174 Okrem toho postup Komisie zbavuje Spojené kráľovstvo možnosti, ktorú mu poskytuje článok 260 ZFEÚ, napraviť akékoľvek porušenie konštatované na základe článku 258 ZFEÚ, a teda nerešpektuje príslušné právomoci tejto inštitúcie, Súdneho dvora a členských štátov podľa Zmlúv.
- 175 Podľa Spojeného kráľovstva sa navyše prejednávajúca vec odlišuje od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 15. novembra 2005, Komisia/Dánsko (C-392/02, EU:C:2005:683). Hoci Súdny dvor týmto rozsudkom vyhovel návrhu na určenie, že dotknutý členský štát si nesplnil svoje povinnosti tým, že odmietol sprístupniť konkrétnu sumu vlastných zdrojov, treba poznamenať, že vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, ako vyplýva z jeho bodu 56, nebola spochybnená ani existencia colného dlhu, ani výška strát vlastných zdrojov.
- 176 V tomto kontexte je relevantný aj rozsudok z 31. októbra 2019, Komisia/Spojené kráľovstvo (C-391/17, EU:C:2019:919), keďže body 118 a 119 tohto rozsudku naznačujú, že ak Komisia predloží návrh na určenie konkrétne vyčíslenej straty vlastných zdrojov, táto inštitúcia musí preukázať každý prvok svojho návrhu pre každý dovoz, pri ktorom došlo k takejto strate, ako aj príčinnú súvislosť medzi každým z týchto prvkov a touto stratou.
- 177 V druhom rade Spojené kráľovstvo tvrdí, že cieľom tejto žaloby je v skutočnosti získať náhradu vzniknutej škody, a preto je neprípustná v rozsahu, v akom Komisia navrhuje, aby Súdny dvor rozhodol o určitých konkrétnych sumách, ktoré má Spojené kráľovstvo sprístupniť Komisii. Aj za predpokladu, že Súdny dvor rozhodne, že takáto žaloba je prípustná, tento štát sa domnieva, že úlohou Komisie je preukázať, že boli splnené všetky podmienky vzniku zodpovednosti tohto štátu, a to protiprávne konanie, konkrétna vyčíslená škoda a priama príčinná súvislosť medzi týmto konaním a touto škodou.
- 178 Subsidiárne Spojené kráľovstvo tvrdí, že žaloba je neprípustná, pretože Komisia zlučuje tri etapy, ktoré musia byť dodržané na účely určenia výšky strát vlastných zdrojov. V prvom rade bola totiž Komisia povinná predložiť dôkaz o nesplnení povinností Spojeného kráľovstva, ktoré mu vyplývajú z práva Únie, o príčinnej súvislosti medzi týmto nesplnením povinnosti a konkrétnou sumou, ktorej sa Komisia domáha, ako aj o prípustnosti jej žiadosti o sprístupnenie konkrétnej sumy. V druhom rade, ak by Komisia bola schopná poskytnúť tieto tri dôkazy, Súdny dvor musí najskôr preskúmať posúdenie Spojeného kráľovstva týkajúce sa splatných dodatočných vlastných zdrojov. Iba ak by bolo toto posúdenie odmietnuté ako zjavne neprimerané, bude môcť Súdny dvor v treťom rade preskúmať odhad strát uvádzaný Komisiou.
- 179 Komisia spochybňuje argumentáciu Spojeného kráľovstva.

b) Posúdenie Súdny dvorom

- 180 Pokiaľ ide v prvom rade o argumentáciu Spojeného kráľovstva založenú na rozsudkoch zo 14. apríla 2005, Komisia/Nemecko (C-104/02, EU:C:2005:219), a z 5. októbra 2006, Komisia/Nemecko (C-105/02, EU:C:2006:637), treba pripomenúť, že v žalobe o nesplnenie povinnosti Komisia nemôže Súdnemu dvoru navrhnúť iné než určenie existencie údajného nesplnenia povinnosti na účely jeho odstránenia. Komisia tak nemôže napríklad žiadať, aby Súdny dvor v rámci takejto žaloby nariadil členskému štátu, aby sa správal určitým spôsobom s cieľom dosiahnuť súlad s právom Únie [rozsudok z 2. apríla 2020, Komisia/Poľsko, Maďarsko a Česká republika (Dočasný mechanizmus premiestnenia žiadateľov o medzinárodnú ochranu), C-715/17, C-718/17 a C-719/17, EU:C:2020:257, bod 56 a citovaná judikatúra].

- 181 Súdny dvor tak zamietol ako neprípustné návrhy podané podľa článku 258 ZFEÚ, v ktorých Komisia žiadala, aby nariadil členskému štátu vykonať určité platby, ak sa preukáže, že tento členský štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie, a to z podstatného dôvodu, že cieľom týchto návrhov nebolo to, aby Súdny dvor konštatoval, že uvedený členský štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie, ale skôr to, aby Súdny dvor tomuto členskému štátu nariadil povinnosť prijať určité konkrétne opatrenia na dosiahnutie súladu s právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. apríla 2005, Komisia/Nemecko, C-104/02, EU:C:2005:219, body 48 až 51, a z 5. októbra 2006, Komisia/Nemecko, C-105/02, EU:C:2006:637, body 43 až 45 a citovanú judikatúru).
- 182 Hoci v prejednávanej veci tretí odsek prvého žalobného návrhu obsahuje výraz „príslušné straty tradičných vlastných zdrojov, ktoré sa majú sprístupniť do rozpočtu Únie“, nemožno ho chápať ako návrh, aby Súdny dvor nariadil Spojenému kráľovstvu zaplatiť sumy týchto zdrojov spresnené v tomto treťom odseku. Naopak, tento odsek predstavuje návrh, aby Súdny dvor určil nesplnenie povinností tohto štátu.
- 183 Táto peňažná požiadavka sa totiž nemá chápať izolovane, ale so zreteľom na všeobecnejší a nevyčíslený návrh uvedený v prvom odseku prvého žalobného návrhu, v ktorom sa od Súdneho dvora žiada, aby určil, že „tým, že nesprístupnilo správnu sumu tradičných vlastných zdrojov... týkajúcich sa [dotknutých dovozov]“, si Spojené kráľovstvo nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z určitých ustanovení práva Únie v oblasti vlastných zdrojov.
- 184 Z toho vyplýva, že tretí odsek prvého žalobného návrhu obsahuje návrh, aby Súdny dvor určil, že Spojené kráľovstvo si tým, že nesprístupnilo sumy tradičných vlastných zdrojov stanovené za každý rok obdobia porušovania, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie.
- 185 Prípustnosť takéhoto návrhu je pritom nespochybniteľná, ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora v oblasti vlastných zdrojov, ktorej predmetom boli aj návrhy tohto druhu [pozri najmä rozsudky z 15. novembra 2005, Komisia/Dánsko, C-392/02, EU:C:2005:683, body 30 až 34; z 3. apríla 2014, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-60/13, neuvverejnený, EU:C:2014:219, body 37 až 62, a z 11. júla 2019, Komisia/Taliansko (Vlastné zdroje – Vymáhanie colného dlhu), C-304/18, neuvverejnený, EU:C:2019:601, body 48 až 77].
- 186 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Spojené kráľovstvo, túto judikatúru nemožno chápať tak, že pokiaľ takýto návrh zahŕňa konštatovanie porušenia spočívajúceho v neposkytnutí konkrétnej sumy vlastných zdrojov, je prípustný len vtedy, ak dotknutý členský štát túto sumu nespochybnuje.
- 187 Súdny dvor totiž vyhovel návrhu Komisie, ktorý smeroval k určeniu porušenia práva Únie z dôvodu nesprístupnenia určitej sumy vlastných zdrojov, aj keď dotknutý členský štát namietal existenciu nároku Únie na uvedenú sumu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2019, Komisia/Taliansko (Vlastné zdroje – Vymáhanie colného dlhu), C-304/18, neuvverejnený, EU:C:2019:601, body 48 až 77].
- 188 Čo je podstatnejšie, z judikatúry vyplýva, že možnosť Komisie predložiť Súdnemu dvoru na posúdenie v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti spor medzi ňou a členským štátom, pokiaľ ide o povinnosť tohto štátu sprístupniť tejto inštitúcii určitú sumu vlastných zdrojov Únie, je spojená so systémom týchto vlastných zdrojov, ako je v súčasnosti koncipovaný v práve Únie (rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 68).

- 189 Spory týkajúce sa vlastných zdrojov totiž vyplývajú práve zo skutočnosti, že dotknutý členský štát spochybňuje povinnosť sprístupniť sumy požadované Komisiou. V rámci žaloby o nesplnenie povinnosti týkajúcej sa vlastných zdrojov je teda úplne prirodzené, že ide o peňažné povinnosti, a právo Únie nebráni tomu, aby sa na nesplnenie týchto povinností poukazovalo v rámci údajného porušenia. V rámci takéhoto konania prináleží Komisii, aby v rámci kontradiktórnej diskusie, v ktorej môže členský štát uplatniť svoje dôvody, z právneho hľadiska dostatočne preukázala správnosť súm vlastných zdrojov, ktoré považuje za dlžné.
- 190 Okrem toho na rozdiel od tvrdenia Spojeného kráľovstva, možnosť Komisie navrhovať, aby Súdny dvor určil, že konkrétna suma tradičných vlastných zdrojov je dlžná, nemožno vylúčiť z dôvodu, že takýto postup by tento štát zbavil možnosti, ktorú mu poskytuje článok 260 ZFEÚ, napraviť akékoľvek porušenie konštatované na základe článku 258 ZFEÚ, a teda by nerešpektoval príslušné právomoci tejto inštitúcie, Súdneho dvora a členských štátov podľa Zmlúv.
- 191 Hoci sa Komisia môže zdržať formulovania takého návrhu na peňažné plnenie s tým, že sa obmedzí na návrh, aby Súdny dvor vo všeobecnosti konštatoval existenciu porušenia spočívajúceho v nevybratí vlastných zdrojov bez určenia ich výšky, ako to urobila najmä vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 31. októbra 2019, Komisia/Spojené kráľovstvo (C-391/17, EU:C:2019:919), nič nebráni tomu, aby táto inštitúcia v rámci žalobných návrhov požadovala určenie porušenia práva Únie týkajúceho sa nesprístupnenia konkrétnej sumy vlastných zdrojov, pokiaľ uvedená inštitúcia považuje túto sumu za dlžnú a je schopná preukázať jej správnosť.
- 192 Pokiaľ ide v druhom rade o argumentáciu Spojeného kráľovstva, podľa ktorej cieľom tejto žaloby je v skutočnosti získať náhradu vzniknutej škody, a preto je neprípustná v rozsahu, v akom Komisia navrhuje, aby Súdny dvor rozhodol o určitých konkrétnych sumách, ktoré má Spojené kráľovstvo sprístupniť Komisii, z vyššie uvedeného vyplýva, že v rámci konania o nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ prípustnosť takého návrhu, akým je návrh uvedený v treťom odseku prvého žalobného návrhu, nemožno spochybniť.
- 193 V tejto súvislosti treba tiež pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že žaloba, ktorou Komisia vytýka členskému štátu, že jej neposkytol určitú sumu vlastných zdrojov a príslušné úroky z omeškania v rozpore s právom Únie, nepredstavuje žalobu o náhradu škody, ktorá nie je stanovená Zmluvami, keďže takouto žalobou táto inštitúcia žiada, aby Súdny dvor určil, že dotknutý členský štát si nesplnil povinnosť, ktorá mu vyplýva z práva Únie, a nie aby zaviazal tento členský štát na náhradu škody (rozsudok z 15. novembra 2005, Komisia/Dánsko, C-392/02, EU:C:2005:683, body 31 až 34).
- 194 Predmetný návrh preto skutočne patrí do rámca konania o nesplnení povinnosti, a nie do konania, ktorého cieľom je získať náhradu škody, aj keď má tento návrh peňažnú povahu.
- 195 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Spojené kráľovstvo, hoci je Komisia povinná preukázať nesplnenie povinnosti, ktoré žiada určiť týmto návrhom, táto inštitúcia nemusí dokazovať existenciu škody ani príčinnej súvislosti medzi týmto nesplnením a touto škodou.
- 196 Pokiaľ ide v treťom rade o argumentáciu Spojeného kráľovstva uvedenú subsidiárne a založenú na tom, že žaloba je neprípustná, pretože Komisia zlučuje tri etapy, ktoré, ako bolo uvedené v bode 178 tohto rozsudku, by mali byť dodržané na účely určenia výšky strát vlastných zdrojov, stačí konštatovať, že táto argumentácia sa týka dôvodnosti prejednávanej žaloby, a to najmä dôvodnosti prvej a druhej výhrady uvádzanej Komisiou, a nie jej prípustnosti.

197 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba námietku neprípustnosti vznesenú Spojeným kráľovstvom, ktorá je založená na nedostatku právomoci Súdneho dvora, zamietnuť.

5. O predčasnosti a neprípustnosti žaloby, pokiaľ ide o obdobie od 1. mája 2015 do 11. októbra 2017 vrátane, z dôvodu vydania platobných výmerov C18 Breach vzťahujúcich sa na toto obdobie

a) Argumentácia účastníkov konania

198 Spojené kráľovstvo tvrdí, že pokiaľ ide o časť obdobia porušovania od 1. mája 2015 do 11. októbra 2017 vrátane, návrh na sprístupnenie tradičných vlastných zdrojov uvedený v treťom odseku prvého žalobného návrhu je „predčasný a neprípustný“ a subsidiárne, že tento návrh musí byť zamietnutý z dôvodu, že Komisia nebola schopná preukázať svoje tvrdenie o existencii strát vlastných zdrojov k dátumu, kedy uplynula lehota na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom.

199 Aj keď totiž Komisia už od mája 2018 vedela o ôsmich platobných výmeroch C18 Breach, ktoré boli vydané a zapísané na účet B v priebehu tohto mesiaca v súvislosti s dovozmi považovanými za podhodnotené a uskutočnenými od 1. mája 2015, v sume približne 25 miliónov GBP, nespochybnila tieto oznámenia ani v odôvodnenom stanovisku ani v žalobe a ani neodpočítala túto sumu od strát tradičných vlastných zdrojov uvedených v treťom odseku prvého žalobného návrhu.

200 Komisia tak nezohľadnila sumy, ktoré mohli byť vybrané v nadväznosti na vydanie platobných výmerov C 18 Breach, a ani skutočnosť, že Spojené kráľovstvo mohlo byť oslobodené od svojej povinnosti vymáhania podľa článku 13 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 609/2014, ak by sa stanovené nároky zapísané na účet B nakoniec ukázali ako nevyhnutné.

201 Komisia spochybňuje argumentáciu Spojeného kráľovstva.

b) Posúdenie Súdny dvorom

202 Argumentáciu Spojeného kráľovstva, podľa ktorej, pokiaľ ide o časť obdobia porušovania od 1. mája 2015 do 11. októbra 2017 vrátane, je návrh na sprístupnenie tradičných vlastných zdrojov uvedený v treťom odseku prvého žalobného návrhu „predčasný a neprípustný“, keďže nezohľadňuje osem platobných výmerov C18 Breach vydaných v máji 2018 v súvislosti s podhodnotenými dovozmi uskutočnenými v priebehu tejto časti obdobia porušovania, nemožno prijať.

203 Ako totiž bolo pripomenuté v bode 164 tohto rozsudku, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že Komisia má voľnú úvahu pri rozhodovaní o vhodnosti postupu proti členskému štátu, pri určovaní ustanovení, ktoré porušil, a pri určovaní okamihu, v ktorom voči nemu začne konanie o nesplnení povinnosti, pričom úvahy, ktoré ovplyvňujú túto voľbu, nemôžu mať vplyv na prípustnosť žaloby [rozsudok z 2. apríla 2020, Komisia/Poľsko, Maďarsko a Česká republika (Dočasný mechanizmus premiestnenia žiadateľov o medzinárodnú ochranu), C-715/17, C-718/17 a C-719/17, EU:C:2020:257, bod 75 a citovaná judikatúra].

- 204 Keďže touto argumentáciou Spojené kráľovstvo spochybňuje návrh na sprístupnenie tradičných vlastných zdrojov uvedený v treťom odseku prvého žalobného návrhu v súvislosti s časťou obdobia porušovania od 1. mája 2015 do 11. októbra 2017 vrátane, z dôvodu, že Komisia nebola schopná preukázať svoje tvrdenie o existencii strát vlastných zdrojov k dátumu, kedy uplynula lehota na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom, uvedená argumentácia sa nesnaží spochybniť prípustnosť žaloby, ale skôr jej dôvodnosť.
- 205 V dôsledku toho treba zamietnuť námietku neprípustnosti založenú na predčasnosti a neprípustnosti žaloby, pokiaľ ide o obdobie od 1. mája 2015 do 11. októbra 2017 vrátane, z dôvodu vydania platobných výmerov C18 Breach vzťahujúcich sa na toto obdobie, a teda aj všetky námietky neprípustnosti vznesené Spojeným kráľovstvom.

B. O veci samej

1. O nesplnení povinností v oblasti ochrany finančných záujmov Únie a boja proti podvodom, ako aj povinností vyplývajúcich z colných predpisov Únie

- 206 Svojím prvým žalobným dôvodom, ktorý sa týka výhrad uvedených v druhom odseku prvého žalobného návrhu, s výnimkou výhrady založenej na porušení právnych predpisov Únie v oblasti DPH, konkrétne niektorých ustanovení smernice 2006/112, Komisia tvrdí, že Spojené kráľovstvo napriek opakovaným upozorneniam a žiadostiam Komisie a OLAF-u týkajúcim sa rizika podvodov s podhodnotením v prípade dotknutých dovozov neprijalo počas obdobia porušovania opatrenia založené na riziku na ochranu finančných záujmov Únie. Neprijatie týchto opatrení predstavuje nesplnenie tak všeobecných povinností členských štátov v oblasti ochrany finančných záujmov Únie a boja proti podvodom podľa článku 310 ods. 6 a článku 325 ZFEÚ, ako aj osobitných povinností uložených členským štátom na základe colných predpisov Únie, a to v prvom rade prijať opatrenia na ochranu finančných záujmov Únie podľa článku 3 Colného kódexu Únie v spojení s článkom 4 ods. 3 ZEÚ, ďalej vykonávať colné kontroly na základe analýzy rizika podľa článku 13 Colného kódexu Spoločenstva a článku 46 Colného kódexu Únie a napokon požadovať poskytnutie záruky podľa článku 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS a článku 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ.
- 207 Okrem toho v rozsahu, v akom sa týka údajného porušenia colných predpisov Únie, treba v rámci prvého žalobného dôvodu preskúmať aj výhradu uvedenú v prvom odseku prvého žalobného návrhu, podľa ktorej sa Spojené kráľovstvo počas obdobia porušovania dopustilo nepretržitého porušenia článku 220 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva a článku 105 ods. 3 Colného kódexu Únie, keďže tento štát v prípade dotknutých dovozov „nezapísoval do účtovnej evidencie“ v zmysle článku 217 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva a článku 104 Colného kódexu Únie zostávajúce colné dlhy, ktoré sa mali ešte vybrať po tom, čo sa colné orgány dozvedeli o skutočnosti, ktorá viedla k vzniku týchto dlhov.

a) O porušení článku 310 ods. 6 ZFEÚ a článku 325 ZFEÚ

1) O povinnostiach uložených členským štátom podľa článku 325 ZFEÚ

- 208 Pokiaľ ide v prvom rade o nesplnenie povinnosti vytýkané Spojenému kráľovstvu v tom zmysle, že nedodržalo svoje povinnosti v oblasti ochrany finančných záujmov Únie a boja proti podvodom podľa článku 310 ods. 6 ZFEÚ a článku 325 ZFEÚ, treba na úvod uviesť, že toto nesplnenie

povinnosti treba preskúmať len z hľadiska článku 325 ZFEÚ, keďže ako v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 170 svojich návrhov, článok 310 ods. 6 ZFEÚ iba odkazuje na článok 325 ZFEÚ a neukladá žiadne iné povinnosti ako tie, ktoré sú stanovené v tomto poslednom uvedenom článku. Článok 310 ods. 6 ZFEÚ totiž stanovuje len to, že „Únia a členské štáty bojujú v súlade s článkom 325 [ZFEÚ] proti podvodom a akýmkoľvek iným protiprávnym konaniam, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie“.

- 209 Článok 325 ods. 1 ZFEÚ ukladá členským štátom povinnosť, aby zamedzovali podvodom a iným protiprávnym konaniam, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom odradzujúcich a účinných opatrení (rozsudok z 5. júna 2018, Kolev a i., C-612/15, EU:C:2018:392, bod 50 a citovaná judikatúra).
- 210 Podľa článku 2 ods. 1 rozhodnutia 2014/335, ktorého obsah je v podstate totožný s obsahom článku 2 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2007/436, vlastné zdroje Únie zahŕňajú najmä clá Spoločného colného sadzovníka. Existuje preto priama súvislosť medzi výberom príjmov pochádzajúcich z týchto ciel a poskytnutím zodpovedajúcich zdrojov rozpočtu Únie. Akékoľvek zlyhanie pri výbere príjmov môže mať za následok zníženie zdrojov Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. júna 2018, Kolev a i., C-612/15, EU:C:2018:392, bod 51 a citovanú judikatúru).
- 211 S cieľom zabezpečiť ochranu finančných záujmov Únie v súlade s článkom 325 ods. 1 ZFEÚ tak musia členské štáty prijať potrebné opatrenia na zabezpečenie účinného a úplného výberu cla, čo si vyžaduje, aby bolo umožnené náležité vykonávanie colných kontrol (rozsudok z 5. júna 2018, Kolev a i., C-612/15, EU:C:2018:392, bod 52).
- 212 Z povinností, ktoré členským štátom ukladá článok 325 ods. 1 ZFEÚ, tak vyplýva, že tieto štáty musia na tento účel stanoviť uplatnenie nielen primeraných sankcií, ale aj účinných a odradzujúcich opatrení colnej kontroly s cieľom bojovať vhodným spôsobom proti porušeniam colných právnych predpisov Únie, pokiaľ tieto porušenia môžu brániť účinnému a úplnému výberu tradičných vlastných zdrojov pozostávajúcich z cla a v dôsledku toho môžu poškodiť finančné záujmy Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. júna 2018, Kolev a i., C-612/15, EU:C:2018:392, bod 53).
- 213 Je pravda, že v súlade s článkom 325 ods. 1 ZFEÚ majú členské štáty v záujme zabezpečenia účinného a úplného výberu príjmov priradených do vlastných zdrojov Únie, a najmä príjmov tvorených clami Spoločného colného sadzovníka, určitú voľnosť a slobodu výberu, pokiaľ ide o opatrenia, ktoré sa majú prijať najmä v súvislosti so spôsobom použitia prostriedkov, ktoré majú k dispozícii. Táto voľnosť alebo sloboda výberu je však okrem zásad proporcionality a ekvivalencie obmedzená zásadou efektivity, ktorá vyžaduje, aby prijaté opatrenia boli účinné a odradzujúce, avšak s výhradou nevyhnutného dodržiavania základných práv zaručených Chartou základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a všeobecných zásad práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. apríla 2016, Degano Trasporti, C-546/14, EU:C:2016:206, body 20 a 21; z 5. decembra 2017, M.A.S. a M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, body 33 až 36, a zo 17. januára 2019, Dzivev a i., C-310/16, EU:C:2019:30, body 27, 30 a 34, ako aj citovanú judikatúru).
- 214 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora článok 325 ods. 1 ZFEÚ ukladá členským štátom povinnosti dosiahnuť presne vymedzený výsledok, pričom tieto povinnosti nie sú viazané nijakou podmienkou týkajúcou sa uplatnenia pravidiel, ktoré tento článok uvádza (rozsudok z 5. júna 2018, Kolev a i., C-612/15, EU:C:2018:392, bod 64 a citovaná judikatúra).

- 215 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy a na rozdiel od toho, čo tvrdí Spojené kráľovstvo, z judikatúry Súdneho dvora teda nevyplýva, že členské štáty majú podľa článku 325 ods. 1 ZFEÚ širokú mieru voľnej úvahy pri výbere opatrení prijatých na zamedzenie podvodov, ktoré môžu poškodiť finančné záujmy Únie, takže na základe tohto ustanovenia možno sankcionovať iba opatrenia, ktoré sú vzhľadom na všetky okolnosti prípadu zjavne nevhodné.
- 216 Okrem toho, na rozdiel od tvrdenia Spojeného kráľovstva, táto judikatúra nemôže byť základom argumentácie, podľa ktorej povinnosť zabezpečiť efektívny a úplný výber vlastných zdrojov nevyžaduje vyvinutie intenzívneho úsilia na kontrolu a vymáhanie poplatkov tvoriacich tieto zdroje, ale iba primeraného úsilia, a ani argumentácie, podľa ktorej sú členské štáty povinné preukázať len náležitú starostlivosť pri výbere uvedených zdrojov. Naopak, podľa samotného znenia tejto judikatúry článok 325 ods. 1 ZFEÚ ukladá členským štátom „povinnosti dosiahnuť presne vymedzený výsledok“, a nielen povinnosti týkajúce sa prostriedkov.
- 217 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Spojené kráľovstvo, z judikatúry Súdneho dvora nevyplýva ani to, že členskému štátu možno vytýkať nesplnenie povinností uložených článkom 325 ods. 1 ZFEÚ len v situáciách, keď Komisia preukázala, že z predmetného vnútroštátneho opatrenia vyplýva existencia „zjavného a významného rizika beztretnosti“ alebo vedie k „neexistencii trestu“ (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bot vo veci M.A. S. a M.B., C-42/17, EU:C:2017:564, bod 83), alebo tiež ak ide o „nedbanlivosť“ alebo „svojvoľné“ konanie zo strany dotknutého členského štátu (rozsudky zo 16. mája 1991, Komisia/Holandsko, C-96/89, EU:C:1991:213, bod 37; z 15. júna 2000, Komisia/Nemecko, C-348/97, EU:C:2000:317, bod 64, a z 18. októbra 2007, Komisia/Dánsko, C-19/05, EU:C:2007:606, body 18 a 35).
- 218 Hoci totiž Súdny dvor vo svojej judikatúre v takýchto veľmi špecifických situáciách dospel k záveru, že došlo k porušeniu práva Únie a najmä článku 325 ods. 1 ZFEÚ, z tejto judikatúry nijako nevyplýva, že pôsobnosť tohto ustanovenia je obmedzená na takéto situácie, a to o to menej, že veci, v ktorých bola táto judikatúra vydaná, sa týkali sankcií a postupov súvisiacich s týmito sankciami, a teda opatrení zásadne odlišných od opatrení colnej kontroly, o ktoré ide v tomto konaní.
- 219 Okrem toho z ustálenej judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa požiadaviek, ktoré článok 325 ods. 1 ZFEÚ vyžaduje v súvislosti so sankciami zameranými na potlačanie porušení colných predpisov Únie, vyplýva, že hoci členské štáty majú v tejto súvislosti slobodnú voľbu pri výbere uplatniteľných sankcií, ktoré môžu mať podobu administratívnych sankcií, trestných sankcií alebo môžu byť kombináciou oboch týchto sankcií, musia zabezpečiť, aby sa na závažné prípady podvodu alebo inej závažnej protiprávnej činnosti poškodzujúcej finančné záujmy Únie v colnej oblasti uplatňovali účinné a odradzujúce trestné sankcie (rozsudok z 5. júna 2018, Kolev a i., C-612/15, EU:C:2018:392, bod 54 a citovaná judikatúra).
- 220 Z toho vyplýva, že povahu opatrení colnej kontroly, ktoré majú členské štáty prijať, aby splnili požiadavky, ktoré im ukladá článok 325 ods. 1 ZFEÚ v oblasti boja proti podvodom alebo iným protiprávnym činnostiam, ktoré by mohli poškodiť finančné záujmy Únie, nemožno určiť abstraktne a staticky, keďže závisí od charakteristických znakov tohto podvodu alebo tejto inej protiprávnej činnosti, ktoré sa môžu postupom času meniť.

2) *O porušení povinností uložených článkom 325 ZFEÚ*

i) *Úvodné pripomienky*

- 221 Pred preskúmaním porušenia článku 325 ZFEÚ, ktoré Komisia konkrétne vytýka Spojenému kráľovstvu, treba pripomenúť, že v rámci konania o nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ prináleží Komisii, ktorá je povinná preukázať existenciu údajného nesplnenia povinnosti, predložiť Súdnemu dvoru dôkazy potrebné na to, aby preveril existenciu uvedeného nesplnenia povinnosti bez toho, aby sa mohol oprieť o akúkoľvek domnienku [rozsudok z 2. apríla 2020, Komisia/Poľsko, Maďarsko a Česká republika (Dočasný mechanizmus premiestnenia žiadateľov o medzinárodnú ochranu), C-715/17, C-718/17 a C-719/17, EU:C:2020:257, bod 124 a citovaná judikatúra].
- 222 Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci prináleží Komisii, aby z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že opatrenia, ktoré Spojené kráľovstvo prijalo v priebehu obdobia porušovania na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením, nezaručovali efektívny a úplný výber príjmov priradených do vlastných zdrojov Únie pozostávajúcich z ciel Spoločného colného sadzobníka, čím bola porušená zásada efektivity zakotvená v článku 325 ods. 1 ZFEÚ.
- 223 V tejto súvislosti Komisia v podstate tvrdí, že vzhľadom na charakteristické znaky predmetných podvodov s podhodnotením, ktoré boli Spojenému kráľovstvu známe počas celého obdobia porušovania, jedinými opatreniami colných kontrol, ktoré umožňovali bojovať proti týmto podvodom a náležite chrániť finančné záujmy Únie v súlade so zásadou efektivity stanovenou v článku 325 ods. 1 ZFEÚ, boli tie, ktoré Komisia odporúčala spolu s OLAF-om aj počas celého obdobia porušovania, a to v podstate systém colných kontrol uplatňovaný pred colným vybavením dotknutého tovaru a založený na analýze rizika.
- 224 Komisia tvrdí, že vzhľadom na to, že Spojené kráľovstvo zameralo svoj mechanizmus boja proti predmetným podvodom s podhodnotením na colné opatrenia uplatňované po colnom vybavení dotknutého tovaru, akými sú príkazy na dodatočné vybratie cla, neprijalo opatrenia, ktoré vyžaduje zásada efektivity stanovená v článku 325 ods. 1 ZFEÚ.

ii) *Pripomenutie podstatných znakov predmetných podvodov s podhodnotením*

- 225 Pred preskúmaním tejto výhrady treba pripomenúť podstatné znaky predmetných podvodov s podhodnotením, ktoré vyplývajú najmä zo správy OLAF-u a ktoré navyše účastníci konania nespochybňujú.
- 226 Išlo o relatívne menej sofistikované podvody, ktoré zahŕňali extrémne nízke colné hodnoty deklarované tzv. spoločnosťami „fénix“ alebo „schránkovými“ firmami, t. j. spoločnosťami s minimálnymi zdrojmi založenými výlučne na účely spáchania podvodu, ktoré vstúpili do likvidácie alebo zanikli hneď, ako colné orgány spochybnili správnosť deklarovaných colných hodnôt, čím sa akékoľvek dodatočné vybratie cla stalo málo pravdepodobné, ak nie prakticky nemožné vo veľkej väčšine prípadov.
- 227 Uvedené podvody boli organizované zločineckými skupinami, ktoré pôsobili v sieti a používali tieto spoločnosti na ich uskutočnenie. Išlo o mobilné a veľmi reaktívne podvody v tom zmysle, že tento nezákonný a tajný obchod sa rýchlo presúval na iné miesto vstupu na colné územie Únie, len čo boli oznámené colné kontroly alebo tieto skupiny zachytili signály v tomto zmysle.

228 Tieto podvody sa týkali obrovského objemu výrobkov, vďaka čomu boli aj pre uvedené spoločnosti viac či menej ziskové, v závislosti od výšky nezaplateného cla. Boli vykonané vo veľkom rozsahu a ovplyvnili celú Úniu, hoci nie všetky členské štáty boli zasiahnuté v rovnakej miere, keďže tieto podvody mali sklón presúvať sa do členských štátov, ktoré majú menej prísny systém colných kontrol, takže tieto štáty bolo možné v tejto súvislosti považovať za najslabšie články colného územia Únie. V praxi boli výrobky, ktorých sa týkali predmetné podvody s podhodnotením, vo veľkej väčšine prípadov dovezené do Spojeného kráľovstva v colnom režime 42, čo znamená, že tieto výrobky boli od začiatku určené pre iné členské štáty, ako napríklad Francúzska republika alebo Talianska republika, a že DPH mala byť zaplatená v týchto iných členských štátoch, čo však vo všeobecnosti neplatilo, pretože dotknutý tovar bol zvyčajne určený na nezákonný a tajný obchod na území týchto iných členských štátov.

iii) O vedomosti Spojeného kráľovstva od začiatku obdobia porušovania o podstatných znakoch predmetných podvodov s podhodnotením a účinných opatreniach na boj proti týmto podvodom

- 229 Hoci, ako uviedol aj generálny advokát v bode 185 svojich návrhov, Spojené kráľovstvo opakovane a tak v priebehu konania pred podaním žaloby, ako aj v rámci konania na Súdnom dvore pripustilo, že počas obdobia porušovania dochádzalo na jeho území k podvodom s podhodnotením, pričom dodalo, že bolo obeťou týchto podvodov, tento štát tvrdí, že prijal opatrenia, ktoré od neho bolo možné rozumne očakávať na boj proti týmto podvodom vzhľadom na obmedzené vedomosti, ktoré mal uvedený štát v čase prijatia týchto opatrení, a to tak o povahe a rozsahu týchto podvodov, ako aj o účinných opatreniach na boj proti nim.
- 230 Spojené kráľovstvo tvrdí, že OLAF a niektoré dotknuté členské štáty začali správne chápať podvodné praktiky, ktorým čelili, až koncom roka 2014 v nadväznosti na SCO Snake, a že až po správe vzájomnej pomoci 2015/013 mal tento štát dostatočnú vedomosť o predmetných podvodoch s podhodnotením a o osobitných opatreniach potrebných na boj proti nim.
- 231 Zo spisu predloženého Súdneho dvoru pritom vyplýva, že všetky členské štáty, v tej dobe vrátane Spojeného kráľovstva, mali prinajmenšom od začiatku obdobia porušovania dostatočnú vedomosť o podstatných znakoch predmetných podvodov s podhodnotením a o protiopatreniach potrebných na účinný boj proti týmto podvodom, ktoré im OLAF a Komisia odporúčali prijať.
- 232 V správe o vzájomnej pomoci 2007/015 totiž OLAF informoval všetky tieto členské štáty najmä o riziku extrémneho podhodnotenia dovozov dotknutých výrobkov z Číny na územie Únie, vo väčšine prípadov zo strany tzv. „schránkových“ firiem, u ktorých sa v praxi často stávalo, že ich sídlo sa po overení nenachádzalo na adrese uvedenej v colných vyhláseniach, ako aj o riziku presúvania týchto podvodov do iných prístavov v Únii.
- 233 Vzhľadom na tieto podstatné znaky predmetných podvodov s podhodnotením OLAF vyzval všetky členské štáty, aby po prvé analyzovali dovozy dotknutých výrobkov predovšetkým z Číny s cieľom zistiť prípadné náznaky podhodnotených dovozov, po druhé vykonávali primerané colné kontroly pri colnom vybavení dotknutého tovaru s cieľom overiť deklarované hodnoty tohto tovaru a zabezpečili, že tieto hodnoty budú odrážať jeho skutočnú trhovú hodnotu, a po tretie prijali vhodné ochranné opatrenia v prípade podozrenia na umelo nízke fakturované ceny.
- 234 Okrem toho OLAF v správe o vzájomnej pomoci 2009/001 informoval všetky tieto členské štáty, že jeho analýzy týkajúce sa obdobia od januára do júna 2009 potvrdili existenciu dovozov dotknutých výrobkov z Číny do celej Únie s extrémne nízkymi deklarovanými hodnotami. Vzhľadom na toto zistenie „závažných podvodov s podhodnotením“ a s odvolaním sa na

- odporúčania uvedené už v správe o vzájomnej pomoci 2007/015 OLAF požiadal členské štáty, aby ho do štyroch týždňov informovali o zavedení „(upravených) filtrov rizika“. Vyzval tiež všetky členské štáty, aby „prijali vhodné opatrenia na boj proti endemickému fenoménu podhodnocovania“ a „identifikovali vysokorizikové zásielky“, a odporučil im „kontrolovať existenciu dovozcov“.
- 235 Okrem toho usmernenia PKO Discount obsahovali opis konkrétnej metodiky založenej na „primeraných cenách“ metódy OLAF-JRC a uplatniteľnej pred colným vybavením dotknutého tovaru, pričom členské štáty boli vyzvané, aby uplatňovali túto metodiku s cieľom bojovať proti predmetným podvodom s podhodnotením, a to najmä v rámci tejto colnej operácie. Poskytnutie záruk bolo jedným z opatrení, ktoré OLAF a Komisia odporúčali prijať.
- 236 Na zasadnutí colného výboru Komisie z 9. marca 2012, na ktorom bolo zastúpené aj Spojené kráľovstvo, zástupca tejto inštitúcie vysvetlil, že PKO Discount v podstate viedla ku kontrolám počas colného vybavenia dotknutého tovaru s cieľom zabezpečiť účinnosť operácie, keďže jej cieľom bolo zamedziť nezákonnému a tajnému obchodu, ktorý zahŕňal „chýbajúcich“ obchodníkov („missing traders“).
- 237 Treba tiež pripomenúť, že Spojené kráľovstvo sa v období od februára 2015 do júla 2016 zúčastnilo na viacerých stretnutiach organizovaných OLAF-om, ktoré sa týkali predmetných podvodov s podhodnotením a počas ktorých OLAF zopakoval a aktualizoval informácie, ktoré už poskytol v súvislosti s rozsahom a povahou týchto podvodov, najmä o tom, že tento nezákonný obchod v Spojenom kráľovstve čoraz viac narastal, ako aj o protiopatreniach, ktoré sa mali prijať na účinný boj proti uvedeným podvodom. Počas týchto stretnutí OLAF naďalej dôrazne odporučal Spojenému kráľovstvu zaviesť rizikové prahové hodnoty zamerané na identifikáciu zásielok, ktoré by mohli byť podhodnotené, a podriaďiť tieto rizikové zásielky opatreniam colných kontrol pred prepustením dotknutého tovaru do voľného obehu, akými sú fyzické kontroly, odber vzoriek a poskytnutie záruk, aby sa zabezpečilo, že clo bude skutočne vybrané na základe skutočnej hodnoty tohto tovaru.
- 238 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí Portugalská republika, zo správy o vzájomnej pomoci 2015/013 nevyplýva, že o predmetných podvodoch s podhodnotením sa členské štáty skutočne dozvedeli až na základe SCO Snake. Okrem toho táto správa vzájomnej pomoci v každom prípade výslovne odkazovala na správy vzájomnej pomoci 2007/015 a 2009/001, a teda aj na informácie poskytnuté OLAF-om v týchto posledných uvedených správach a zhrnuté v bodoch 232 a 234 tohto rozsudku.
- 239 Na rozdiel od tvrdenia Portugalskej republiky, ani zo správy o vzájomnej pomoci 2015/013 a ani z bodu 83 osobitnej správy Európskeho dvora audítorov č. 24/2015, nazvanej „Boj proti podvodom v oblasti DPH vnútri Spoločenstva: ďalšie opatrenia sú potrebné“, nevyplýva, že by colné orgány Spojeného kráľovstva nevedeli o existencii zovšeobecnenej praktiky nepravdivých colných vyhlásení ešte pred SCO Snake.
- 240 Z uvedenej správy vzájomnej pomoci a z bodu 83 uvedenej osobitnej správy totiž vyplýva, že SCO Snake umožnila zistiť, že pokiaľ ide o colný režim s kódom 40 v zozname colných režimov Únie, ktorý stanovuje súčasné prepustenie tovaru do voľného obehu a daňového voľného obehu pre tovar, ktorý nie je predmetom dodania oslobodeného od DPH (ďalej len „colný režim 40“), riziko podhodnotenia sa odhadovalo na približne 20 % dotknutých dovozov, a že pokiaľ ide o colný režim 42, toto riziko sa odhadovalo na 40 % týchto dovozov.

- 241 Takúto informáciu pritom nemožno chápať tak, že problematika predmetných podvodov s podhodnotením bola problémom, o ktorom sa členské štáty dozvedeli až po SCO Snake.
- 242 Komisia preto z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že Spojené kráľovstvo malo od začiatku obdobia porušovania vedomosť o podstatných znakoch tak predmetných podvodov s podhodnotením, ako sú zhrnuté v bodoch 226 až 228 tohto rozsudku, ako aj o opatreniach, ktoré mu OLAF a Komisia odporúčali prijať na účely účinného boja proti týmto podvodom, a to najmä o opatreniach colnej kontroly uplatňovaných pred colným vybavením zásielok, pri ktorých sa na základe nástroja analýzy rizika, akým sú rizikové prahové hodnoty, konkrétne NPC určené podľa metódy OLAF-JRC, zistilo, že by mohli byť podhodnotené.
- 243 Takýto záver nemôže spochybníť skutočnosť, že počas obdobia porušovania sa poznatky Spojeného kráľovstva o rozsahu a povahe uvedených podvodov a o prostriedkoch účinného boja proti nim ešte zlepšili, najmä vzhľadom na nárast podvodných dovozov za mimoriadne nízke ceny na jeho území a z toho vyplývajúce potenciálne straty tradičných vlastných zdrojov alebo na niektoré aspekty uplatňovania metódy OLAF-JRC ako nástroja analýzy rizika.

iv) O nesúlade systému colných kontrol, ktorý Spojené kráľovstvo uplatňovalo počas obdobia porušovania na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením, s článkom 325 ods. 1 ZFEÚ

- 244 Ako bolo uvedené v bode 224 tohto rozsudku, Komisia tvrdí, že systém colných kontrol uplatňovaný Spojeným kráľovstvom počas obdobia porušovania na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením nebol v súlade so zásadou efektivity stanovenou v článku 325 ods. 1 ZFEÚ, keďže sa v podstate obmedzoval na opatrenia colnej kontroly, ktoré boli uplatnené *a posteriori*, teda po colnom vybavení dotknutého tovaru, a najmä na dodatočné vyberanie cla.
- 245 Komisia tvrdí, ako bolo uvedené v bode 223 tohto rozsudku, že iba systém colných kontrol v podstate rovnakej povahy ako ten, ktorý odporúča OLAF, t. j. systém obsahujúci rizikové prahové hodnoty stanovené prinajmenšom na úrovni zodpovedajúcej NPC a uplatňované *ex ante*, ako aj poskytnutie záruk, mohol umožniť účinne bojovať proti predmetným podvodom s podhodnotením, a to vzhľadom na ich základné znaky pripomenuté v bodoch 226 až 228 tohto rozsudku ako rozsiahlych podvodov, ktoré sú mobilné, reaktívne na kontroly a páchané tzv. spoločnosťami „fénix“. Podľa Komisie kontroly vykonané pred prepustením dotknutého tovaru (*ex ante*) neboli súčasťou systému colných kontrol uplatňovaného Spojeným kráľovstvom do októbra 2017.
- 246 Komisia tvrdí, že opatrenia uplatnené Spojeným kráľovstvom *a posteriori* boli odsúdené na neúspech a zjavne nevhodné na boj proti uvedeným podvodom, keďže, ako si bol tento štát vedomý, tieto podvody uskutočňovali tzv. spoločnosti „fénix“, čím sa vo veľkej väčšine prípadov stalo akékoľvek dodatočné vybratie cla nepravdepodobné, či dokonca prakticky nemožné.
- 247 V tejto súvislosti je nesporné, že pred spustením operácie Swift Arrow colné orgány Spojeného kráľovstva uplatňovali opatrenia colnej kontroly *ex ante* len veľmi výnimočne a svoju činnosť zamerali na dodatočné vyberanie cla. Fyzické kontroly dotknutého tovaru a odoberanie vzoriek na základe rizikových profilov metódy OLAF-JRC tak boli vykonávané až počas operačnej fázy SCO Snake, teda v období jedného mesiaca od 17. februára do 17. marca 2014 v rámci operácie Samurai, ktorá sa týkala len dvoch obchodných subjektov, a v rámci operácie Breach v súvislosti s trinástimi zásielkami. Okrem toho z odpovede Spojeného kráľovstva na otázku Súdneho dvora vyplýva, že hoci počas operatívnej fázy SCO Snake boli vyžadované záruky, ich celková výška

predstavovala len 0,4144 % celkovej sumy dodatočného cla požadovaného v oznámeniach C 18 Snake, a navyše boli tieto záruky následne uvoľnené po zrušení týchto oznámení, takže neviedli k výberu cla.

- 248 Spojené kráľovstvo tvrdí, že prijalo vlastnú stratégiu založenú na analýze rizika, ktorá v podstate spočívala v uplatnení rizikového profilu s cieľom identifikovať a skontrolovať *a posteriori*, v prípade potreby prostredníctvom vydania príkazov na vybratie cla, vymedzenú skupinu obchodných subjektov pravidelne dovážajúcich tovary za veľmi nízke ceny, ktorí boli označovaní ako „vysokorizikovní dovozcovia“, čo bolo podľa neho legitímne vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorú mal tento štát k dispozícii, a vzhľadom na skutočnosť, že metóda OLAF-JRC nebola záväzná. Rovnako tvrdí, že hoci napríklad v rámci PKO Discount jeho colné orgány neuplatňovali rizikové prahové hodnoty metódy OLAF-JRC *ex ante*, ale až *a posteriori*, OLAF mu to nevytýkal. Naopak, zástupcovia OLAF-u mu poskytli rôzne uistenia, že jeho systém colných kontrol je zlučiteľný s právom Únie.
- 249 V tejto súvislosti, ako bolo pripomenuté v bode 169 tohto rozsudku, treba po prvé zdôrazniť, že v systéme, v ktorom členské štáty nesú zodpovednosť za primerané uplatňovanie colných právnych predpisov Únie na ich území, sa tieto štáty nemôžu zbaviť zodpovednosti za porušenie práva Únie, ktorého sa mohli dopustiť, s odvolaním sa na skutočnosť, že OLAF alebo Komisia im toto porušenie v danom okamihu nevytýkali.
- 250 Po druhé v bodoch 162 až 169 tohto rozsudku Súdny dvor už odmietol argumentáciu Spojeného kráľovstva založenú na tom, že tento štát mohol založiť legitímnu dôveru na niektorých vyhláseniach zamestnancov OLAF-u, podľa ktorých bol jeho systém colných kontrol údajne zlučiteľný s právom Únie.
- 251 Po tretie, ako bolo pripomenuté v bode 220 tohto rozsudku, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že povahu opatrení colnej kontroly, ktoré majú členské štáty prijať, aby splnili požiadavky, ktoré im ukladá článok 325 ods. 1 ZFEÚ v oblasti boja proti podvodom alebo iným protiprávnym činnostiam, ktoré by mohli poškodiť finančné záujmy Únie, a najmä povinnosť zabezpečiť, aby sa vlastné zdroje Únie pozostávajúce z cla vyberali účinne a v plnej výške, pri nevyhnutnom rešpektovaní základných práv zaručených Chartou a všeobecných zásad práva Únie, nemožno určiť abstraktne a staticky, keďže táto povaha závisí od charakteristických znakov tohto podvodu alebo tejto inej protiprávnej činnosti, ktoré sa navyše môžu postupom času meniť.
- 252 Ako pritom zdôrazňuje Komisia, na jednej strane, ak colné orgány Spojeného kráľovstva výnimočne vykonali kontroly *ex ante*, tie sa ukázali ako okamžité účinné a odradzujúce. Je teda napríklad nesporné, že len čo boli oznámené fyzické kontroly, kontajnery boli presmerované z prístavu Felixstowe (Spojené kráľovstvo) do prístavov v iných členských štátoch, a že obidva obchodné subjekty, ktoré boli podrobené kontrolám *ex ante* vykonaným v rámci operácie Samurai, okamžite ukončili svoje aktivity po tom, čo HMRC spochybnila ich colné vyhlásenia.
- 253 Na druhej strane počas celého obdobia porušovania sa systém colných kontrol uplatňovaný Spojeným kráľovstvom v rozsahu, v akom sa zameriaval na opatrenia *a posteriori*, ako je dodatočné vyberanie cla, ukázal ako neúčinný na účely boja proti predmetným podvodom s podhodnotením, keďže tieto podvody sa v podstate vyznačovali tým, že ich páchali tzv. spoločnosti „fénix“, od ktorých bolo vybratie cla vo veľkej väčšine prípadov vylúčené.

- 254 V tejto súvislosti treba poukázať na stretnutie, ktoré sa konalo 13. júna 2014 vo veci následných opatrení v súvislosti s SCO Snake, na ktorom colné orgány Spojeného kráľovstva podľa zápisnice z tohto stretnutia vypracovanej zástupcom tohto štátu uviedli, že hoci v tých prípadoch, v ktorých sa nezačalo trestné stíhanie, sa tieto orgány chystali vykonať postupy dodatočného výberu cla na účely „finančného odradenia“, domnievali sa, že „na základe predchádzajúcich skúseností a toho, čo už bolo zistené pri tomto type podvodov“, je „nepravdepodobné, že by sa vymohol akýkoľvek dlh“.
- 255 Okrem toho treba uviesť, že tak pokiaľ ide o colné dlhy požadované v oznámeniach C 18 Snake, ako aj tie, ktoré boli požadované v platobných výmeroch C18 Breach, Spojené kráľovstvo tvrdí, že je oslobodené od povinnosti sprístupniť Komisii tradičné vlastné zdroje zodpovedajúce týmto dlhom z dôvodu, že ich nevybratie nemožno pripísať tomuto štátu, keďže dlžníkmi sú tzv. spoločnosti „fénix“. Takéto tvrdenie, aj keby bolo dôvodné, pritom skôr poukazuje na to, že systém colných kontrol zavedený Spojeným kráľovstvom neumožňoval efektívny a úplný výber príjmov priradených do vlastných zdrojov Únie.
- 256 Okrem toho Komisia tvrdí, pričom jej v tomto bode nikto neodporoval, že na niektoré obchodné subjekty, ktorých sa týkali kontroly vykonané v rámci operácie Breach, sa už vzťahoval príkaz na vybratie cla uvedený v jednom z platobných výmerov C18 Snake, čo potvrdzuje, že systém colných kontrol zavedený v Spojenom kráľovstve nebol v tom čase dostatočne odradzujúci.
- 257 Preto aj keď, ako vyplýva z judikatúry pripomenutej v bode 213 tohto rozsudku, článok 325 ods. 1 ZFEÚ vyhradzuje členským štátom určitú voľnosť a slobodu výberu, pokiaľ ide o opatrenia colnej kontroly, ktoré sa majú prijať najmä s cieľom zabezpečiť, aby sa vlastné zdroje Únie pozostávajúce z ciel Spoločného colného sadzovníka vybrali efektívne a v plnej výške, treba konštatovať, že v prejednávanej veci vzhľadom na osobitosti predmetných podvodov s podhodnotením a najmä na skutočnosť, že tieto podvody boli mobilné, reaktívne na kontroly a v podstate boli uskutočňované miznúcimi alebo platobne neschopnými spoločnosťami, od ktorých bolo akékoľvek dodatočné vybratie cla vo veľkej väčšine prípadov od začiatku vylúčené, pričom tieto osobitosti boli navyše colným orgánom Spojeného kráľovstva včas známe na základe ich vlastných skúseností, systém colných kontrol zavedený týmto štátom počas obdobia porušovania na boj proti uvedeným podvodom, keďže bol až na niekoľko výnimiek obmedzený na dodatočné vyberanie cla, nerešpektoval, či dokonca zjavne nerešpektoval, zásadu efektivity zakotvenú v článku 325 ods. 1 ZFEÚ.
- 258 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba prvému žalobnému dôvodu vyhovieť v rozsahu, v akom je založený na porušení článku 325 ods. 1 ZFEÚ.

b) O porušení povinností uložených colnými právnymi predpismi Únie

- 259 Pokiaľ ide v druhom rade o nesplnenie povinnosti vytýkané Spojenému kráľovstvu v tom zmysle, že nedodržalo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z colných právnych predpisov Únie, Komisia tomuto štátu vytýka, že po prvé neprijal opatrenia na ochranu finančných záujmov Únie v rozpore s článkom 3 Colného kódexu Únie v spojení s článkom 4 ods. 3 ZEÚ, po druhé nevykonával colné kontroly na základe analýzy rizika v rozpore s článkom 13 Colného kódexu Spoločenstva a článkom 46 Colného kódexu Únie, po tretie nepožadoval poskytnutie záruky v rozpore s článkom 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS a článkom 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ, a po štvrté v rozpore s článkom 220 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva

a článkom 105 ods. 3 Colného kódexu Únie nezapisoval do účtovnej evidencie zostávajúce colné dlhy, ktoré sa mali ešte vybrať po tom, čo sa colné orgány dozvedeli o skutočnosti, ktorá viedla k vzniku týchto dlhov.

1) Úvodné pripomienky

- 260 V tejto súvislosti treba na úvod konštatovať, že výhrada založená na článku 3 Colného kódexu Únie v spojení s článkom 4 ods. 3 ZEÚ nemá samostatný význam vo vzťahu k výhrade založenej na porušení článku 325 ZFEÚ, ktorá bola preskúmaná 208 až 258 tohto rozsudku. Túto výhradu totiž Komisiou nerozvíja na základe osobitnej argumentácie týkajúcej sa ustanovení, na ktorých je založená.
- 261 Okrem toho, ako v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 173 svojich návrhov, pokiaľ ide o povinnosti členských štátov bojovať proti podvodom alebo iným protiprávnym činnostiam, ktoré by mohli poškodiť finančné záujmy Únie, článok 325 ods. 3 ZFEÚ je osobitným prejavom všeobecnej zásady lojálnej spolupráce zakotvenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ. Z toho vyplýva, že uvedenú výhradu nie je potrebné skúmať oddelene (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. mája 2006, Komisia/Írsko, C-459/03, EU:C:2006:345, body 169 až 171).
- 262 Vzhľadom na to treba preskúmať, či Spojené kráľovstvo, ako tvrdí Komisia, porušilo v rámci svojej činnosti zameranej na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením počas obdobia porušovania jednak článok 13 Colného kódexu Spoločenstva a článok 46 Colného kódexu Únie tým, že tento štát nevykonával pred colným vybavením dotknutého tovaru colné kontroly založené na takej analýze rizika, akou je metóda OLAF-JRC, ktorá umožňuje identifikovať dovozy, ktoré by mohli byť podhodnotené a preto by mali podliehať overeniu správnosti deklarovanej colnej hodnoty, a jednak článok 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS a článok 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ tým, že tento štát nevyžadoval poskytnutie záruk pri dovozoch týmto spôsobom identifikovaných ako potenciálne podhodnotené.
- 263 V tejto súvislosti Komisia vyvodzuje z rozsudku zo 16. júna 2016, EURO 2004. Hungary (C-291/15, EU:C:2016:455), že ak je deklarovaná colná hodnota tovaru extrémne nízka a najmä ak je o viac ako 50 % nižšia než štatisticky určená priemerná cena, možno mať odôvodnené pochybnosti o správnosti predmetných colných vyhlásení, takže tento tovar nemôže byť prepustený do voľného obehu bez predchádzajúcej kontroly takto deklarovaných hodnôt. Odvoláva sa tiež na rozsudok zo 17. marca 2011, Komisia/Portugalsko (C-23/10, EU:C:2011:160), ako odôvodnenie zásady, podľa ktorej ak colné orgány disponujú konkrétnymi informáciami o nesprávnosti colných vyhlásení, ktoré by mohli viesť k výberu nižšieho cla, ako je clo skutočne splatné, sú tieto orgány povinné overiť tieto vyhlásenia a vykonať potrebné kontroly.
- 264 Spojené kráľovstvo podporované členskými štátmi vystupujúcimi ako vedľajší účastníci konania tvrdí, že z judikatúry, na ktorú sa odvoláva Komisia, vyplýva, že colné orgány sú povinné vykonať colné kontroly len vtedy, ak disponujú konkrétnymi informáciami o nesprávnosti údajov uvedených v colnom vyhlásení. Naproti tomu, ak majú tieto orgány iba pochybnosti o správnosti týchto údajov založené napríklad na tom, že medzi deklarovanou cenou a štatisticky určenou priemernou hodnotou bol zistený rozdiel viac ako 50 %, majú uvedené orgány len možnosť, nie však povinnosť vykonať takéto kontroly.
- 265 V prejednávanej veci pritom tie isté orgány vzhľadom na údaje, ktorými disponovali, nemali konkrétne informácie o podhodnotení dotknutých dovozov, ale mali nanajvýš odôvodnené pochybnosti o správnosti deklarovaných colných hodnôt v zmysle judikatúry, takže mohli

vykonať colné kontroly, ale nebolo to ich povinnosťou. Rovnako zistenie, že deklarovaná colná hodnota bola o viac ako 50 % nižšia než štatisticky určená priemerná cena, a teda pod prahovou hodnotou NPC podľa metódy OLAF-JRC, nebolo podľa Spojeného kráľovstva konkrétnou informáciou o podhodnotení tejto colnej hodnoty, ale nanajvýš vyvolalo odôvodnené pochybnosti o jej správnosti, a preto nezaväzovalo orgány Spojeného kráľovstva preverovať správnosť uvedenej colnej hodnoty.

- 266 V tejto súvislosti stačí v tejto fáze uviesť, že po prvé predmetné podvody s podhodnotením predstavovali podvody veľkého rozsahu, ktoré zahŕňali dovozy počas relatívne dlhého obdobia do celej Únie, a najmä do Spojeného kráľovstva, obrovského objemu tovaru s mimoriadne nízkymi hodnotami, a teda na prvý pohľad podozrivými, zo strany tzv. „miznúcich“ spoločností, čím zjavne vystavovali Úniu značným rizikám pre jej finančné záujmy z dôvodu následných strát tradičných vlastných zdrojov, ktoré boli do značnej miery nevyhnutelné. V tomto kontexte vedomosť colných orgánov Spojeného kráľovstva, najmä na základe informácií poskytnutých zo strany OLAF-u a Komisie, o rozsahu a osobitostiach týchto podvodov, ako aj o významných finančných rizikách, ktoré predstavovali pre Úniu, znamenala, že tieto orgány mali dostatočne konkrétne informácie o nesprávnosti údajov uvedených v značnom počte colných vyhlásení týkajúcich sa hodnoty dotknutých výrobkov z Číny, čo ich zaväzovalo prijať vhodné opatrenia colnej kontroly na systematické overovanie tejto hodnoty pri dotknutých dovozoch s cieľom zabezpečiť v konečnom dôsledku úplné a efektívne zaplatenie dlžného cla.
- 267 Po druhé v takomto kontexte podvodu informácia, ktorá colným orgánom členských štátov vyplynula z identifikácie dovozov za veľmi nízke ceny prostredníctvom rizikového profilu, akým je profil NPC podľa metódy OLAF-JRC, ako pravdepodobne podhodnotených, mohla týmto orgánom poskytnúť konkrétne indície o tom, že údaje uvedené v colných vyhláseniach pre výrobky, na ktoré sa vzťahuje tento rizikový profil, boli nesprávne, a preto mali byť predmetom colných kontrol pred colným vybavením dotknutého tovaru.
- 268 Na základe týchto úvodných poznámok je teda potrebné preskúmať výhrady uvedené v bode 259 tohto rozsudku s výnimkou výhrady založenej na porušení článku 3 Colného kódexu Únie v spojení s článkom 4 ods. 3 ZEÚ.

2) O porušení povinností uložených článkom 13 Colného kódexu Spoločenstva a článkom 46 Colného kódexu Únie

i) Argumentácia účastníkov konania

- 269 Pokiaľ ide o nesplnenie povinnosti vytyčanej Spojenému kráľovstvu, ktoré je založené na porušení článku 13 Colného kódexu Spoločenstva a článku 46 Colného kódexu Únie, Komisia zastáva názor, že v rámci jeho činnosti zameranej na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením počas obdobia porušovania tento štát nevykonával pred colným vybavením dotknutého tovaru colné kontroly založené na takej analýze rizika, akou je metóda OLAF-JRC, ktorá umožňuje identifikovať dovozy, ktoré by mohli byť podhodnotené a preto by mali podliehať overeniam správnosti deklarovanej colnej hodnoty.
- 270 V tejto súvislosti zo spisu predloženého Súdneho dvoru vyplýva, že Komisia nevytyka Spojenému kráľovstvu, že neuplatnilo metódu OLAF-JRC, ale skôr to, že neprijalo základné opatrenia odporúčané OLAF-om, a to najmä kontroly založené na rizikových profiloch uplatňované *ex ante*. Komisia pripúšťa, že táto metóda nie je právne záväzná pre členské štáty, a hoci sa

domnieva, že bolo vhodnejšie uplatňovať rizikové profily alebo prahové hodnoty stanovené na úrovni Únie, akými sú NPC určené podľa uvedenej metódy, tvrdí, pričom jej v tomto bode Spojené kráľovstvo neodporovalo, že vždy akceptovala to, keď členské štáty uplatňovali svoje vlastné rizikové profily alebo prahové hodnoty, pokiaľ boli porovnateľné alebo prísnejšie ako NPC.

271 Spojené kráľovstvo tvrdí, že colné kontroly, ktoré vykonalo počas obdobia porušovania na účely boja proti predmetným podvodom s podhodnotením, boli založené na analýze rizika. Táto analýza v podstate vychádzala z uplatnenia rizikového profilu zameraného na identifikáciu a následnú kontrolu vymedzenej skupiny obchodných subjektov pravidelne dovážajúcich tovar za veľmi nízke ceny, ktorí boli označovaní ako „vysokorizikovní dovozcovia“, a v prípade potreby viedla k vydaniu príkazov na dodatočné vybratie cla, akými sú oznámenia C 18. V rámci operácie Breach, ktorá sa začala v máji 2015 a stále prebieha, tak bolo na účely uplatnenia tohto rizikového profilu identifikovaných 239 „vysokorizikových dovozcov“. Išlo o „legitímnu a primeranú stratégiu“, keďže prax ukázala, že veľká väčšina dotknutých dovozov pochádzala len od 129 obchodných subjektov z celkového počtu 20 000, ktorí dovážali dotknuté výrobky z Číny.

ii) Posúdenie Súdnym dvorom

272 Článok 13 ods. 2 Colného kódexu Spoločenstva, uplatniteľný na časť obdobia porušovania končiacej sa 30. apríla 2016, stanovoval vo svojom prvom pododseku, že iné colné kontroly než náhodné kontroly sa zakladajú na „analýze rizika za použitia techník automatizovaného spracovania údajov“ s cieľom identifikácie a kvantifikácie rizík a vytvorenia potrebných opatrení na ich hodnotenie na základe kritérií vytvorených na vnútroštátnej úrovni, úrovni spoločenstva a, ak existujú, na medzinárodnej úrovni, a vo svojom druhom pododseku, že „postup výboru“ sa použije na určenie „spoločného rámca riadenia rizika“ a na stanovenie „spoločných kritérií“ a „prioritných oblastí kontrol“.

273 Tieto povinnosti boli v pozmenenom znení prebraté v článku 46 ods. 2 a 3 Colného kódexu Únie, ktorý sa uplatňoval na časť obdobia porušovania začínajúcu od 1. mája 2016.

274 Článok 46 ods. 2 Colného kódexu Únie stanovuje, že colné kontroly, ktoré nie sú náhodné, sa „primárne zakladajú na analýze rizika využitím techník elektronického spracovania údajov“ na účely zisťovania a vyhodnotenia rizika a vytvorenia potrebných protipatrení na základe kritérií stanovených na vnútroštátnej úrovni, úrovni Únie a ak existujú, na medzinárodnej úrovni. Článok 46 ods. 3 tohto kódexu stanovuje, že colné kontroly sa vykonávajú v rámci „spoločného rámca riadenia rizika“ založeného na výmene informácií o riziku a výsledkov analýzy rizika medzi colnými správami, ktorým sa ustanovujú „spoločné kritériá a normy rizika, kontrolné opatrenia a prioritné oblasti kontroly“.

275 Článok 46 ods. 4 uvedeného kódexu tiež ukladá colným orgánom členských štátov povinnosť vykonávať „riadenie rizika“.

276 Článok 46 ods. 6 a 7 toho istého kódexu vymenúva prvky, ktoré treba zohľadniť okrem iného pri stanovení „spoločných kritérií a noriem rizika“, a prvky, ktoré tieto kritériá a normy musia zahŕňať.

277 Je nesporné, že počas obdobia porušovania Komisia nestanovila spoločné kritériá alebo normy rizika vo forme aktu záväzného pre členské štáty, hoci 21. augusta 2014 prijala vo forme oznámenia stratégiu a akčný plán pre riadenie colných rizík [oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru o stratégii EÚ a akčnom

pláne pre riadenie colných rizík: riešenie rizík, posilnenie bezpečnosti dodávateľského reťazca a uľahčenie obchodu, (COM/2014/0527 final)]. Ako uviedla Portugalská republika na pojednávaní a ako potvrdzujú odseky 13 a 15 osobitnej správy č. 04/2021 Dvora audítorov s názvom „Colné kontroly: nedostatočná harmonizácia bráni presadzovaniu finančných záujmov EÚ“, Komisia prijala 31. mája 2018 prvé záväzné rozhodnutie, ktorým sa stanovujú spoločné kritériá a normy finančných rizík, a to vo forme dokumentu EÚ „s obmedzeným prístupom“, ktoré bolo v decembri 2019 doplnené nezáväzným „usmernením“.

- 278 Metódu OLAF-JRC, ako ju odporučili OLAF a Komisia členským štátom a ako je vysvetlená v usmerneniach PKO Discount na účely uplatnenia v rámci tejto operácie, možno v rozsahu, v akom obsahuje najmä opis rizík a faktory alebo ukazovatele rizika, ktoré sa majú použiť pri výbere tovaru na colnú kontrolu, a špecifikuje povahu colných kontrol, ktoré majú colné orgány vykonať, považovať za metódu, ktorá uplatňuje spoločné nezáväzné kritériá rizika, ktoré tvoria súčasť spoločného rámca riadenia rizika.
- 279 Treba zdôrazniť, že keďže colné kontroly sú v konečnom dôsledku zamerané na predchádzanie podvodom v colnom režime Únie a boj proti nim, akékoľvek nezáväzné spoločné opatrenie, ktoré by mohlo byť prijaté alebo odporúčané vo vzťahu ku kritériám analýzy a riadeniu rizík uvedeným v článku 13 ods. 2 prvom a druhom pododseku Colného kódexu Spoločenstva a článku 46 ods. 2 a 3 Colného kódexu Únie, je nevyhnutne súčasťou boja proti podvodom podľa článku 325 ZFEÚ. Z článku 325 ods. 1 a 3 ZFEÚ pritom vyplýva, že boj proti podvodom zahŕňa úzku spoluprácu jednak medzi členskými štátmi a Úniou, a jednak medzi samotnými členskými štátmi.
- 280 V tejto súvislosti, keďže spoločný rámec riadenia rizík, v ktorom sa vykonávajú colné kontroly, je v súlade s článkom 46 ods. 3 Colného kódexu Únie založený okrem spoločných kritérií a noriem rizika aj na výmene informácií o riziku a výsledkoch analýz rizika medzi colnými správami, ako aj na opatreniach colnej kontroly a prioritných oblastiach kontroly, ide o osobitný prejav článku 325 ods. 3 ZFEÚ, ktorý uvádza, že členské štáty koordinujú svoju činnosť zameranú na ochranu finančných záujmov Únie proti podvodom organizovaním úzkej a pravidelnej spolupráce medzi príslušnými orgánmi s pomocou Komisie.
- 281 Pokiaľ sa teda odporúčajú takéto nezáväzné spoločné kritériá analýzy a riadenia rizík, členské štáty, hoci v zásade nie sú formálne viazané týmito kritériami, sú povinné ich na základe tejto povinnosti spolupráce náležite zohľadniť, či dokonca sa nimi riadiť v prípade, že nevytvorili vnútroštátne kritériá, ktoré by boli aspoň také účinné ako tie, ktoré odporúča Únia.
- 282 Z toho vyplýva, že Spojené kráľovstvo v súlade s povinnosťami, ktoré mu vyplývajú z ustanovení článku 13 Colného kódexu Spoločenstva a článku 46 Colného kódexu Únie v spojení s článkom 325 ZFEÚ, malo počas obdobia porušovania prinajmenšom v rámci vymedzenia svojho systému analýzy a riadenia rizík náležite zohľadniť – vzhľadom na *modus operandi* a špecifické znaky predmetných podvodov s podhodnotením, ktoré boli tomuto štátu známe – rizikové profily a druhy colných kontrol, ktoré mu OLAF a Komisia odporučili uplatňovať na boj proti týmto podvodom, a to bez ohľadu na nezáväznú povahu kritérií uplatňovaných v súvislosti s rizikami.
- 283 Treba pritom konštatovať, že napriek opakovaným odporúčaniam OLAF-u a Komisie Spojené kráľovstvo nevykonávalo, s výnimkou operatívnej fázy SCO Snake, teda od 17. februára do 17. marca 2014, colné kontroly pred prepustením dotknutého tovaru na základe rizikových profilov, akými sú rizikové prahové hodnoty metódy OLAF-JRC alebo iné rizikové profily s porovnateľným stupňom účinnosti.

- 284 Vzhľadom na to Spojené kráľovstvo, ako vyplýva z bodu 281 tohto rozsudku, v situácii charakterizovanej neexistenciou záväzných opatrení Únie nebolo povinné riadiť sa takýmito odporúčaniami, pokiaľ by kritériá analýzy a riadenia rizík, ktoré prijalo, boli z hľadiska efektívnosti prinajmenšom porovnateľné s kritériami odporúčanými Úniou, ak nie efektívnejšie.
- 285 Na stretnutí, ktoré sa konalo 28. júla 2015, pritom colné orgány Spojeného kráľovstva OLAF-u oznámili, že používanie ukazovateľov rizika založených na priemerných cenách je kontraproduktívne a neprimerané vzhľadom na objem dovozu na územie tohto členského štátu.
- 286 Spojené kráľovstvo v odpovedi na otázky položené Súdny dvorom predovšetkým tvrdí, že keďže považovalo rizikové profily metódy OLAF-JRC za nedostatočne presné, a to najmä preto, že viedli k falošne pozitívnym prípadom, pokiaľ ide o legitímne dovozy uskutočnené za veľmi nízke ceny pre známe obchodné reťazce, uprednostnilo vytvorenie vlastných efektívnejších vnútroštátnych rizikových profilov. Skutočnosť, že boli nakoniec funkčné až od 12. októbra 2017, teda v deň spustenia operácie Swift Arrow, sa vysvetľuje zložitou touto úlohou a značnými prostriedkami, ktoré na ňu bolo potrebné vyčleniť.
- 287 Túto argumentáciu treba odmietnuť.
- 288 Treba totiž zdôrazniť jednak závažnosť a rozsah predmetných podvodov s podhodnotením, ako aj z nich jasne vyplývajúce významné finančné riziká pre Úniu, ktoré boli navyše Spojenému kráľovstvu známe, pričom bolo na ne opakovane upozorňované zo strany OLAF-u a Komisie, a jednak skutočnosť, že Spojené kráľovstvo bolo prinajmenšom povinné pri vytváraní systému analýzy a riadenia rizík náležite zohľadniť kritériá rizika, ktoré mu OLAF a Komisia opakovane odporúčali uplatniť, a to najmä rizikové prahové hodnoty ako NPC podľa metódy OLAF-JRC uplatňované pred colným vybavením dotknutého tovaru.
- 289 Za týchto okolností Spojené kráľovstvo nemohlo až do ukončenia svojich prác na zavedení jeho údajne efektívnejších rizikových prahových hodnôt odmietnuť použitie akéhokoľvek rizikového profilu, ktorý by umožňoval pred colným vybavením tohto tovaru identifikovať dovozy za veľmi nízku cenu predstavujúce významné riziko podhodnotenia, na účely uplatňovania colných kontrol pred prepustením uvedeného tovaru do voľného obehu.
- 290 V tejto súvislosti treba na jednej strane pripomenúť, že Komisia nevytýka Spojenému kráľovstvu, že nesprávne uplatnilo rizikové profily podľa metódy OLAF-JRC, ale skôr to, že v rámci jeho systému analýzy a riadenia rizík nepoužívalo do spustenia operácie Swift Arrow nijaký rizikový profil pred colným vybavením dotknutého tovaru, hoci to bola jediná metóda umožňujúca odhaliť dovozy, ktoré by mohli byť podhodnotené, na účely cielených colných kontrol pred prepustením tohto tovaru.
- 291 Na druhej strane z analýzy článku 325 ZFEÚ vykonanej v bodoch 208 až 220 tohto rozsudku vyplýva, že vzhľadom na charakteristické znaky predmetných podvodov s podhodnotením sa protipatria, ktoré by mohli umožniť účinným a odradzujúcim spôsobom proti týmto podvodom bojovať, nemohli obmedziť na dodatočné vyberanie cla, ktoré bolo vo všeobecnosti odsúdené na neúspech v súvislosti s miznúcimi podnikmi, ale mali zahŕňať colné kontroly pred prepustením tovaru s extrémne nízkou deklarovanou cenou do voľného obehu.
- 292 V súlade s článkom 13 Colného kódexu Spoločenstva a článkom 46 Colného kódexu Únie v spojení s článkom 325 ZFEÚ bolo Spojené kráľovstvo povinné na účely zabezpečenia účinného a odradzujúceho boja proti podvodom vyselektovať colné vyhlásenia, ktoré sa majú podrobiť

takýmto kontrolám *ex ante* na základe analýzy rizika vykonanej pomocou techník elektronického spracovania údajov, čo však neurobilo počas celého obdobia porušovania, s výnimkou operatívnej fázy SCO Snake od 17. februára do 17. marca 2014.

- 293 Keďže Komisia zakladá svoju výhradu len na tomto opomenutí, nie je potrebné skúmať jednotlivé výhrady smerujúce proti metóde OLAF-JRC použitej ako nástroj analýzy rizika v rozsahu, v akom táto metóda údajne stanovuje svojvoľné či príliš inkluzívne rizikové prahové hodnoty vzhľadom na vysoký počet falošne pozitívnych prípadov, ktoré generovala a ktoré sa týkali dovozov za nízke ceny, avšak legitímnych dovozov veľkých maloobchodných reťazcov.
- 294 Pre úplnosť možno uviesť, že keďže zo štúdií priložených k správe OLAF-u vyplýva, že NPC, používané ako rizikové prahové hodnoty podľa metódy OLAF-JRC, boli stanovené z PPC na základe vedeckých výskumov, ktoré vykonalo JRC a ktoré zahŕňali analýzu histogramov a rozdelenia rôznych druhov dovozov z hľadiska cien, nezdájú sa byť svojvoľné, ale skôr založené na objektívnych a neutrálnych kritériách.
- 295 Okrem toho, keďže rizikové prahové hodnoty podľa metódy OLAF-JRC, ktoré predstavujú NPC, sú založené na štatisticky určených priemerných cenách, konkrétne PPC, a ich cieľom je len identifikovať dovozy predstavujúce významné riziko podhodnotenia, aby sa mohli overiť colné hodnoty deklarované pri týchto dovozoch, a nie určovať, či sú uvedené dovozy skutočne podhodnotené, tieto hodnoty už svojou povahou vedú k určitej miere falošne pozitívnych prípadov.
- 296 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí Spojené kráľovstvo, spoľahlivosť NPC ako rizikového profilu nemôže byť spochybnená len na základe skutočnosti, aj keby bola preukázaná, že 11,2 % objemu legitímnych dovozov uskutočnených známymi obchodnými reťazcami bolo deklarovaných v nižších hodnotách ako tieto ceny. Takáto miera falošne pozitívnych prípadov sa totiž zdá byť primeraná vzhľadom na užitočný prínos NPC pri odhaľovaní predmetných podvodov s podhodnotením.
- 297 Napokon, ako uviedol aj generálny advokát v bode 209 svojich návrhov, Komisia v odpovedi na otázky položené Súdny dvorom a bez toho, aby jej Spojené kráľovstvo v tomto bode odporovalo, uviedla, že jednak NPC boli zavedené a následne uplatnené ako rizikové profily v rámci PKO Discount v roku 2011 a následne v rámci SCO Snake v roku 2014 po dôkladnej diskusii a konsenze medzi členskými štátmi, a jednak, že samotné stanovenie NPC na úrovni 50 % PPC nebolo počas obdobia porušovania spochybnené žiadnym členským štátom.
- 298 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba prvému žalobnému dôvodu vyhovieť v rozsahu, v akom sa zakladá na porušení článku 13 Colného kódexu Spoločenstva a článku 46 Colného kódexu Únie zo strany Spojeného kráľovstva, keďže v rámci jeho činnosti zameranej na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením počas obdobia porušovania tento štát nevykonával colné kontroly založené na analýze rizika pred colným vybavením dotknutého tovaru.

3) *O porušení povinností uložených článkom 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS a článkom 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ*

- 299 Ako bolo uvedené v bode 259 tohto rozsudku, Komisia vytýka Spojenému kráľovstvu, že si nesplnilo povinnosti uvedené v článku 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS a článku 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ, pričom tieto ustanovenia zaväzujú colné orgány, aby požadovali poskytnutie dostatočnej záruky, ak usúdia, že výsledkom overenia colného vyhlásenia môže byť vyššia suma cla, než aká vyplýva z údajov uvedených v colnom vyhlásení.
- 300 V tejto súvislosti, hoci je pravda, ako tvrdí Spojené kráľovstvo, že článok 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS a článok 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ z dôvodu použitia slova „usúdiť“ poskytujú colným orgánom členských štátov určitú mieru voľnej úvahy pri rozhodovaní o tom, či je potrebné vyžadovať poskytnutie záruk, táto miera voľnej úvahy, ako v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 218 svojich návrhov, je obmedzená zásadou efektivity stanovenou v článku 325 ods. 1 ZFEÚ, podľa ktorej musí byť zabezpečená účinná ochrana finančných záujmov Únie proti podvodom alebo iným protiprávnym činnostiam, ktoré môžu tieto záujmy poškodiť.
- 301 Ako je zdôraznené v bodoch 220 a 251 tohto rozsudku, dosah zásady efektivity v situácii, keď sa táto zásada uplatňuje na konkrétnu povinnosť členských štátov podľa článku 325 ods. 1 ZFEÚ, a to na povinnosť zabezpečiť, aby sa vlastné zdroje Únie pozostávajúce z cla vybrali efektívne a v plnej výške, nemožno určiť abstraktne a staticky, pretože tento dosah závisí od charakteristických znakov dotknutého podvodu alebo protiprávnej činnosti, ktoré sa navyše môžu v priebehu času meniť.
- 302 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že predmetné podvody s podhodnotením sa vyznačovali dovozmi veľkého objemu dotknutých výrobkov z Číny za mimoriadne znížené ceny tzv. spoločnosťami „fénix“, ktoré boli osobitne založené na uskutočnenie tohto podvodu a ktoré mali len minimálne aktíva a zanikli alebo vstúpili do likvidácie hneď potom, ako sa podrobili kontrole správnosti colných hodnôt, ktoré deklarovali, takže akékoľvek dodatočné vybratie cla bolo vo väčšine prípadov od začiatku nerealistické.
- 303 V takomto kontexte podvodu si účinná ochrana finančných záujmov Únie pred značnými stratami tradičných vlastných zdrojov, ktoré môžu vyplynúť z nevybratia veľkých súm cla v súvislosti s týmito masívnymi a zjavne podvodne podhodnotenými dovozmi, vyžaduje okrem vytvorenia rizikového profilu umožňujúceho automaticky odhaliť dovozy s vysokým rizikom podhodnotenia, ktoré sú v dôsledku toho podrobené overeniam správnosti deklarovaných colných hodnôt, systematické požadovanie poskytnutia záruk, pokiaľ ide o uvedené dovozy.
- 304 Ako sa pritom konštatuje v bode 247 tohto rozsudku, je nesporné, že počas obdobia porušovania Spojené kráľovstvo požadovalo poskytnutie záruk len veľmi výnimočne počas operatívnej fázy SCO Snake, a to v celkovej výške predstavujúcej len 0,4144 % celkovej sumy dodatočného cla požadovaného v platobných výmeroch C18 Snake, pričom tieto záruky boli navyše vrátené po zrušení oznámení, ktoré sa na ne vzťahovali.
- 305 Spojené kráľovstvo spochybňuje existenciu tohto nesplnenia povinnosti, pričom v prvom rade tvrdí, že vzhľadom na to, že jeho colné orgány nemali k dispozícii údaje, ktoré by im umožnili vypočítať výšku záruk na základe spoľahlivej náhradnej hodnoty, tieto záruky mohli byť úspešne napadnuté v rámci správnych a súdnych opravných prostriedkov, ak by boli vypočítané na základe PPC.

- 306 Túto argumentáciu treba odmietnuť.
- 307 Ako totiž v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 224 svojich návrhov, keďže Spojené kráľovstvo bolo zodpovedné za správne určenie colných hodnôt deklarovaných pri dovozoch na svoje územie uplatňovaním colných kontrol, ktoré vzhľadom na osobitosti predmetných podvodov s podhodnotením mali zahŕňať overenia pred colným vybavením dotknutého tovaru, bolo úlohou colných orgánov Spojeného kráľovstva požiadať dotknuté obchodné subjekty o poskytnutie informácií týkajúcich sa kvality tohto tovaru a odobrať vzorky v rámci fyzických kontrol, čo by týmto orgánom poskytlo údaje potrebné na určenie náhradnej hodnoty, ktorú možno použiť na výpočet správnej výšky záruk.
- 308 V tomto kontexte, hoci sa OLAF v rámci SCO Snake pokúsil podporiť konanie členských štátov tým, že požiadal čínske orgány o poskytnutie vývozných cien, ktoré by sa mohli použiť na určenie náhradných hodnôt tovaru, ktorého dovoz bol podhodnotený, okolnosť, že tieto orgány poskytli v konečnom dôsledku relatívne málo vývozných cien a že použitie poskytnutých cien v súdnych konaniach navyše podliehalo striktným obmedzeniam, nemôže spochybníť skutočnosť, že bolo úlohou Spojeného kráľovstva, a nie OLAF-u alebo Komisie, zorganizovať svoj systém boja proti predmetným podvodom s podhodnotením tak, aby malo k dispozícii dostatočné údaje o hodnote dotknutého tovaru, akými sú údaje týkajúce sa kvality alebo úrovne konečnej úpravy tohto tovaru.
- 309 V druhom rade Spojené kráľovstvo spochybňuje nesplnenie povinnosti založené na porušení článku 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS a článku 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ z dôvodu, že povinnosť systematicky poskytovať záruku by neodôvodnene zasahovala do vlastníckeho práva dotknutých dovozcov, a preto by bola v rozpore s článkom 17 Charty a článkom 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného 20. marca 1952 v Paríži.
- 310 V tejto súvislosti, ako bolo pripomenuté v bodoch 220 a 251 tohto rozsudku, z judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa článku 325 ods. 1 ZFEÚ vyplýva, že povinnosť zabezpečiť, aby sa vlastné zdroje Únie pozostávajúce z cla vyberali účinne a v plnej výške, sa ukladá pri nevyhnutnom rešpektovaní základných práv zaručených Chartou a všeobecných zásad práva Únie.
- 311 V prejednávanej veci Komisia Spojenému kráľovstvu vytýka, že systematicky nepožadovalo poskytnutie záruk pred colným vybavením dotknutého tovaru v prípade dovozov, ktorých deklarovaná hodnota bola nižšia ako riziková prahová hodnota a ktoré v dôsledku toho predstavovali významné riziko podhodnotenia.
- 312 Okrem toho treba konštatovať, ako uviedol generálny advokát v bode 222 svojich návrhov, že Spojené kráľovstvo nevysvetľuje presné dôvody, prečo by takáto povinnosť systematicky poskytovať záruky za dovozy, ktoré boli identifikované rizikovým profilom ako dovozy s významným rizikom podhodnotenia, mala predstavovať porušenie vlastníckeho práva dotknutých obchodných subjektov.
- 313 Okrem toho, aj keď povinnosť systematicky poskytovať záruky pre takéto dovozy môže viesť k obmedzeniu základného vlastníckeho práva, takéto obmedzenie sa zdá byť odôvodnené vzhľadom na podmienky stanovené v článku 52 ods. 1 Charty.
- 314 V súlade s týmto ustanovením je totiž toto obmedzenie stanovené zákonom a rešpektuje podstatu vlastníckeho práva, ako aj zásadu proporcionality, keďže je uvedené obmedzenie nevyhnutné a skutočne zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou.

- 315 V tejto súvislosti v prvom rade povinnosť systematicky poskytovať záruku za dovozy, ktoré predstavujú významné riziko podhodnotenia, skutočne zodpovedá cieľu všeobecného záujmu uznanému v článku 325 ZFEÚ, ktorým je ochrana finančných záujmov Únie a najmä to, že na tento účel prijmú colné orgány členských štátov vhodné opatrenia colnej kontroly na zabezpečenie efektívneho a úplného výberu tradičných vlastných zdrojov pozostávajúcich z cla.
- 316 Ďalej vzhľadom na to, že záruka sa uvoľní hneď potom, ako dotknutý dovozca uhradí skutočne splatné clo alebo ako sa po overení zistí, že tento dovozca správne deklaroval colnú hodnotu dotknutého tovaru, povinnosť poskytnúť takúto záruku, hoci aj systematicky, má striktné dočasný charakter a rešpektuje podstatu vlastníckeho práva, ako aj zásadu proporcionality.
- 317 Napokon primeranosť takejto povinnosti odráža aj skutočnosť, že Komisia Spojenému kráľovstvu osobitne vytýka, že túto povinnosť nestanovilo výlučne pre dovozy predstavujúce významné riziko podhodnotenia a zistené pred prepustením tohto tovaru pomocou automatizovaného rizikového profilu.
- 318 V prípade takýchto dovozov totiž colné orgány v súlade s článkom 181a vykonávacieho nariadenia k CKS a článkom 140 vykonávacieho nariadenia k CKÚ musia mať pochybnosti o deklarovanej colnej hodnote, keďže sa nemôžu presvedčiť, či táto hodnota predstavuje celú zaplatenú sumu alebo splatnú sumu, a preto sú povinné usúdiť, že výsledkom overovania dotknutých colných vyhlásení môže byť vyššia suma cla, ktorá bude splatná, než suma vyplývajúca z údajov týchto colných vyhlásení, v zmysle článku 248 vykonávacieho nariadenia k CKS a článku 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ.
- 319 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba dospieť k záveru, že Spojené kráľovstvo si tým, že počas obdobia porušovania v podstate svoj systém colných kontrol zameraný na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením obmedzilo na opatrenia uplatňované po colnom vybavení dotknutého tovaru, akými sú príkazy na dodatočné vybratie cla, a že systematicky nezahrnulo do tohto systému opatrenia uplatňované pred týmto colným vybavením, a to najmä colné kontroly dovozov, ktoré boli identifikované pomocou automatizovaného rizikového profilu ako dovozy s významným rizikom podhodnotenia, a systematické poskytovanie záruk za takéto dovozy, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 13 Colného kódexu Spoločenstva, článku 46 Colného kódexu Únie, článku 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS a článku 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ.
- 320 Tento záver v podstate vyplýva z konštatovania nedostatku efektivity a v prejednávanej veci zo zjavného nedostatku efektivity systému colných kontrol, ktorý Spojené kráľovstvo uplatňovalo počas obdobia porušovania na účely boja proti predmetným podvodom s podhodnotením, pretože tento systém v rozsahu, v akom sa zameriaval na kontroly uplatňované po colnom vybavení dotknutého tovaru, nebol prispôbený charakteristickým znakom týchto podvodov, hoci tento štát mal o nich dostatočnú vedomosť od začiatku tohto obdobia.
- 321 Ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 227 svojich návrhov, tento záver týkajúci sa v prejednávanej veci zjavnej nevhodnosti a nedostatočnosti colných kontrol vykonávaných Spojeným kráľovstvom počas obdobia porušovania na účely boja proti predmetným podvodom s podhodnotením, nie je spochybnený argumentáciou tohto štátu, podľa ktorej sa tento štát zúčastnil na operáciách colných kontrol na úrovni Únie, ako napríklad PKO Discount v roku 2011, SCO Snake v roku 2014 alebo operácie Octopus v roku 2016, a viedol vlastné operácie, ako napríklad operácie Breach alebo Samurai.

- 322 Úlohou colných orgánov členských štátov je totiž dbať na uplatňovanie colných predpisov Únie a najmä vykonávať primerané colné kontroly s cieľom účinne chrániť finančné záujmy Únie. Plnenie takejto úlohy si vyžaduje, aby tieto orgány vykonávali nepretržitú, konzistentnú a systematickú prácu, ktorá sa nemôže obmedziť na jednorazovú účasť na colných operáciách, ktorých účinky môžu byť len a len dočasné. Okrem toho činnosti colných kontrol vykonávané na úrovni Únie sú síce určené na podporu členských štátov, ale nemôžu nahradiť činnosť kontroly a účinnej ochrany finančných záujmov Únie, ktorá prináleží týmto štátom.
- 323 V tejto súvislosti je nesporné, že operácia Breach, ktorú orgány Spojeného kráľovstva spustili v máji 2015, bola prvou akciou colných kontrol Spojeného kráľovstva zameranou konkrétne na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením a že operácia Swift Arrow bola prvou akciou Spojeného kráľovstva, ktorá do systému colných kontrol systematicky začlenila overenia vykonávané pred colným vybavením dovozov identifikovaných pomocou rizikového profilu.
- 324 Ako tvrdí Komisia, zjavná neúčinnosť opatrení prijatých Spojeným kráľovstvom počas obdobia porušovania na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením a naopak účinnosť a odradzujúca povaha systému, ktorý systematicky zahŕňa colné kontroly vykonané pred colným vybavením dotknutých tovarov a založené na rizikovom profile, vyplývajú aj zo štatistických údajov poskytnutých Komisiou.
- 325 Tieto štatistické údaje, uvedené najmä v prílohe k odpovediam tejto inštitúcie na otázky položené Súdny dvorom, totiž potvrdzujú, že na jednej strane počas obdobia porušovania objem dovozov deklarovaných na colné účely v Spojenom kráľovstve za ceny nižšie ako NPC (teda 50 % PPC), a najmä dovozov deklarovaných za ceny nižšie ako 10 % PPC, a teda za mimoriadne nízke ceny, z roka na rok výrazne rástol, zatiaľ čo objem dovozov za ceny vyššie ako NPC zostal relatívne stabilný.
- 326 Objem dovozov za ceny nižšie ako 10 % PPC sa tak zvýšil zo 4 189 937 kg v roku 2011 na 314 088 517 kg v roku 2016. Za obdobie porušovania predstavoval objem dovozov s deklarovanými cenami nižšími ako NPC 41 % celkového dovozu dotknutých výrobkov z Číny. V tomto období 69,5 % dovozov s deklarovanými cenami nižšími ako NPC tvorili dovozy s deklarovanými cenami nižšími ako 10 % PPC.
- 327 Okrem toho, zatiaľ čo 51 % dovozov za nižšie ceny ako NPC bolo v decembri 2012 deklarovaných za cenu nižšiu ako 10 % PPC, v decembri 2016 sa táto miera zvýšila na 85 %.
- 328 Na druhej strane zo štatistických údajov poskytnutých Komisiou nepopierateľne vyplýva, že od spustenia operácie Swift Arrow, prvej operácie orgánov Spojeného kráľovstva, ktorá do systému colných kontrol systematicky začlenila overenia vykonávané pred colným vybavením dovozov identifikovaných pomocou automatizovaného rizikového profilu ako dovozy s významným rizikom podhodnotenia, sa dovozy s deklarovanými cenami nižšími ako NPC okamžite znížili natoľko, že v priebehu niekoľkých mesiacov skoro vymizli. Tieto podhodnotené dovozy totiž klesli o 90 % len za obdobie troch mesiacov.

4) *O porušení povinností uložených článkom 220 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva a článkom 105 ods. 3 Colného kódexu Únie*

- 329 Ako bolo uvedené v bode 207 tohto rozsudku, ďalej treba preskúmať výhradu založenú na nepretržitom porušení povinností vyplývajúcich z článku 220 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva a článku 105 ods. 3 Colného kódexu Únie, keďže Spojené kráľovstvo v prípade dotknutých dovozov nezapisovalo do účtovnej evidencie zostávajúce colné dlhy, ktoré sa mali ešte vybrať po tom, čo sa colné orgány dozvedeli o skutočnosti, ktorá viedla k vzniku týchto dlhov.
- 330 Spojené kráľovstvo túto výhradu spochybňuje, pričom v podstate tvrdí, že nemalo povinnosť zapísať dodatočné colné dlhy do účtovnej evidencie, pokiaľ nebolo povinné overiť dotknuté colné vyhlásenia, keďže výpočet dodatočného cla dlžného na základe právnych predpisov by bol možný len vtedy, ak by boli tieto colné vyhlásenia najprv overené. Spojené kráľovstvo však nebolo povinné overiť uvedené colné vyhlásenia, ktorých hodnota bola nižšia ako prahové hodnoty stanovené OLAF-om, a ani ich v skutočnosti neoverilo. V každom prípade táto povinnosť zapísať clá do účtovnej evidencie vlastných zdrojov Únie by si vyžadovala, aby Spojené kráľovstvo disponovalo údajmi o presných dlžných sumách, ktoré nezaúčtovalo. Aj keby pritom Spojené kráľovstvo vykonalo overenia, tieto informácie by nemalo k dispozícii.
- 331 V tejto súvislosti v rozsahu, v akom Komisia svojou výhradou založenou na porušení článku 220 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva a článku 105 ods. 3 Colného kódexu Únie vytýka Spojenému kráľovstvu, že v prípade dotknutých dovozov uskutočnených počas celého obdobia porušovania nezapísalo do účtovnej evidencie dlžné clo v plnej výške v lehotách stanovených týmito ustanoveniami, z preskúmania prvého žalobného dôvodu vyplýva, že colné orgány Spojeného kráľovstva v rozpore s článkom 325 ods. 1 ZFEÚ a colnými predpismi Únie neprijali vhodné opatrenia colnej kontroly na overenie colných hodnôt deklarovaných v súvislosti s týmito dovozmi.
- 332 Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o uvedené dovozy, tieto colné orgány si nesplnili svoju povinnosť zabezpečiť prostredníctvom primeraných colných kontrol správne určenie colných hodnôt v súlade s pravidlami colných predpisov Únie.
- 333 V dôsledku toho colné orgány Spojeného kráľovstva tým, že pre tieto dovozy vypočítali výšku cla na základe nesprávnych hodnôt, pretože boli zjavne príliš nízke, a následne zapísali tieto sumy cla do účtovnej evidencie, v rozpore s článkom 220 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva a článkom 105 ods. 3 Colného kódexu Únie fakticky nezapísali do účtovnej evidencie dlžné clo v plnej výške v lehotách stanovených týmito ustanoveniami.
- 334 Predovšetkým v rozpore s uvedenými ustanoveniami neboli včas zapísané do účtovnej evidencie sumy zodpovedajúce rozdielu medzi clom vypočítaným na základe nesprávne deklarovaných hodnôt a clom, ktoré by bolo stanovené, ak by sa vypočítalo na základe skutočných hodnôt dotknutého tovaru v súlade s pravidlami práva Únie týkajúcimi sa určenia colnej hodnoty.
- 335 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba prvému žalobnému dôvodu vyhovieť v rozsahu, v akom je založený na porušení povinností zo strany Spojeného kráľovstva, ktoré mu vyplývajú z článku 325 ods. 1 ZFEÚ, článku 13 a článku 220 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva, článku 46 a článku 105 ods. 3 Colného kódexu Únie, ako aj z článku 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS a článku 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ.

2. O nesplnení povinností uložených právom Únie v oblasti sprístupnenia tradičných vlastných zdrojov pozostávajúcich z cla

336 Druhým žalobným dôvodom, ktorý sa týka niektorých výhrad uvedených v prvom odseku prvého žalobného návrhu, ako aj jedinej výhrady uvedenej v treťom odseku tohto prvého žalobného návrhu, Komisia v prvom rade vytýka Spojenému kráľovstvu, že porušilo právne predpisy Únie v oblasti vlastných zdrojov a najmä články 2 a 8 rozhodnutí 2007/436 a 2014/335, články 2, 6, 9, 10, 11 a 17 nariadenia č. 1150/2000, ako aj príslušné ustanovenia článkov 2, 6, 9, 10, 12 a 13 nariadenia č. 609/2014, keďže v súvislosti s dotknutými dovozmi počas obdobia porušovania tento štát nesprístupnil tejto inštitúcii tradičné vlastné zdroje, ktoré boli splatné. V druhom rade Komisia tvrdí, že podľa jej odhadu straty tradičných vlastných zdrojov znížené o náklady na výber, ale zvýšené o úroky z omeškania, ktoré jej v dôsledku toho musí Spojené kráľovstvo sprístupniť v súlade s týmito ustanoveniami, zodpovedajú týmto sumám:

- 496 025 324,30 eura za rok 2017 (do 11. októbra 2017 vrátane),
- 646 809 443,80 eura za rok 2016,
- 535 290 329,16 eura za rok 2015,
- 480 098 912,45 eura za rok 2014,
- 325 230 822,55 eura za rok 2013,
- 173 404 943,81 eura za rok 2012,
- 22 777 312,79 za rok 2011.

a) O výhrade založenej na tom, že Spojené kráľovstvo porušilo svoju zásadnú povinnosť sprístupniť tradičné vlastné zdroje

337 V prvom rade Komisia na jednej strane tvrdí, že keďže, ako tvrdí v rámci prvého žalobného dôvodu, colné orgány Spojeného kráľovstva nevykonávali počas obdobia porušovania vhodne colné kontroly, tovar pri dotknutých dovozoch nebol správne deklarovaný, pokiaľ ide o jeho colnú hodnotu, v dôsledku čoho clá splatné za tento tovar neboli správne vypočítané a sumy vlastných zdrojov zodpovedajúce týmto clám, ktoré mali byť stanovené, neboli stanovené, a ani sprístupnené Komisii v čase, keď sa tak malo stať.

338 Na druhej strane Komisia Spojenému kráľovstvu vytýka, že v rámci SCO Snake jeho colné orgány zrušili od júna 2015 colné dlhy, ktoré predtým stanovili v príkazoch na dodatočné vybratie cla vydaných v období od novembra 2014 do februára 2015, teda v platobných výmeroch C18Snake týkajúcich sa dotknutých dovozov uskutočnených v období od novembra 2011 do novembra 2014, a že tento štát tak v dôsledku administratívnych chýb, ktoré možno pripísať jeho colným orgánom, neposkytol tejto inštitúcii tradičné vlastné zdroje, ktoré boli splatné v súvislosti s týmito dovozmi.

1) O zásade zodpovednosti Spojeného kráľovstva za nestanovenie strát tradičných vlastných zdrojov Únie

- 339 Na účely posúdenia jednotlivých výhrad Komisie a argumentácie uvádzanej Spojeným kráľovstvom na svoju obhajobu, treba najskôr pripomenúť vlastnosti systému vlastných zdrojov Únie, ako ich zhrnul Súdny dvor vo svojej judikatúre.
- 340 Z článku 8 ods. 1 rozhodnutí 2007/436 a 2014/335 vyplýva, že vlastné zdroje Únie uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2007/436, resp. článku 2 ods. 1 rozhodnutia 2014/335 vyberajú členské štáty a že tieto štáty majú povinnosť sprístupniť tieto zdroje Komisii (rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 56 a citovaná judikatúra).
- 341 Na tento účel sú členské štáty povinné podľa článku 2 ods. 1 nariadení č. 1150/2000 a 609/2014 stanoviť nárok Únie na vlastné zdroje bezodkladne po splnení podmienok „týkajúcich sa zápisu nároku do účtovných kníh a upovedomenia dlžníka“, ktoré sú ustanovené v colných predpisoch, a teda potom, ako môžu colné orgány vypočítať výšku nárokov z príslušného colného dlhu a určiť dlžníka. Členské štáty sú preto povinné zapísať vzniknuté nároky v súlade s článkom 2 týchto nariadení do účtovných záznamov vlastných zdrojov Únie za podmienok stanovených v článku 6 uvedených nariadení. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 6 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1150/2000 a článku 6 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 609/2014 sa vzniknuté nároky, ktoré ešte neboli vybraté a za ktoré nebola poskytnutá záruka, zapíšu na účet B (rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 57 a citovaná judikatúra).
- 342 Členské štáty musia následne sprístupniť vlastné zdroje Únie Komisii za podmienok stanovených rovnakým spôsobom v článkoch 9 až 11 nariadenia č. 1150/2000 a článkoch 9, 10 a 12 nariadenia č. 609/2014 tak, že ich zapíšu v súlade so stanovenými lehotami na účet založený na tento účel v mene tejto inštitúcie. V súlade s článkom 11 ods. 1 nariadenia č. 1150/2000 a článkom 12 ods. 1 nariadenia č. 609/2014 má každé omeškanie s pripísaním na tento účet za následok vznik povinnosti dotknutého členského štátu platiť úroky z omeškania (rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 58).
- 343 Okrem toho podľa článku 17 ods. 1 nariadenia č. 1150/2000 a článku 13 ods. 1 nariadenia č. 609/2014 sú členské štáty povinné vykonať všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že čiastka zodpovedajúca nárokom vzniknutým v súlade s článkom 2 týchto nariadení bude sprístupnená Komisii.
- 344 Ďalej podľa článku 17 ods. 2 nariadenia č. 1150/2000 a článku 13 ods. 2 nariadenia č. 609/2014 sú členské štáty oslobodené od povinnosti sprístupniť Komisii sumy zodpovedajúce vzniknutým nárokom iba v prípade, ak nemohli sumy vybrať v dôvodov *vis maior* alebo ak sa zistí, že vyberanie je z dlhodobého hľadiska nemožné z dôvodov, ktoré im nemožno pripísať.
- 345 Z toho vyplýva, že za súčasného stavu práva Únie je správa systému vlastných zdrojov Únie zverená členským štátom a patrí výlučne do ich zodpovednosti. Povinnosti výberu, zistenia a zapísania týchto vlastných zdrojov na účet s cieľom ich sprístupnenia Komisii sú teda uložené priamo členským štátom na základe právnych predpisov Únie v oblasti vlastných zdrojov a v prejednávanej veci na základe rozhodnutí 2007/436 a 2014/335, ako aj nariadení č. 1150/2000 a 609/2014 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 62 a citovanú judikatúru).

- 346 Napokon, keďže existuje priama súvislosť medzi výberom príjmov pochádzajúcich z cla a sprístupnením zodpovedajúcich zdrojov Komisii, prináleží členským štátom, aby v súlade s povinnosťami, ktoré im ukladá článok 325 ods. 1 ZFEÚ, chránili finančné záujmy Únie pred podvodmi alebo inými protiprávnymi činnosťami poškodzujúcimi tieto záujmy, prijali potrebné opatrenia na zabezpečenie efektívneho a úplného výberu tohto cla, a teda aj týchto zdrojov [pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2019, Komisia/Taliansko (Vlastné zdroje – Vymáhanie colného dlhu), C-304/18, neuverejený, EU:C:2019:601, bod 50 a citovanú judikatúru].
- 347 Vzhľadom na tieto úvahy týkajúce sa vlastností systému vlastných zdrojov Únie treba konštatovať, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 240 svojich návrhov, že keďže colné orgány Spojeného kráľovstva, ako sa zistilo na konci preskúmania prvého žalobného dôvodu, neprijali počas obdobia porušovania v rozpore s článkom 325 ods. 1 ZFEÚ a colnými predpismi Únie opatrenia takej povahy, aby zabezpečili správne stanovenie colných hodnôt dotknutých dovozov uskutočnených počas tohto obdobia, akými sú kontroly vykonávané pred colným vybavením dotknutého tovaru na základe analýzy rizika a povinnosť poskytnúť záruky za dovozy identifikované rizikovým profilom ako dovozy s významným rizikom podhodnotenia, tento štát v súvislosti s týmito dovozmi vypočítal colné dlhy na základe nepresných hodnôt, pretože boli spravidla nižšie ako skutočné hodnoty dotknutého tovaru. Spojené kráľovstvo preto nezapísalo do účtovnej evidencie splatné clo v plnej výške a v dôsledku toho v rozpore s článkami 2 a 8 rozhodnutí 2007/436 a 2014/335, ako aj s článkami 2, 6, 9, 10, 11 a 17 nariadenia č. 1150/2000 a príslušnými ustanoveniami článkov 2, 6, 9, 10, 12 a 13 nariadenia č. 609/2014, nestanovilo a nesprístupnilo Komisii vlastné zdroje týkajúce sa uvedených dovozov v plnej výške a v čase, keď sa tak malo stať.
- 348 Spojené kráľovstvo spochybňuje toto konštatovanie. Podľa tohto štátu v rozsahu, v akom sa touto žalobou navrhuje, aby mu Súdny dvor uložil povinnosť sprístupniť Komisii určité sumy vlastných zdrojov, táto žaloba predstavuje žalobu o náhradu škody založenú na porušení článku 325 ZFEÚ a colných predpisov Únie, ktoré spočíva v tom, že colné orgány vykonali nevhodné kontroly podvodne podhodnotených dovozov.
- 349 V súlade so zásadami upravujúcimi každú žalobu o náhradu škody by teda Komisia mala byť povinná preukázať, že existuje priama príčinná súvislosť medzi týmito kontrolami a stratami vlastných zdrojov, ktoré táto inštitúcia požaduje z titulu náhradu škody.
- 350 Takáto príčinná súvislosť však podľa tohto štátu neexistuje. V tejto súvislosti Spojené kráľovstvo tvrdí, že v súlade s týmito zásadami je potrebné položiť si otázku, čo by sa stalo, keby boli prijaté opatrenia colných kontrol odporúčané OLAF-om a Komisiou na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením, a to najmä kontroly vykonávané pred colným vybavením dotknutých tovarov na základe rizikového profilu.
- 351 Podľa Spojeného kráľovstva, ak by sa takéto opatrenia prijali, dotknuté dovozy by sa jednoducho neuskutočnili, takže by nevznikla žiadna strata pre rozpočet Únie. Dotknuté obchodné subjekty by totiž neboli ochotné zaplatiť clo splatné za dotknuté dovozy, keďže ich odmena závisela najmä od sumy cla, ktorému sa vyhli.
- 352 Spojené kráľovstvo preto tvrdí, že mu nemožno vytýkať, že nesprístupnilo Komisii tradičné vlastné zdroje dlžné v súvislosti s dotknutými dovozmi, ktorých obeťou bol navyše samotný tento štát. V dôsledku toho nemôže niesť zodpovednosť za akúkoľvek stratu týchto vlastných zdrojov.
- 353 Takú argumentáciu treba odmietnuť.

- 354 V prvom rade treba pripomenúť, ako je uvedené v bode 180 a nasl. tohto rozsudku, že Komisia sa v rámci tohto konania nedomáha, aby Súdny dvor uložil tomuto štátu povinnosť nahradiť škodu, takže prejednávaná žaloba nepredstavuje žalobu o náhradu škody, a že netreba preukazovať nijakú priamu príčinnú súvislosť medzi nevhodnými kontrolami orgánov Spojeného kráľovstva a stratami vlastných zdrojov z dôvodu údajne kompenzačnej povahy tohto konania.
- 355 Rovnako na rozdiel od toho, čo tvrdí Spojené kráľovstvo, požiadavka, aby Komisia preukázala priamu príčinnú súvislosť medzi porušením práva Únie a stratami vlastných zdrojov, za ktoré by mal byť zodpovedný členský štát, nevyplýva ani z rozsudku z 31. októbra 2019, Komisia/Spojené kráľovstvo (C-391/17, EU:C:2019:919).
- 356 Je pravda, že v bodoch 121 a 122 tohto rozsudku Súdny dvor použil výraz „príčinná súvislosť“ medzi nezákonnou činnosťou colných orgánov Anguilly (zámorské územie Spojeného kráľovstva) a stratami vlastných zdrojov vyplývajúcimi z porušenia rozhodnutia Rady 91/482/EHS z 25. júla 1991 o pridružení zámorských krajín a území k Európskemu hospodárskemu spoločenstvu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 263, 1991, s. 1) s cieľom preskúmať a následne zamietnuť argumentáciu Spojeného kráľovstva založenú na neexistencii takejto súvislosti. Z bodu 120 uvedeného rozsudku však vyplýva, že tento výraz odkazuje na otázku, či touto nezákonnou činnosťou „bola s istotou spôsobená strata vlastných zdrojov“, čo je otázka, na ktorú Súdny dvor v tomto bode 120 odpovedal kladne na základe konštatovania, že uvedená nezákonná činnosť viedla talianske orgány k prepusteniu výrobkov pochádzajúcich z Anguilly na dovoz do Únie bez cla a k prijatiu rozhodnutia o odpustení a vrátení cla.
- 357 V prejednávanej veci pritom treba konštatovať, že neexistencia vhodných kontrol zo strany colných orgánov Spojeného kráľovstva týkajúcich sa colných hodnôt deklarovaných pre dotknuté dovozy počas obdobia porušovania mala za následok, že príslušné clo bolo vypočítané a zapísané do účtovnej evidencie na základe podhodnotených hodnôt a že v dôsledku toho boli dotknuté výrobky prepustené na dovoz do Únie, hoci bola zaplatená len časť splatného cla. Táto neexistencia vhodných kontrol teda s určitosťou viedla k stratám vlastných zdrojov Únie.
- 358 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Spojené kráľovstvo, otázku, ktorú si treba v tejto súvislosti položiť, aby sa určilo, či straty vlastných zdrojov Únie boli spôsobené nevhodným systémom colných kontrol, nie je otázka, či by sa dotknuté dovozy uskutočnili aj za predpokladu, že by sa vykonávali colné kontroly odporúčané OLAF-om a Komisiou, ale výlučne otázka, aké by boli sumy cla zapísaného do účtovnej evidencie a vlastných zdrojov Únie stanovených colnými orgánmi Spojeného kráľovstva, ak by tieto dovozy, o ktorých je nesporné, že sa na území tohto štátu naozaj uskutočnili vo veľkom počte, boli podrobené vhodným overeniam s cieľom zabezpečiť, aby boli clá vypočítané na základe správne stanovených colných hodnôt v súlade s pravidlami colných predpisov Únie v oblasti určenia colnej hodnoty a nie na základe zjavne podhodnotených colných hodnôt.
- 359 V tejto súvislosti z judikatúry pripomenutej v bode 346 tohto rozsudku vyplýva, že keďže existuje priama súvislosť medzi výberom príjmov pochádzajúcich z cla a sprístupnením zodpovedajúcich tradičných vlastných zdrojov Komisii, prináleží členským štátom, aby na základe článku 325 ods. 1 ZFEÚ prijali potrebné opatrenia na zabezpečenie efektívneho a úplného výberu tohto cla, a teda aj zodpovedajúcich súm týchto zdrojov.
- 360 V prejednávanej veci, ako bolo rozhodnuté na konci preskúmania prvého žalobného dôvodu, pritom Spojené kráľovstvo neprijalo počas obdobia porušovania opatrenia potrebné na tento účel.

- 361 V dôsledku toho boli clá týkajúce sa tovaru pri dotknutých dovozoch vypočítané na základe hodnôt, pri ktorých sa možno domnievať, že vo veľkej väčšine boli deklarované podvodne, keďže boli výrazne nižšie ako ich skutočná hodnota, a preto neboli stanovené správne.
- 362 Nevhodnosť týchto kontrol mala teda za následok, že sumy cla a vlastných zdrojov skutočne splatné za dotknuté dovozy neboli Spojeným kráľovstvom efektívne a v plnej výške vybrané a sprístupnené Komisii.
- 363 Vzhľadom na to, že tieto sumy mohli byť správne stanovené hneď po uskutočnení dovozných operácií a pri ich následnom colnom vybavení, ak by orgány Spojeného kráľovstva vykonali potrebné overenia, musí byť tento štát, pokiaľ ide o obdobie porušovania, uvedený do situácie rovnocennej so situáciou, v ktorej by správne stanovil príslušné clá a zapísal ich do účtovnej evidencie vlastných zdrojov Únie (pozri analogicky rozsudok zo 17. marca 2011, Komisia/Portugalsko, C-23/10, neuvverejnený, EU:C:2011:160, bod 63 a citovanú judikatúru).
- 364 Okrem toho, ako v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 265 svojich návrhov, ak colné orgány Spojeného kráľovstva z dôvodu nevhodne vykonaných kontrol, prípadne chýb, ktorých sa dopustili, nevybrali v plnej výške clá splatné za dotknuté dovozy v rozpore s povinnosťami, ktoré im vyplývajú z článku 325 ods. 1 ZFEÚ a colných predpisov Únie, nespochybňuje to povinnosť Spojeného kráľovstva sprístupniť Komisii zdroje, ktoré mali byť stanovené, ak by boli tieto clá správne zapísané do účtovnej evidencie.
- 365 Napokon, keďže počas celého obdobia porušovania boli veľké množstvá dotknutého tovaru predmetom podhodnotených dovozov do Spojeného kráľovstva bez toho, aby bola overená správnosť hodnôt deklarovaných v súlade s pravidlami práva Únie v oblasti určenia colnej hodnoty pred jeho prepustením do voľného obehu, tento štát vytvoril nezvratnú situáciu, ktorá viedla k výrazným stratám vlastných zdrojov Únie, za ktoré musí niesť zodpovednosť.
- 366 Okrem toho, že rekonštrukcia skutkového stavu, akú presadzuje Spojené kráľovstvo, by predstavovala špekulatívny postup, ktorý Súdnemu dvoru neprináleží vykonať na účely určenia povinnosti členského štátu nahradiť straty vlastných zdrojov Únie, táto rekonštrukcia nemôže v žiadnom prípade spochybniť existenciu a veľkosť vzniknutých strát, pokiaľ ide o dotknuté dovozy.

2) O zodpovednosti Spojeného kráľovstva za straty vlastných zdrojov Únie stanových v oznámeniach C 18 Snake

- 367 Ďalej je potrebné preskúmať výhradu Komisie, podľa ktorej Spojené kráľovstvo v rozpore s článkom 13 nariadenia č. 609/2014 nesprístupnilo Komisii tradičné vlastné zdroje, ktoré boli splatné v súvislosti s dotknutými dovozmi uskutočnenými od novembra 2011 do novembra 2014, keďže colné orgány Spojeného kráľovstva v období od júna do novembra 2015 zrušili príkazy na dodatočné vybratie cla prijaté v rámci SCO Snake, konkrétne 23 platobných výmerov C18 Snake vydaných medzi novembrom 2014 a februárom 2015 s cieľom vybrať celkovú sumu dodatočného cla, ktorá podľa Spojeného kráľovstva nakoniec predstavovala 192 568 694,30 GBP.
- 368 V tejto súvislosti je nesporné, že dodatočné clo požadované v platobných výmeroch C18 Snake bolo zapísané do účtovnej evidencie a oznámené dlžníkom, že suma vlastných zdrojov zodpovedajúca týmto clám bola zapísaná na účet B v súlade s článkom 6 ods. 3 nariadení

č. 1150/2000 a 609/2014, keďže išlo o vzniknuté nároky, ktoré však ešte neboli vybraté a za ktoré nebola poskytnutá žiadna záruka, a že colné orgány Spojeného kráľovstva následne zrušili tieto oznámenia a odstránili tieto sumy z tohto účtu.

- 369 Spojené kráľovstvo tvrdí, že zrušenie platobných výmerov C18 Snake bolo odôvodnené, keďže sa stalo definitívne nemožné vybrať dotknuté clo z dôvodov, ktoré mu nie je možné pripísať, takže v súlade s článkom 13 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 609/2014 bolo oslobodené od povinnosti sprístupniť Komisii sumy zodpovedajúce vzniknutým nárokom.
- 370 Podľa tohto štátu sa výber cla stanoveného v týchto oznámeniach stal definitívne nemožným jednak z dôvodu, ktorý nie je možné pripísať Spojenému kráľovstvu, že dlžníkmi tohto cla boli tzv. spoločnosti „fénix“, teda miznúce alebo platobne neschopné spoločnosti, a jednak preto, že z rozhodnutí prijatých v rámci preskúmania opravných prostriedkov podaných proti týmto oznámeniam na nezávislom oddelení HMRC vyplynulo, že dodatočné clo požadované v uvedených oznámeniach bolo vypočítané na základe PPC, a teda podľa „neprijateľnej a nedostatočne podloženej metódy“.
- 371 V tejto súvislosti treba najskôr pripomenúť, že podľa článku 13 ods. 1 nariadenia č. 609/2014 sú členské štáty povinné vykonať všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že čiastka zodpovedajúca nárokom vzniknutým v súlade s článkom 2 tohto nariadenia bude sprístupnená Komisii za podmienok stanovených týmto nariadením.
- 372 V prejednávanej veci, ako potvrdzujú podrobnosti výpočtov dodatočného cla požadovaného v oznámeniach C 18 Snake, ktoré Spojené kráľovstvo predložilo v prílohe dupliky, tieto dodatočné clá boli chybné vypočítané na základe PPC.
- 373 Ide pritom o administratívnu chybu, ktorej sa dopustili colné orgány Spojeného kráľovstva, pretože, ako viackrát zdôraznil OLAF na stretnutiach s týmito colnými orgánmi a ako navyše jasne vyplývalo z usmernení PKO Discount, PPC bolo možné použiť len ako nástroj na analýzu rizika, teda nástroj umožňujúci identifikovať na základe rizikových profilov dovozy, ktoré by mohli byť podhodnotené a ktoré si vyžadujú overenia, a nie na určovanie ich colnej hodnoty.
- 374 Preto bolo Spojené kráľovstvo v záujme splnenia povinností, ktoré mu vyplývajú z článku 13 ods. 1 nariadenia č. 609/2014, povinné opraviť túto administratívnu chybu ako opatrenie nevyhnutné na to, aby čiastka zodpovedajúca nárokom vzniknutým v súlade s článkom 2 tohto nariadenia bude sprístupnená Komisii. Predovšetkým malo Spojené kráľovstvo znovu určiť colnú hodnotu na základe jednej z metód stanovených na tento účel colnými predpismi Únie a najmä postupnými pravidlami ustanovení práva Únie v oblasti určenia colnej hodnoty, akými sú pravidlá stanovené v článkoch 70 až 74 Colného kódexu Únie.
- 375 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že medzi metódami určenia colnej hodnoty upravenými v týchto článkoch existuje vzťah subsidiarity, takže ak takúto hodnotu nemožno určiť podľa daného článku, treba uplatniť článok, ktorý v stanovenom poradí nasleduje bezprostredne po ňom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júna 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, bod 29).
- 376 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru, konkrétne zo zápisnice zo stretnutia, ktoré sa konalo 20. februára 2015 medzi OLAF-om a HMRC, tiež vyplýva, že colné orgány Spojeného kráľovstva si rýchlo uvedomili chybu, ktorej sa dopustili, ale že sa rozhodli zrušiť oznámenia o vymáhaní cla

namiesto ich opätovného vydania po tom, čo vykonajú opravu použitím jednej z metód uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku na účely správneho určenia colnej hodnoty. Takéto rozhodnutie opätovne nevydať oznámenia po ich oprave je pritom tiež administratívnou chybou.

- 377 Spojené kráľovstvo sa v tejto súvislosti nemôže odvolávať na skutočnosť, že hoci OLAF prisľúbil, že mu poskytne údaje od čínskych orgánov týkajúce sa vývozných cien, v konečnom dôsledku mu bolo poskytnutých len veľmi málo týchto údajov vo forme, ktorá by sa dala použiť na určenie colnej hodnoty dotknutého tovaru v súlade s postupnými pravidlami ustanovení práva Únie v oblasti určenia colnej hodnoty. Rovnako sa tento štát nemôže odvolávať na to, že nedisponoval údajmi týkajúcimi sa hodnoty tohto tovaru, ktoré by mu umožnili určiť colnú hodnotu v súlade s týmito pravidlami.
- 378 Keďže totiž za uplatňovanie colných predpisov Únie členskými štátmi nesú výlučnú zodpovednosť tieto štáty, Spojené kráľovstvo bolo povinné uplatniť vhodné opatrenia, akými sú fyzické kontroly, žiadosti o informácie a dokumenty alebo odber vzoriek, aby malo dostatok údajov na zabezpečenie správneho určenia príslušných colných hodnôt. Tento štát preto nemôže využívať vlastnú nečinnosť na odôvodnenie skutočnosti, že nesprístupnil Komisii dlžné zdroje.
- 379 Z toho vyplýva, že keďže sa colné orgány Spojeného kráľovstva rozhodli zrušiť oznámenia C 18 Snake namiesto ich opätovného vydania po tom, čo vykonajú opravu nahradením PPC colnými hodnotami určenými v súlade s postupnými metódami colných predpisov Únie, tento štát v rozpore s článkom 13 ods. 1 nariadenia č. 609/2014 neprijal potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, že čiastka zodpovedajúca nárokom, ktoré boli alebo mali byť stanovené v súlade s článkom 2 tohto nariadenia, bude sprístupnená Komisii za podmienok stanovených uvedeným nariadením.
- 380 Ďalej podľa článku 13 ods. 2 nariadenia č. 609/2014 sú členské štáty oslobodené od povinnosti sprístupniť Komisii sumy zodpovedajúce vzniknutým nárokom iba v prípade, ak nemohli tieto sumy vybrať v dôvodov *vis maior* alebo ak sa zistí, že vyberanie je z dlhodobého hľadiska nemožné z dôvodov, ktoré im nemožno pripísať.
- 381 V tejto súvislosti sa členský štát môže odvolávať na takéto vo svojej podstate výnimočné oslobodenie z dôvodu, ktorý mu nemožno pripísať, len ak dodrží postup stanovený v článku 13 ods. 3 a 4 nariadenia č. 609/2014.
- 382 Tento postup sa začína tým, že dotknutý členský štát predloží Komisii do troch mesiacov po rozhodnutí príslušného správneho orgánu, ktorým sa sumy stanovených nárokov vyhlásili za nevyhnutelné, správu obsahujúcu informácie o tých prípadoch, pri ktorých sa uplatnil článok 13 ods. 2 tohto nariadenia, ak suma príslušných stanovených nárokov presiahla 50 000 eur. Tieto informácie musia obsahovať „všetky skutočnosti potrebné na úplné posúdenie“ dôvodov uvedených v článku 13 ods. 2 písm. a) a b) uvedeného nariadenia, ktoré dotknutému členskému štátu zabránili sprístupniť predmetnú sumu, ako aj opatrenia prijaté týmto štátom na jej vymoženie. Komisia má potom na zaslanie svojich pripomienok dotknutému členskému štátu lehotu šiestich mesiacov od prijatia tejto správy alebo od prijatia doplňujúcich informácií, ktoré považovala za potrebné si vyžiadať.
- 383 V prejednávanej veci treba konštatovať, že Spojené kráľovstvo nedodržalo tento postup zahŕňajúci otvorený dialóg s Komisiou a spočívajúci na jednoznačnom a podrobnom oznámení dôvodov uvádzaných týmto štátom, ktoré by podľa jeho názoru odôvodňovali jeho oslobodenie od povinnosti sprístupniť zdroje stanovené v platobných výmeroch C18 Snake podľa článku 13 ods. 2 nariadenia č. 609/2014.

- 384 Nezdá sa totiž, že by colné dlhy stanovené v platobných výmeroch C18 Snake boli vyhlásené za nevyhnutelné rozhodnutím príslušného správneho orgánu, v ktorom by sa konštatovala nemožnosť vymáhania v zmysle článku 13 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 609/2014. Takýmto rozhodnutím o odpísaní vzniknutých nárokov totiž nie sú listy, ktorými orgán HMRC zrušil tieto oznámenia v rámci správnych kontrolných konaní.
- 385 Okrem toho je nesporné, že Spojené kráľovstvo tiež nepredložilo Komisii v lehote troch mesiacov od prijatia takéhoto rozhodnutia správu obsahujúcu „všetky skutočnosti potrebné na úplné posúdenie“ dôvodov uvedených v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 609/2014, ktoré by tomuto štátu bránili sprístupniť sumy stanovené v oznámeniach C 18 Snake, ako aj opatrenia prijaté týmto štátom na ich vymożenie.
- 386 Komisia tak ani nemohla predložiť svoje pripomienky alebo v prípade potreby požiadať o doplnujúce informácie v lehote šiestich mesiacov, ktorá jej bola stanovená.
- 387 Treba dodať, že pokiaľ ide o vecnú stránku, Spojené kráľovstvo uvádza ako dôvody, pre ktoré bolo preňho definitívne nemožné pristúpiť k vymáhaniu cla stanoveného v platobných výmeroch C18 Snake, jednak skutočnosť, že dlžníkmi tohto cla boli tzv. spoločnosti „fénix“, teda miznúce alebo platobne neschopné spoločnosti, a jednak to, že uvedené clá boli vypočítané na základe PPC a neexistovali žiadne iné metódy na určenie hodnoty dotknutého tovaru, keďže chýbali údaje, ktoré by sa mohli použiť na tento účel, ako napríklad vývozné ceny prisľúbené OLAF-om, ktoré však tento úrad nedodal.
- 388 Dôvody, na ktoré sa odvoláva Spojené kráľovstvo, ho však nemôžu zbaviť povinnosti sprístupniť Komisii vlastné zdroje odvodené od cla stanoveného v oznámeniach C 18 Snake.
- 389 Ak sa totiž tieto clá ukázali byť nevyhnutelné od dotknutých spoločností „fénix“, stalo sa tak v dôsledku dvojitej administratívnej chyby colných orgánov Spojeného kráľovstva, keďže tieto orgány hneď potom, ako si uvedomili svoju chybu spočívajúcu vo vypočítaní cla na základe PPC, aj keď OLAF jasne uviedol, že tieto ceny mali byť použité iba v rámci analýzy rizika, radšej zrušili platobné výmery C18 Snake, než aby ich opätovne vydali po ich včasnej oprave na základe jednej z postupných metód práva Únie v oblasti určenia colnej hodnoty.
- 390 Okrem toho nemožnosť výberu cla stanoveného v platobných výmeroch C18 Snake je v konečnom dôsledku spôsobená neexistenciou fyzických kontrol vykonaných pred colným vybavením dotknutého tovaru spolu s odberom vzoriek a uplatňovaných dostatočne systematicky. Absencia takýchto kontrol totiž mala za následok, že colné orgány Spojeného kráľovstva napriek svojej výlučnej zodpovednosti v tejto oblasti nedisponovali potrebnými údajmi, a to najmä údajmi týkajúcimi sa kvality tohto tovaru, ktoré by umožnili stanoviť jeho hodnotu v súlade s ustanoveniami colných predpisov Únie.
- 391 Rovnako, aj keď sa dodatočné vybratie cla od tzv. spoločností „fénix“ ukázalo vo väčšine prípadov ako nemožné z dôvodu ich platobnej neschopnosti, takejto situácii sa dalo a mohlo predísť, keby colné orgány Spojeného kráľovstva systematicky požadovali, ako im OLAF a Komisia opakovane odporúčali, poskytnutie záruk pred colným vybavením dotknutého tovaru.
- 392 Ak colné orgány Spojeného kráľovstva po zrušení platobných výmerov C18 Snake opätovne nevydali tieto oznámenia z dôvodu, že nemali k dispozícii údaje potrebné na určenie hodnoty dotknutého tovaru podľa pravidiel práva Únie v oblasti určenia colnej hodnoty, takýto dôvod, keďže vyplýva z toho, že Spojené kráľovstvo zanedbalo svoju výlučnú zodpovednosť za

zabezpečenie správneho určenia colných hodnôt na základe dostatočných materiálnych a dokumentačných údajov, nemôže v žiadnom prípade odôvodniť oslobodenie Spojeného kráľovstva od povinnosti sprístupniť Komisii zdroje súvisiace s týmito oznámeniami v súlade s článkom 13 ods. 2 nariadenia č. 609/2014.

- 393 V tejto súvislosti sa Spojené kráľovstvo nemôže zbaviť zodpovednosti za zabezpečenie správneho určenia colných hodnôt dotknutého tovaru na základe údajov získaných na tento účel jeho colnými orgánmi tým, že tvrdí, že z údajov o vývozných cenách od čínskych orgánov, ktoré mu OLAF poskytol v rámci SCO Snake, bolo použiteľných len veľmi málo. Tieto ceny totiž mohli nanajvýš predstavovať doplňujúci nástroj na určenie správnej colnej hodnoty dotknutých dovozov podľa jednej z metód stanovených pravidlami práva Únie v oblasti určenia colnej hodnoty. V žiadnom prípade však nemohli nahradiť údaje týkajúce sa hodnoty týchto dovozov, ktoré mali získať colné orgány Spojeného kráľovstva v rámci uplatnenia opatrení colnej kontroly vykonaných pred colným vybavením dotknutého tovaru.
- 394 Z toho treba vyvodiť záver, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora, keďže Spojené kráľovstvo po tom, čo stanovilo nárok Únie na vlastné zdroje, nesprístupnilo zodpovedajúcu sumu Komisii bez toho, aby bola splnená jedna z podmienok stanovených v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 609/2014, tento štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie a najmä z článkov 2 a 8 rozhodnutí 2007/436 a 2014/335 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 67 a citovanú judikatúru).
- 395 V dôsledku toho, ako v podstate poznamenal aj generálny advokát v bode 250 svojich návrhov, treba konštatovať, že z dôvodu zrušenia 23 platobných výmerov C18 Snake a nesprístupnenia s tým súvisiacich tradičných vlastných zdrojov Komisii v rozpore s článkom 13 nariadenia č. 609/2014 Spojené kráľovstvo tieto zdroje dlhuje za obdobie od novembra 2011 do novembra 2014.
- 396 Napokon, pokiaľ ide o porušenie článku 12 nariadenia č. 609/2014 a zodpovedajúceho ustanovenia článku 11 nariadenia č. 1150/2000 v rozsahu, v akom Spojené kráľovstvo nezaplatilo dlžné úroky z omeškania vkladu súm zodpovedajúcich stratám tradičných vlastných zdrojov, ktoré neboli sprístupnené Komisii, na účet uvedený v článku 9 ods. 1 týchto nariadení, je potrebné uviesť, že Komisia v odôvodnenom stanovisku jasne uviedla (body 271 až 273 a výrok tohto stanoviska), že v súlade s článkom 12 nariadenia č. 609/2014 sú úroky z omeškania splatné a vypočítajú sa hneď potom, ako jej bude sprístupnená suma istiny. Porušenie tohto posledného ustanovenia je tiež výslovne uvedené v záveroch odôvodneného stanoviska. Spojené kráľovstvo preto nesprávne tvrdí, že návrh formulovaný Komisiou v žalobe, ktorý smeruje k zaplateniu úrokov z omeškania podľa článku 12 nariadenia č. 609/2014 je neprípustný, keďže nebol uvedený v odôvodnenom stanovisku.
- 397 Treba tiež odmietnuť tvrdenie Spojeného kráľovstva, podľa ktorého je predčasné a neprípustné tvrdiť, že tento štát si nesplnil akúkoľvek povinnosť zaplatiť úroky z omeškania, keďže táto povinnosť môže vzniknúť až v budúcnosti.
- 398 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že členský štát, ktorý vzhľadom na to, že nesúhlasí s postojom Komisie, pokiaľ ide o jeho povinnosť sprístupniť Komisii vlastné zdroje Únie, tieto zdroje nesprístupní, vystaví sa povinnosti platiť úroky z omeškania v prípade, že Súdny dvor zistí, že tento štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právnej úpravy v oblasti vlastných zdrojov Únie (rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 69).

- 399 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora totiž existuje nevyhnutná súvislosť medzi povinnosťou stanoviť vlastné zdroje Únie, povinnosťou pripísať tieto zdroje na účet založený na tento účel v mene Komisie v stanovených lehotách a povinnosťou zaplatiť úroky z omeškania, ktoré možno požadovať bez ohľadu na dôvod omeškania, s ktorým boli tieto zdroje pripísané na tento účet (rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 59 a citovaná judikatúra).
- 400 Povinnosť zaplatiť úroky z omeškania podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 1150/2000 je teda vedľajšia vo vzťahu k povinnosti sprístupniť Komisii vlastné zdroje Únie pri dodržaní podmienok stanovených v článkoch 9 až 11 tohto nariadenia, najmä lehôt stanovených uvedeným nariadením (rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 70).
- 401 V tejto súvislosti treba dodať, že členský štát sa môže vyhnúť škodlivým finančným dôsledkom vyplývajúcim z úrokov z omeškania, ktorých výška môže byť vysoká, tým, že sprístupní Komisii sumu, ktorú požaduje, a zároveň uvedie výhrady k dôvodnosti tvrdení tejto inštitúcie (rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 72 a citovaná judikatúra).
- 402 V prejednávanej veci sa však Spojené kráľovstvo rozhodlo nesprístupniť Komisii ku koncu lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku sumu vlastných zdrojov požadovaných v tomto stanovisku alebo tak urobiť aspoň s prípadnými výhradami, ale sa obmedzilo na spochybnenie akejkoľvek povinnosti sprístupniť tejto inštitúcii čiastku vlastných zdrojov, čím sa vystavilo plateniu úrokov z omeškania.
- 403 Z toho vyplýva, že keďže sa zistilo, že Spojené kráľovstvo si nespĺnilo svoju povinnosť sprístupniť Komisii vlastné zdroje Únie, pokiaľ ide o dotknuté dovozy počas obdobia porušovania, tento štát v rozpore s článkom 12 nariadenia č. 609/2014 a zodpovedajúcim ustanovením článku 11 nariadenia č. 1150/2000 nedodrжал ani svoju vedľajšiu povinnosť zaplatiť úroky z omeškania súvisiace s týmito zdrojmi prípadne až do výšky hornej hranice 16 % stanovenej v článku 12 ods. 5 treťom pododseku nariadenia č. 609/2014.
- 404 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba vyhovieť druhému žalobnému dôvodu Komisie v rozsahu, v akom sa týka výhrady uvedenej v prvom odseku prvého žalobného návrhu, podľa ktorej nesplnenie povinnosti zo strany Spojeného kráľovstva spočívajúce v tom, že tento štát v rozpore s článkom 325 ZFEÚ a colnými predpismi Únie neprijal opatrenia colnej kontroly potrebné na účinný boj proti predmetným podvodom s podhodnotením, viedlo k strate cla, a teda tradičných vlastných zdrojov, takže Spojené kráľovstvo si tým, že nestanovilo a nesprístupnilo Komisii zdroje splatné vo výške cla, ktoré by sa malo zapísať do účtovnej evidencie v prípade správneho určenia colnej hodnoty dotknutých dovozov, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie v oblasti vlastných zdrojov, a najmä povinnosti uložené článkami 2 a 8 rozhodnutí 2007/436 a 2014/335, ako aj článkami 2, 6, 9, 10, 11 a 17 nariadenia č. 1150/2000 a príslušnými ustanoveniami článkov 2, 6, 9, 10, 12 a 13 nariadenia č. 609/2014.

b) O výhrade založenej na tom, že Spojené kráľovstvo porušilo svoju povinnosť sprístupniť konkrétne sumy tradičných vlastných zdrojov

- 405 V druhom rade treba preskúmať druhý žalobný dôvod Komisie v rozsahu, v akom sa týka výhrady uvedenej v treťom odseku prvého žalobného návrhu, podľa ktorej si Spojené kráľovstvo konkrétnejšie nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie v oblasti vlastných zdrojov

tým, že nespřístupnilo tejto inštitúcii tradičné vlastné zdroje do výšky konkrétnej sumy stanovenej za každý rok obdobia porušovania, teda v celkovej sume brutto, ktorá sa zníži o náklady na výber, za celé toto obdobie vo výške 2 679 637 088,86 eura.

- 406 Na účely určenia výšky týchto strát tradičných vlastných zdrojov, ktoré jej podľa Komisie malo Spojené kráľovstvo sprístupniť, vychádzala táto inštitúcia, podobne ako OLAF pri výpočte výšky strát tradičných vlastných zdrojov za roky 2013 až 2016 vo svojej správe, zo štatistického odhadu založeného na metóde OLAF-JRC, ktorá bola pôvodne vypracovaná a uplatňovaná od PKO Discount ako nástroj analýzy rizika na identifikáciu dovozov, ktoré mohli byť podhodnotené a mali by podliehať overeniam pred colným vybavením dotknutého tovaru.
- 407 Spojené kráľovstvo na základe vlastnej metódy vyvinutej osobitne na výpočet výšky strát tradičných vlastných zdrojov (ďalej len „metóda HMRC“) odhaduje, že dlhuje tieto zdroje za obdobie porušovania len v celkovej maximálnej výške 123 819 268 GBP (približne 145 450 494 eur).
- 408 Spojené kráľovstvo uvádza v duplike podrobnosti výpočtu umožňujúceho dospieť k tejto sume nasledovne. Pokiaľ ide o prvú časť obdobia porušovania, t. j. obdobie od novembra 2011 do novembra 2014, za straty tradičných vlastných zdrojov treba považovať celkovú sumu colných dlhov požadovaných v 23 oznámeniach C 18 Snake, teda sumu 192 568 694,30 GBP. Táto suma by mala byť znížená na približne 25 miliónov GBP použitím metódy HMRC, pretože tieto dlhy boli nesprávne vypočítané podľa metódy OLAF-JRC a najmä na základe PPC. K tejto sume približne 25 miliónov GBP treba ďalej pripočítať, pokiaľ ide o druhú časť obdobia porušovania, t. j. obdobie od januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane, sumu 143 115 553 GBP (približne 168 117 840 eur), ktorá by predstavuje výšku strát vlastných zdrojov vypočítanú podľa metódy HMRC. Napokon, pokiaľ ide o dotknuté dovozy počas tohto druhého obdobia, sumy požadované v platobných výmeroch C18 Breach, ktoré už boli doručené 34 obchodným subjektom, by sa mali odpočítať v celkovej upravenej sume 44 296 285,04 GBP (približne 52 034 846 eur).
- 409 Z toho vyplýva, že výrazne odlišné odhady Komisie a Spojeného kráľovstva, pokiaľ ide o rozsah strát tradičných vlastných zdrojov spôsobených nevhodnými kontrolami dotknutých dovozov, vyplývajú z podstatne odlišných metód, ktoré táto inštitúcia a tento štát použili na výpočet týchto strát.

1) O argumentácii Spojeného kráľovstva, podľa ktorej musí Súdny dvor najprv preskúmať jeho odhad strát tradičných vlastných zdrojov

- 410 Na úvod treba preskúmať argumentáciu Spojeného kráľovstva, podľa ktorej by mal Súdny dvor najprv preskúmať výpočet strát tradičných vlastných zdrojov, ktorý vykonal tento štát na základe metódy HMRC. Iba ak by bol tento výpočet odmietnutý ako zjavne neprimeraný, bude môcť Súdny dvor v druhom kroku preskúmať odhad strát uvádzaný Komisiou na základe metódy OLAF-JRC.
- 411 Táto argumentácia, podľa ktorej by mal prevážiť odhad strát vlastných zdrojov podľa metódy HMRC, je založená na výlučnej právomoci členských štátov určiť v rámci uplatňovania colných predpisov Únie colnú hodnotu používanú na výpočet cla a v rámci správy systému vlastných zdrojov Únie rozhodnúť o výške zdrojov, ktoré majú byť poskytnuté Komisii.

- 412 Pokiaľ ide v prvom rade o argumentáciu Spojeného kráľovstva založenú na rozdelení právomocí medzi Úniou a členskými štátmi v colnom systéme Únie, treba uviesť, že je pravda, že v rámci tohto systému, ako je v súčasnosti koncipovaný v práve Únie, je vo výlučnej právomoci a zodpovednosti členských štátov zabezpečiť, aby hodnoty deklarované na colné účely boli stanovené v súlade s pravidlami práva Únie týkajúcimi sa určenia colnej hodnoty, ako sú stanovené v článkoch 29 až 31 Colného kódexu Spoločenstva alebo v príslušných ustanoveniach článkov 70 až 74 Colného kódexu Únie, a najmä v súlade s jednou z postupných metód určovania colnej hodnoty stanovených v týchto článkoch alebo ustanoveniach.
- 413 Pokiaľ ide o dotknuté dovozy, bolo preto úlohou colných orgánov Spojeného kráľovstva, ako bolo rozhodnuté v rámci preskúmania ostatných výhrad uvádzaných na podporu prvého a druhého žalobného dôvodu, prijať vhodné opatrenia, akými sú fyzické kontroly alebo odber vzoriek, aby sa zabezpečilo, že hodnoty deklarované na colné účely budú správne určené v súlade s týmito pravidlami colných predpisov Únie na základe dostatočných materiálnych a dokumentačných údajov týkajúcich sa hodnoty dotknutého tovaru, najmä pokiaľ ide o jeho kvalitu konečnej úpravy.
- 414 Ako sa pritom konštatovalo v rámci preskúmania prvého žalobného dôvodu, colné orgány Spojeného kráľovstva v rozpore s článkom 325 ods. 1 ZFEÚ a colnými predpismi Únie neprijali takéto opatrenia dostatočne systematicky, takže dotknuté colné hodnoty neboli určené správne, a ani nezhrmázili tieto materiálne a dokumentačné údaje týkajúce sa kvality dotknutých výrobkov.
- 415 V dôsledku toho boli počas obdobia porušovania veľké množstvá tovaru pri zjavne podhodnotených dovozoch prepustené zo Spojeného kráľovstva do voľného obehu na vnútornom trhu v rozpore s pravidlami colných predpisov Únie v oblasti určenia colnej hodnoty.
- 416 Keďže dotknutý tovar už nebolo možné stiahnuť na účely fyzických kontrol a od dotknutých obchodných subjektov neboli vyžiadané dostatočné údaje o jeho skutočnej hodnote, a preto ani neboli poskytnuté, už nie je možné určiť pre každé predmetné colné vyhlásenie colnú hodnotu dotknutých výrobkov pochádzajúcich z Číny na základe jednej z metód stanovených v článkoch 70 a 74 Colného kódexu Únie, ako je napríklad tzv. „núdzová“ (*fall-back*) metóda podľa článku 74 ods. 3 tohto kódexu, ktorá spočíva v určení colnej hodnoty na základe „dostupných údajov“ v súlade s podmienkami stanovenými v článku 144 vykonávacieho nariadenia k CKÚ.
- 417 Za týchto podmienok Spojené kráľovstvo, podporované členskými štátmi vystupujúcimi ako vedľajší účastníci konania, nemôže vytýkať Komisii, že na účely výpočtu výšky strát cla, a teda tradičných vlastných zdrojov, ktoré vznikli z dôvodu chýbajúcich vhodných kontrol dotknutých dovozov, uplatnila metódu OLAF-JRC, ktorá má v podstate štatistickú povahu a nevychádza ani z jednej z postupných metód stanovených v článkoch 70 a 74 Colného kódexu Únie, na určenie colnej hodnoty dotknutého tovaru pre každé príslušné colné vyhlásenie.
- 418 Pokiaľ ide v druhom rade o argumentáciu Spojeného kráľovstva, podľa ktorej by mal prevážiť jeho odhad strát tradičných vlastných zdrojov podľa metódy HMRC ako dôsledok výlučnej právomoci členských štátov rozhodnúť o sprístupnení vlastných zdrojov Komisii, je pravda, ako rozhodol Súdny dvor, že za súčasného stavu práva Únie je správa systému vlastných zdrojov Únie zverená členským štátom a patrí výlučne do ich zodpovednosti. Povinnosti výberu, zistenia a zapísania týchto vlastných zdrojov na účet s cieľom ich sprístupnenia Komisii sú teda uložené priamo členským štátom na základe právnych predpisov Únie v oblasti vlastných zdrojov a v prejednávanej veci na základe rozhodnutí 2007/436 a 2014/335, ako aj nariadení č. 1150/2000

- a 609/2014, bez toho, aby mala Komisia rozhodovaciu právomoc, ktorá by jej umožnila uložiť členským štátom povinnosť stanoviť a sprístupniť jej vlastné zdroje Únie (rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 62 a citovaná judikatúra).
- 419 V prejednávanej veci sa Spojené kráľovstvo rozhodlo nesprístupniť Komisii ku koncu lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku sumu vlastných zdrojov požadovanú v tomto stanovisku, ani tak urobiť aspoň s prípadnými výhradami, pričom sa obmedzilo na spochybnenie povinnosti zapísať na účet tejto inštitúcie akúkoľvek čiastku vlastných zdrojov.
- 420 Za týchto podmienok pri výkone svojej diskrečnej právomoci rozhodnúť o vhodnosti začatia konania podľa článku 258 ZFEÚ a všeobecnejšie pri plnení svojej úlohy strážkyne Zmlúv, ktorá jej je zverená na základe článku 17 ods. 1 ZEÚ a ktorá jej ukladá povinnosť dbať na to, aby členské štáty riadne plnili svoje povinnosti v oblasti vlastných zdrojov Únie, nemožno Komisii vytýkať, že využila možnosť, ktorá je vlastná systému vlastných zdrojov Únie, ako je v súčasnosti koncipovaný v práve Únie, predložiť Súdnemu dvoru na posúdenie v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti tento spor medzi ňou a Spojeným kráľovstvom, pokiaľ ide o povinnosť tohto štátu sprístupniť určitú sumu vlastných zdrojov tejto inštitúcii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, body 65, 66 a 68).
- 421 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí Spojené kráľovstvo, keďže predmetom sporu medzi ním a Komisiou je suma vlastných zdrojov, ktorá má byť sprístupnená tejto inštitúcii, tento spor patrí plne do právomoci Súdného dvora podľa článku 258 ZFEÚ.
- 422 Nemožno teda požadovať, aby Komisia najprv podala žalobu o nesplnenie povinnosti obmedzenú na principiálnu otázku, či dotknutý členský štát nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie, a to sprístupniť tejto inštitúcii vlastné zdroje, avšak bez ich vyčíslenia, a až potom mohla predložiť Súdnemu dvoru spor týkajúci sa presných súm dlžných prostriedkov v rámci konania začatého podľa článku 260 ods. 2 ZFEÚ, ak sa domnieva, že dotknutý členský štát neprijal opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku Súdného dvora konštatujúceho takéto nesplnenie povinnosti, keďže Komisii tieto sumy nesprístupnil.
- 423 Vzhľadom na uvedené, ako bolo pripomenuté v bode 221 tohto rozsudku, v rámci konania o nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ prináleží Komisii, ktorá je povinná preukázať existenciu údajného nesplnenia povinnosti, predložiť Súdnemu dvoru dôkazy nevyhnutné na preverenie existencie tohto nesplnenia bez toho, aby sa mohla odvolať na akúkoľvek domnienku.
- 424 V prejednávanej veci sa tieto dôkazy musia týkať najmä metódy použitej Komisiou na výpočet výšky vlastných zdrojov, ktoré požaduje od Spojeného kráľovstva.
- 425 V dôsledku toho treba preskúmať, či Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, opierajúc sa o metódu OLAF-JRC, správnosť konkrétnych súm strát tradičných vlastných zdrojov, o ktorých tvrdí, že jej majú byť sprístupnené, pričom táto otázka bola predmetom kontradiktórnej diskusie medzi účastníkmi konania tak počas konania pred podaním žaloby, ako aj na Súdnom dvore.

2) O odhade Komisie týkajúcom sa výšky strát tradičných vlastných zdrojov podľa metódy OLAF-JRC

- 426 Pred preskúmaním uvedenej otázky treba stručne pripomenúť základné charakteristiky metódy OLAF-JRC, ako ju Komisia použila na výpočet výšky strát tradičných vlastných zdrojov, o ktorých sprístupnenie požiadala Spojené kráľovstvo rovnakým spôsobom v odôvodnenom stanovisku a žalobe.
- 427 Ako vyplýva z bodov 53 až 57 tohto rozsudku, metóda OLAF-JRC bola vyvinutá ako nástroj analýzy rizika, ktorý môžu colné orgány členských štátov použiť na identifikáciu dovozov s významným rizikom podhodnotenia, ktoré by preto mali podliehať kontrolám deklarovaných colných hodnôt. Pozostáva z výpočtu PPC a NPC, ktorá je jednotne stanovená na 50 % PPC, pre každý zo 495 dotknutých osemmiestnych číselných znakov výrobkov podľa KN patriacich do kapitol 61 až 64 tejto nomenklatúry. Tieto ceny sú odvodené z databázy Comext na základe dovozných cien dotknutých výrobkov, ktoré pochádzajú z údajov poskytnutých všetkými členskými štátmi, a teda sú stanovené na úrovni Únie. NPC predstavuje rizikový profil alebo prahovú hodnotu slúžiacu na identifikáciu dovozov, ktoré môžu byť podhodnotené a preto by mali podliehať kontrolám pred colným vybavením dotknutého tovaru s ohľadom na jeho deklarovanú colnú hodnotu.
- 428 Metóda OLAF-JRC, ako ju Komisia použila na určenie výšky strát vlastných zdrojov, ktoré požaduje od Spojeného kráľovstva, je metódou odhadu týchto strát, ktorá má v podstate štatistickú povahu.
- 429 V prvom rade sa vypočíta objem dovozov, ktoré treba považovať za podhodnotené, a to na základe údajov prevzatých z databázy Surveillance 2 za obdobie 48 mesiacov. Na tento účel sa pre každý zo 495 dotknutých osemmiestnych číselných znakov výrobkov podľa KN použije dovoz každého číselného znaku výrobku, ktorého denná súhrnná hodnota je nižšia než NPC dotknutého číselného znaku výrobku.
- 430 V ďalšom kroku sa vypočítajú straty na množstvách, ktoré sa považujú za podhodnotené, z hľadiska dodatočného cla splatného na základe rozdielu medzi touto súhrnnou hodnotou a PPC.
- 431 Z toho vyplýva, že podľa metódy OLAF-JRC sa objem podhodnotených dovozov vypočíta s prihliadnutím na dovozy dotknutých výrobkov z Číny do Spojeného kráľovstva, ktorých cena je nižšia ako NPC (teda 50 % PPC), zatiaľ čo hodnota takto identifikovaných podhodnotených dovozov sa vypočíta aplikovaním PPC, pričom tieto dve ceny sú vypočítané na úrovni Únie a nie iba na úrovni Spojeného kráľovstva.

3) O odhade Spojeného kráľovstva týkajúcom sa strát tradičných vlastných zdrojov podľa metódy HMRC

- 432 Spojené kráľovstvo spochybňuje metódu OLAF-JRC, pričom tvrdí, že táto metóda v dôsledku jej nedostatkov a nepresností nadhodnocuje množstvo podhodnotených dovozov, ako aj hodnotu, ktorá sa im pripisuje.
- 433 Jeho vlastná metóda, t. j. metóda HMRC, spočíva v tom, že pre každý dotknutý desaťmiestny číselný znak výrobku podľa KN sa vypočíta „prah súladu“ na základe hodnôt deklarovaných pri dovoze výlučne do Spojeného kráľovstva a nie na základe priemernej ceny stanovenej na úrovni Únie.

- 434 Ako Spojené kráľovstvo vysvetlilo v odpovedi na otázky položené Súdny dvorom, táto metóda spočíva v tom, že na základe analýzy histogramov týkajúcich sa obdobia porušovania sa pre každý dotknutý desaťmiestny číselný znak výrobku podľa KN patriaci do kapitol 61 až 64 tejto nomenklatúry určí jednak „vrchol“, ktorý zahrňa veľké množstvo porovnateľne nízkych deklarovaných cien, o ktorých sa predpokladá, že sú takmer výlučne podhodnotené, a jednak bod za týmto vrcholom, v ktorom sa objavujú typickejšie objemy dovozu a legitímne deklarované ceny.
- 435 Prah súladu sa stanovuje pre každý dotknutý číselný znak výrobku na úrovni ceny, ktorá zodpovedá tomuto bodu za uvedeným vrcholom, kde sa objavujú legitímne dovozy, a preto sa musí považovať za legitímnu cenu.
- 436 Dovozy, pri ktorých je hodnota deklarovaná na colné účely nižšia ako tento prah súladu, sa tak považujú za podhodnotené podľa tejto takzvanej metódy „vrcholu“. V prípade týchto dovozov sa dodatočné clo vypočíta pre každé colné vyhlásenie týkajúce sa dotknutého výrobku na základe rozdielu medzi hodnotou deklarovanou na colné účely a uvedeným prahom súladu.
- 437 Rovnaký prah súladu, aký sa používa na výpočet výšky strát tradičných zdrojov Únie, je preto referenčnou hodnotou stanovenou na základe štatistických údajov týkajúcich sa dovozov dotknutých výrobkov z Číny do Spojeného kráľovstva, ktorá slúži na identifikáciu dovozov, ktoré možno považovať za podhodnotené, a zároveň na určenie hodnoty, ktorá sa má priradiť týmto dovozom na účely výpočtu dodatočného splatného cla, a teda príslušných strát tradičných vlastných zdrojov, ktoré treba ešte sprístupniť Komisii.
- 438 Okrem toho zo správy poradenskej spoločnosti pripojenej Spojeným kráľovstvom k odpovedi na odôvodnené stanovisko a k vyjadreniu k žalobe vyplýva, že podstatný rozdiel medzi odhadom strát predloženým týmto štátom a odhadom Komisie, pričom prvý z nich bol o 10 % nižší ako druhý, je z 80 % spôsobený skutočnosťou, že podľa metódy HMRC sa pri dovozoch, ktoré sa považujú za podhodnotené, „nanovo určuje hodnota“ na úroveň cenového prahu, konkrétne prahu súladu, pri ktorom je cena odvodená iba od cien pri dovoze do Spojeného kráľovstva, zatiaľ čo podľa metódy OLAF-JRC sa hodnota neurčuje na úrovni cenového prahu, akým je NPC, teda 50 % PPC, ale skôr na úrovni „primeranej ceny“, t. j. 100 % PPC, čo je cena odvodená z aritmetického a teda neváženého priemeru PPC všetkých členských štátov, v tej dobe vrátane Spojeného kráľovstva.

4) O argumentácii všeobecnej povahy smerujúcej proti metóde OLAF-JRC

- 439 Pred preskúmaním rôznych konkrétnych výhrad vyslovených Spojeným kráľovstvom, podporovaným členskými štátmi vystupujúcimi ako vedľajší účastníci konania, voči základným charakteristikám metódy OLAF-JRC použitej ako metóda na odhad výšky strát vlastných zdrojov, je potrebné preskúmať argumentáciu všeobecnej povahy, ktorú tento štát uvádza proti tejto metóde.
- 440 Podľa tejto argumentácie, keďže uvedená metóda bola osobitne vyvinutá na to, aby ju členské štáty mohli používať ako rizikový profil umožňujúci identifikovať dovozy, ktoré predstavujú významné riziko podhodnotenia a teda musia byť kontrolované, je neprimerané uplatniť rovnakú metódu na účely výpočtu výšky strát vlastných zdrojov zodpovedajúcich clám, ktoré neboli vybrané v Spojenom kráľovstve v dôsledku nevhodných kontrol vykonaných jeho colnými orgánmi.

- 441 Ide totiž predovšetkým o štatistickú metódu na určenie colnej hodnoty podhodnotených dovozov, ktorá nepatrí medzi postupné metódy predpísané v článkoch 70 a 74 Colného kódexu Únie, ako je napríklad tzv. „núdzová“ metóda stanovená v článku 74 ods. 3 tohto kódexu, ktorá spočíva v určení colnej hodnoty dotknutých tovarov na základe „dostupných údajov“ v súlade s podmienkami uvedenými v článku 144 vykonávacieho nariadenia k CKÚ.
- 442 V tejto súvislosti, hoci je metóda OLAF-JRC v podstate štatistickou metódou odhadu výšky strát vlastných zdrojov, ktorá nie je zameraná na určenie colnej hodnoty dotknutého tovaru v súlade s článkami 70 a 74 Colného kódexu Únie vzhľadom na každé dotknuté colné vyhlásenie, Komisii nemožno vytýkať, že za okolností prejednávanej veci použila takúto štatistickú metódu na účely výpočtu výšky strát vlastných zdrojov.
- 443 Je totiž nesporné, že dotknuté dovozy sa uskutočňovali vo veľkom rozsahu a že dotknutý tovar bol prepustený do voľného obehu, takže tento tovar už nebolo možné stiahnuť na účely overenia s cieľom stanoviť jeho skutočnú hodnotu. Spojené kráľovstvo navyše v rozpore s článkom 325 ods. 1 ZFEÚ a colnými predpismi Únie neprijalo potrebné opatrenia, akými sú fyzické kontroly, žiadosti o informácie a dokumenty alebo systematický odber vzoriek. Preto vzhľadom na neexistenciu dostatočných údajov o kvalite tovaru, ktorý už bol prepustený do voľného obehu, v dôsledku tejto nečinnosti už nie je možné určiť hodnotu tohto tovaru na základe jednej z metód ocenenia stanovených v článkoch 70 a 74 Colného kódexu Únie, takže na odhad hodnoty uvedeného tovaru možno použiť len štatistickú metódu.
- 444 Okrem toho, ako v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 274 svojich návrhov, za osobitných okolností prejednávanej veci v zásade nič nebránilo OLAF-u a Komisii použiť metódu OLAF-JRC, hoci bola pôvodne vytvorená ako nástroj analýzy rizika na účel odhadu výšky strát vlastných zdrojov spôsobených nevhodnými kontrolami colných orgánov Spojeného kráľovstva, keďže uvedená metóda zahŕňa cenový prah, konkrétne NPC, čo umožňuje určiť objem podhodnotených dovozov, a aj referenčnú cenu, konkrétne PPC, čo umožňuje priradiť k týmto dovozom náhradnú hodnotu na účely výpočtu zostávajúceho splatného cla.
- 445 Ďalej, ako v podstate uviedol aj generálny advokát v bodoch 276 až 278 svojich návrhov, Súdny dvor vo svojej judikatúre pripustil, že za okolností podobných okolnostiam prejednávanej veci môže byť vyčíslenie strát vlastných zdrojov založené skôr na štatistických údajoch než na údajoch, ktoré sa priamo týkajú hodnoty dotknutého tovaru.
- 446 V situácii, keď nemožnosť vykonať overenia vzhľadom na chýbajúci dotknutý tovar bola nevyhnutným dôsledkom opomenutia colných orgánov vykonať kontroly zamerané na overenie skutočnej hodnoty tohto tovaru, čo viedlo k tomu, že tieto orgány systematicky akceptovali hodnoty deklarované na colné účely, hoci vedeli, že tieto hodnoty sú v priemere podhodnotené, Súdny dvor konštatoval, že v takomto prípade nie je neprimerané vyčíslieť výšku strát vlastných zdrojov vyplývajúcich z takejto praxe na základe údajov týkajúcich sa rozdielu medzi priemernou štandardnou deklarovanou hmotnosťou tovaru rovnakého druhu dovezeného v neskoršom období a jeho priemernou hmotnosťou zistenou počas kontrol, ktoré by sa mohli vzhľadom na ich rozsah považovať za relevantné (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. marca 2011, Komisia/Portugalsko, C-23/10, neuvverejnený, EU:C:2011:160, body 54, 63, 65 a 66).
- 447 Za osobitných okolností prejednávanej veci straty vlastných zdrojov vyplávajú z postupu colných orgánov Spojeného kráľovstva, ktorý spočíval najmä v tom, že počas obdobia porušovania systematicky prijímali colné vyhlásenia týkajúce sa dotknutých výrobkov dovezených z Číny bez toho, aby overili hodnoty uvedené v týchto vyhláseniach, hoci tieto orgány vedeli alebo mali

vedieť, že veľké objemy týchto výrobkov boli dovezené podvodne za zjavne podhodnotené ceny. V dôsledku toho možno výšku týchto strát určiť skôr na základe metódy, akou je metóda OLAF-JRC, ktorá je založená na štatistických údajoch, než metódy zameranej na určenie colnej hodnoty dotknutého tovaru na základe priamych dôkazov v súlade s článkami 70 a 74 Colného kódexu Únie. Túto poslednú uvedenú metódu totiž už nemožno uplatniť, keďže neexistujú priame dôkazy o tejto hodnote, ktoré by uvedené orgány získali v dostatočnom množstve.

- 448 Okrem toho, ako v podstate uviedol aj generálny advokát v poznámke pod čiarou 277 k bodu 274 svojich návrhov, metóda HMRC navrhovaná Spojeným kráľovstvom na účely odhadu výšky strát vlastných zdrojov je tiež metódou založenou v podstate na štatistických údajoch, keďže prahové hodnoty súladu sú odvodené z historických štatistických hodnôt.
- 449 Treba však určiť, či Komisia tým, že pri výpočte uvádzanej výšky strát tradičných vlastných zdrojov vychádzala z metódy OLAF-JRC, z právneho hľadiska dostatočne preukázala správnosť siedmich súm požadovaných za každý z rokov tvoriacich obdobie porušovania v súlade s dôkazným bremenom, ktoré podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pripomenutej v bode 423 tohto rozsudku znáša v konaní o nesplnení povinnosti.
- 450 V tomto kontexte a tiež vzhľadom na to, čo bolo konštatované v bodoch 423 až 425 tohto rozsudku, prináleží Súdному dvoru overiť, či v rozsahu, v akom sa Komisia odvoláva na metódu OLAF-JRC ako metódu výpočtu na určenie výšky strát vlastných zdrojov, ktoré jej neboli sprístupnené v rozpore s právom Únie, táto inštitúcia poskytla dostatok dôkazov preukazujúcich správnosť týchto súm, a teda dôvodnosť uvádzaného nesplnenia povinnosti, v súlade s dôkazným bremenom, ktoré znáša.
- 451 Ako uviedol aj generálny advokát v bode 281 svojich návrhov, Súdny dvor preto nie je povinný vybrať si spomedzi rôznych metodických prístupov navrhnutých účastníkmi konania, ako to zrejme naznačuje Spojené kráľovstvo vo svojom vyjadrení k žalobe, ale len posúdiť metódu OLAF-JRC uvádzanú Komisiou na podporu tejto žaloby, a to preskúmaním rôznych výhrad, ktoré tento štát, podporovaný členskými štátmi vystupujúcimi ako vedľajší účastníci konania, vyslovil proti tejto metóde.
- 452 V tejto súvislosti treba spresniť, že preskúmanie metódy OLAF-JRC Súdnym dvorom v rámci tohto konania o nesplnení povinnosti sa musí predovšetkým zamerať, ako v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 286 svojich návrhov, na overenie toho, či bola táto metóda odôvodnená vzhľadom na osobitné okolnosti prejednávanej veci a či bola dostatočne presná a spoľahlivá najmä v tom zmysle, že bola založená na kritériách, ktoré nie sú svojvoľné ani skreslené, a že spočívala na objektívnej a koherentnej analýze všetkých dostupných relevantných údajov, takže nevedla k zjavnému nadhodnoteniu výšky týchto strát.
- 453 Hoci by sa overenie presnosti jednotlivých súm strát tradičných vlastných zdrojov uvedených v treťom odseku prvého žalobného návrhu malo teoreticky vykonať, ako bolo uvedené v bode 449 tohto rozsudku, vo vzťahu ku každému zo siedmich rokov uvedených v tomto treťom odseku, Súdny dvor z dôvodov hospodárnosti konania vykoná toto preskúmanie v súvislosti s dvomi po sebe nasledujúcimi obdobiami, ktoré spadajú do obdobia porušovania, a to za obdobie od novembra 2011 do novembra 2014 a za obdobie od 1. januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane.

5) *O odhade výšky strát tradičných vlastných zdrojov za obdobie od novembra 2011 do novembra 2014*

- 454 Pokiaľ ide v prvom rade o obdobie od novembra 2011 do novembra 2014, zo súm uvedených v treťom odseku prvého žalobného návrhu za roky 2011 až 2014 vyplýva, že Komisia vytýka Spojenému kráľovstvu, že za toto obdobie neposkytlo tejto inštitúcii celkovú sumu tradičných vlastných zdrojov vo výške 1 001 511 991,60 eura.
- 455 Ako pritom v podstate uviedol aj generálny advokát v bodoch 293 až 297 svojich návrhov, z odôvodnenia žaloby a repliky jednoznačne vyplýva, že za uvedené obdobie Komisia najmä z dôvodu pravidiel o zániku colného dlhu stanovených v článku 221 ods. 3 Colného kódexu Spoločenstva a článku 103 ods. 1 Colného kódexu Únie zamýšľala obmedziť rozsah žaloby na colné dlhy stanovené v príkazoch na dodatočné vybratie cla obsiahnutých v 23 oznámeniach C 18 Snake, ktoré boli vydané v období od novembra 2014 do februára 2015 a ktoré boli po ich zapísaní do účtovnej evidencie a zaslaní dotknutým obchodným subjektom zrušené v období od júna do novembra 2015. Okrem toho tento zámer Komisie potvrdzujú výhrady uvedené vo formálnej výzve a v odôvodnenom stanovisku.
- 456 Ako sa konštatuje v bodoch 367 až 395 tohto rozsudku, zrušenie 23 platobných výmerov C18 Snake možno pripísať administratívnym chybám colných orgánov Spojeného kráľovstva, ktoré z hľadiska článku 13 ods. 2 nariadenia č. 609/2014 nie sú odôvodniteľné, takže tento štát nebol oslobodený od povinnosti sprístupniť Komisii zdroje súvisiace s týmito oznámeniami.
- 457 Spojené kráľovstvo vo vyjadrení k žalobe uviedlo, že sumy požadované v platobných výmeroch C18 Snake boli vypočítané na základe PPC podľa metódy OLAF-JRC. Komisia v replike namieta, že v priebehu konania pred podaním žaloby uviedla, že sa domnieva, pričom Spojené kráľovstvo ju v tomto smere neopravilo, že tieto sumy boli vypočítané na základe NPC, a teda z pohľadu Komisie na zjavne príliš nízkej úrovni na účely odhadu výšky strát vlastných zdrojov, čo ju viedlo k tomu, že v žalobe uplatnila svoju metódu odhadu týchto strát, aj za obdobie od novembra 2011 do novembra 2014, na všetky dovozy uskutočnené počas tohto obdobia s deklarovanou cenou nižšou ako NPC.
- 458 Zo spisu predloženého Súdny dvor a najmä z platobných výmerov C18 Snake a podrobností výpočtov týkajúcich sa týchto oznámení, ktoré Spojené kráľovstvo predložilo v prílohe dupliky, pritom jasne vyplýva, že na jednej strane dodatočné colné dlhy požadované v uvedených oznámeniach boli skutočne vypočítané, aj keď po administratívnych chybách, na základe PPC a nie na základe pravidiel colných predpisov Únie v oblasti určenia colnej hodnoty, a na druhej strane, že celková výška týchto dlhov bola 192 568 694,30 GBP.
- 459 Z toho vyplýva, že existuje nesúlad medzi návrhmi žaloby a jej odôvodnením, pokiaľ ide o sumu vlastných zdrojov, ktorú Komisia požaduje v rámci tohto konania.
- 460 V rámci tretieho odseku prvého žalobného návrhu totiž Komisia navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Spojené kráľovstvo si v období od novembra 2011 do novembra 2014 nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právnej úpravy Únie v oblasti vlastných zdrojov, keďže tento štát nesprístupnil Komisii celkovú sumu 1 001 511 991,60 eura, pričom táto suma bola vypočítaná na základe metódy OLAF-JRC a zohľadňovala všetky podhodnotenú dovozy počas tohto obdobia s cenami nižšími ako NPC, vrátane veľkého počtu dovozov, na ktoré sa oznámenia C 18 Snake nevzťahovali.

461 Naproti tomu z odôvodnenia žaloby a z repliky jednoznačne vyplýva, a potvrdzuje to aj formálna výzva a odôvodnené stanovisko, že pre uvedené obdobie mala Komisia v úmysle obmedziť svoju výhradu založenú na nesprístupnení vlastných zdrojov Únie zo strany Spojeného kráľovstva na zdroje zodpovedajúce colným dlhom stanoveným v oznámeniach C 18 Snake, čo znamená, že požaduje zdroje len v súvislosti s podhodnotenými dovozmi uskutočnenými za ceny nižšie ako NPC a uvedenými v týchto oznámeniach. Celková výška týchto colných dlhov pritom podľa Spojeného kráľovstva a na základe dôkazov predstavuje 192 568 694,30 GBP.

462 Za týchto okolností treba konštatovať, že vzhľadom na to, že existujú značné pochybnosti o správnosti súm vlastných zdrojov, ktoré Komisia požaduje na základe tretieho odseku prvého žalobného návrhu za obdobie od novembra 2011 do novembra 2014, táto inštitúcia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala ich celkovú výšku.

463 Pokiaľ ide o prvé obdobie od novembra 2011 do novembra 2014, treba preto zamietnuť druhý žalobný dôvod v rozsahu, v akom sa týka výhrady uvedenej v treťom odseku prvého žalobného návrhu, podľa ktorej Spojené kráľovstvo nedodržalo právo Únie, keďže tento štát nesprístupnil Komisii v ňom uvedené sumy zdrojov v celkovej výške 1 001 511 991,60 eura.

6) O odhade výšky strát tradičných vlastných zdrojov za obdobie od 1. januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane

464 Pokiaľ ide v druhom rade o obdobie od 1. januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane, je nesporné, že Komisia určila sumy strát tradičných vlastných zdrojov požadovaných podľa tretieho odseku prvého žalobného návrhu, t. j. celkovú sumu 1 678 125 097, na základe metódy OLAF-JRC bez toho, aby od týchto súm odpočítala sumy požadované colnými orgánmi Spojeného kráľovstva v príkazoch na dodatočné vybratie cla, ktoré boli obsiahnuté v platobných výmeroch C18 Breach týkajúcich sa tohto obdobia.

465 Preto je potrebné najprv preskúmať rôzne tvrdenia, ktoré uvádza Spojené kráľovstvo, podporované členskými štátmi vystupujúcimi ako vedľajší účastníci konania, proti metóde OLAF-JRC, ako ju Komisia použila na odhad výšky strát vlastných zdrojov, ktoré požaduje za uvedené obdobie, a ďalej vplyv, ktorý môže mať na tento odhad zohľadnenie príkazov na vybratie cla obsiahnutých v platobných výmeroch C18 Breach, ktoré sa týkajú toho istého obdobia.

i) O výhrade proti metóde OLAF-JRC založenej na tom, že vedie k nadhodnoteniu objemu dovozov, ktoré sa majú považovať za podhodnotené

466 Pokiaľ ide najskôr o výhrady namierené proti metóde OLAF-JRC, treba v prvom rade preskúmať výhradu, podľa ktorej táto metóda tým, že používa NPC ako kritérium na výpočet objemu podhodnotených dovozov, nadhodnocuje tento objem, keďže ide o „svojvoľné a nepresné kritérium“, ktorého uplatnenie má za následok zahrnutie nezanedbateľného objemu legitímnych dovozov za veľmi nízke ceny.

467 Pokiaľ ide o všeobecnú kritiku, podľa ktorej NPC predstavuje „svojvoľné kritérium“, treba pripomenúť, že stanovenie NPC na úrovni 50 % PPC vychádza z analýz histogramov vykonaných JRC, ktorých cieľom je identifikovať na základe štatistických údajov kategórie dovozov s veľmi nízkymi cenami. Keďže takýto prístup vykonáva analýzu štatistík týkajúcich sa dovozných cien, je porovnateľný s prístupom uplatneným v rámci metódy HMRC na určenie prahu súladu.

- 468 Spojené kráľovstvo kritizuje metódu, ktorú Komisia použila na výpočet výšky strát vlastných zdrojov najmä preto, že na rozdiel od metódy HMRC vychádza z denných súhrnných údajov o dovozoch do Spojeného kráľovstva a nie z údajov na úrovni dotknutého artiklu, to znamená pre každé colné vyhlásenie, ako aj z osemmiestnych číselných znakov výrobkov podľa KN a nie z desaťmiestnych číselných znakov výrobku podľa tejto nomenklatúry [kódy integrovaného sadzovníka Európskej únie (TARIC)].
- 469 Komisia tvrdí, že takto postupovala z dôvodu, že mala k dispozícii len tieto denné súhrnné údaje a údaje na úrovni osemmiestnych číselných znakov. Poukazuje tiež na to, že použitie uvedených denných súhrnných údajov malo účinok nadmernej náhrady a že v dôsledku toho má toto použitie tendenciu znižovať objem dovozov považovaných za podhodnotené a je skôr priaznivejšie pre Spojené kráľovstvo.
- 470 Komisia tvrdí, že ak by sa metóda OLAF-JRC použila napríklad na údaje o dovozoch Spojeného kráľovstva na úrovni každého colného vyhlásenia za druhý a tretí štvrtrok roku 2017, odhadované straty by boli približne o 40 % vyššie ako odhady získané pomocou rovnakých denných súhrnných údajov. Ďalej tvrdí, že ak by sa použili údaje na úrovni kódov TARIC, toto podrobnejšie rozdelenie by malo za následok len zvýšenie počtu výrobkov zo 495 na 677, takže vplyv na PPC by sa nepreukázal.
- 471 Spojené kráľovstvo v odpovedi na otázku položenú Súdny dvorom tvrdilo, že nemôže vypočítať vplyv použitia desaťmiestnych číselných znakov výrobku podľa KN s podrobnejším rozdelením na odhad výšky strát vlastných zdrojov, ale pripustilo, že skôr výpočet na úrovni dotknutého artiklu ako na základe denných súhrnných údajov o dovoze na jeho územie by zvýšil sumu strát, ktoré Komisia uvádza za druhé obdobie od 1. januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane, a to z 1 678 125 097 eur na 1 725 981 951 eur, čo potvrdzuje, že v tomto smere je metóda OLAF-JRC pre tento štát priaznivejšia ako jeho vlastná metóda
- 472 Okrem toho v odpovedi na inú otázku Súdneho dvora Spojené kráľovstvo zdôraznilo, že vzhľadom na vysvetlenia medzičasom poskytnuté Komisiou je teraz jasné, že jediným dôvodom tak významného rozdielu medzi odhadom strát Komisie a jeho vlastným odhadom je, že PPC, ktoré táto inštitúcia použila, aby „nanovo určila hodnotu“ dovozov považovaných za podhodnotené podľa metódy OLAF-JRC, sú oveľa vyššie ako ceny zodpovedajúce prahovým hodnotám súladu podľa metódy HMRC, o ktorých sa domnieva, že by sa mali použiť na nové určenie hodnoty týchto dovozov.
- 473 Spojené kráľovstvo navyše v odpovedi na ďalšiu otázku položenú Súdny dvorom uviedlo, že ak by sa na výpočet objemu podhodnotených dovozov namiesto NPC použili ceny zodpovedajúce prahovým hodnotám súladu jeho vlastnej metódy odhadu strát, malo by to za následok zníženie výšky strát vlastných zdrojov, ktoré požaduje Komisia za druhé obdobie od 1. januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane, o 4,4 alebo 4,7 %.
- 474 Hoci sa zdá, ako uviedol aj generálny advokát v bode 301 svojich návrhov, že takýto rozdiel medzi metódou použitou Komisiou a metódou použitou Spojeným kráľovstvom na odhad objemu podhodnotených dovozov ako taký neprekračuje primeranú úroveň, nič to nemení na tom, že NPC zrejme vedie k určitému nadhodnoteniu objemu dovozov, ktoré sa majú považovať za podhodnotené.

475 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že táto cena bola pôvodne vyvinutá ako rizikový profil, čo znamená, že môže generovať určitý počet falošne pozitívnych prípadov, najmä, ako uviedlo Spojené kráľovstvo, pri legitímnych dovozoch obchodných reťazcov.

476 Ako bolo uvedené v bode 296 tohto rozsudku, tento štát tvrdí, že 11,2 % objemu legitímnych dovozov uskutočnených známymi obchodnými reťazcami bolo deklarovaných v nižších hodnotách ako NPC.

477 Hoci takýto podiel falošne pozitívnych prípadov sám osebe nemôže ovplyvniť spoľahlivosť NPC použitej ako rizikový profil, keďže ho v takomto kontexte treba považovať za primeraný, musí byť zohľadnený pri analýze a výpočte výšky strát vlastných zdrojov, aby sa s primeranou mierou presnosti určil objem dovozov, ktoré sa majú považovať za podhodnotené a ktoré vedú k takýmto stratám.

478 V dôsledku toho sa výška strát tradičných vlastných zdrojov musí v prejednávanej veci vypočítať na základe toho, čo Spojené kráľovstvo v odpovedi na otázku položenú Súdny dvorom nazvalo ako „spoločný objem“ dovozov považovaných za podhodnotené, to znamená objem dovozov, ktoré sa považujú za podhodnotené bez ohľadu na to, či sa použije metóda OLAF-JRC alebo metóda HMRC.

ii) O výhrade proti metóde OLAF-JRC založenej na tom, že vedie k nadhodnoteniu hodnoty dovozov, ktoré sa majú považovať za podhodnotené

479 Pokiaľ ide v druhom rade o rôzne výhrady vznesené proti metóde OLAF-JRC v tom zmysle, že keď sa táto metóda používa ako nástroj na určenie výšky strát tradičných vlastných zdrojov, opiera sa o NPC ako referenčnú hodnotu na účely odhadu hodnoty podhodnotených dovozov, treba najskôr preskúmať argumentáciu, podľa ktorej táto referenčná hodnota mala byť vypočítaná len na základe dovozných cien Spojeného kráľovstva, a nie na základe aritmetického priemeru dovozných cien všetkých členských štátov.

480 V prejednávanej veci je táto voľba metodológie zo strany Komisie odôvodnená jedným z podstatných znakov predmetných podvodov s podhodnotením, a to skutočnosťou, ktorú samu osebe Spojené kráľovstvo nespochybňuje, že dotknuté dovozy sa v prevažnej väčšine uskutočňovali v rámci colného režimu 42 a preto boli nevyhnutne určené do iných členských štátov. Okrem toho dotknuté dovozy, ktoré sa uskutočnili v colnom režime 40, mohli po colnom vybavení dotknutého tovaru v Spojenom kráľovstve mieriť aj do iných členských štátov.

481 V tejto súvislosti napríklad zo správy OLAF-u vyplýva, že v roku 2016 sa 87 % dovozov dotknutých výrobkov s nízkou hodnotou do Spojeného kráľovstva uskutočnilo v colnom režime 42.

482 Z toho vyplýva, ako v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 304 svojich návrhov, že veľká väčšina dotknutých dovozov počas obdobia porušovania smerovala na trh dotknutých výrobkov Únie ako celku.

483 Komisii preto nemožno vytýkať, že na účely odhadu hodnoty týchto dovozov v rámci vyčíslenia strát vlastných zdrojov uplatnila referenčnú hodnotu, ktorá odráža úroveň dovozných cien dotknutých výrobkov Únie ako celku.

484 Treba totiž pripomenúť, že takýto prístup sa zdá byť v súlade s *modus operandi* predmetných podvodov s podhodnotením.

- 485 Okrem toho použitie priemerných dovozných cien všetkých členských štátov vo forme aritmetického priemeru týchto cien je odôvodnené aj potrebou znížiť skresľujúci účinok na referenčné ceny, ktorý vytvára mimoriadne veľký objem podhodnotených dovozov za veľmi nízke ceny v Spojenom kráľovstve počas obdobia porušovania.
- 486 V tejto súvislosti treba na jednej strane pripomenúť, že 78,1 % hodnoty a 69,8 % objemu dotknutých dovozov počas obdobia porušovania za ceny nižšie ako NPC, teda 50 % PPC, sa pohybovalo v rozpätí od 0 do 10 % PPC a že dovozy s veľmi nízkymi cenami zahrnuté do tohto rozpätia sa v priebehu obdobia porušovania postupne a výrazne zvyšovali, aby napokon s podielom približne 80 % začali výrazne prevládať medzi podhodnotenými dovozmi. Na druhej strane, hoci sa predmetné podvody s podhodnotením pôvodne týkali viacerých členských štátov, počas obdobia porušovania sa týkali v prvom rade a v čoraz väčšej miere Spojeného kráľovstva, ako to navyše uviedli zástupcovia Komisie na rôznych stretnutiach s colnými orgánmi tohto štátu. Počas týchto stretnutí boli tieto orgány opakovane upozorňované na existenciu príslušných rastúcich strát vlastných zdrojov, aby prijali vhodné opatrenia na zastavenie týchto strát.
- 487 Hoci cieľ znížiť skresľujúci účinok na referenčné ceny, ktorý vytvára mimoriadne veľký objem podhodnotených dovozov za veľmi nízke ceny v Spojenom kráľovstve počas obdobia porušovania by sa teoreticky mohol dosiahnuť uplatnením rôznych metód, metóda zvolená Komisiou sa zdá byť dostatočne presná a spoľahlivá najmä preto, že táto metóda je založená na kritériách, ktoré nie sú svojvoľné ani skreslené, a spočíva na objektívnej a koherentnej analýze všetkých dostupných relevantných údajov, takže nevedie k zjavnému nadhodnoteniu výšky strát vlastných zdrojov.
- 488 V tomto kontexte by Komisia, ako pripustila v odpovedi na otázku položenú Súdny dvorom, mohla napríklad na účely výpočtu aritmetického priemeru cien členských štátov vylúčiť aj všetky dovozy uskutočnené za ceny nižšie ako NPC vo všetkých členských štátoch. Takáto metóda by však Spojené kráľovstvo znevýhodnila, pretože by viedla k značnému zvýšeniu sumy strát vlastných zdrojov.
- 489 Ďalej treba preskúmať výhradu, podľa ktorej používanie PPC ako referenčnej hodnoty v rámci uplatnenia metódy OLAF-JRC vedie k nadhodnoteniu úrovne strát vlastných zdrojov, a preto nie je legitímne, keďže nezohľadňuje skutočnosť, že dotknuté výrobky zahrnuté do predmetných podvodov s podhodnotením mali nižšiu hodnotu a kvalitu ako tie, ktoré boli legitímne dovezené z Číny za ceny vyššie ako NPC alebo dokonca ako prah súladu podľa metódy HMRC.
- 490 Okrem toho dotknutý tovar by bol vzhľadom na jeho povahu určený pre trhový segment nižšej kategórie, keďže ho dovážali zločinecké skupiny na účely nezákonného a tajného obchodovania na území iných členských štátov.
- 491 Vzhľadom na tento podstatný znak *modus operandi* predmetných podvodov s podhodnotením musí byť preto referenčná hodnota, ktorá sa má použiť na určenie hodnoty dovozov považovaných za podhodnotenú, stanovená na úrovni NPC.
- 492 V tejto súvislosti Komisia tvrdí, že Spojené kráľovstvo nemá nijaký relevantný dôkaz o rozdelení cien a kvalite dotknutých dovozov, keďže pred začatím operácie Swift Arrow sa tento členský štát rozhodol nevykonávať fyzické kontroly a odber vzoriek.

- 493 Spojené kráľovstvo sa odvoláva na správu poradenskej spoločnosti, ktorá analyzuje hlavnú vzorku 94 položiek podhodnotených výrobkov, z čoho bolo 70 položiek odobratých v rámci transakcie Swift Arrow, ktorá sa začala po období porušovania, a porovnáva túto vzorku s kontrolnou vzorkou výrobkov za veľmi nízku cenu legitímneho a dobre známeho maloobchodníka v oblasti výrobkov s veľmi nízkou hodnotou, z čoho vyplynulo, že veľká väčšina položiek tejto hlavnej vzorky bola nižšej kvality a nižšej ako kvalita položiek v kontrolnej vzorke. Z toho vyplýva, že správna hodnota podhodnotených tovarov nemôže prekročiť najnižšiu cenu, za ktorú títo maloobchodníci dovážajú ekvivalentné výrobky.
- 494 V tejto súvislosti, aj za predpokladu, ako tvrdí Spojené kráľovstvo, že všetky vzorky odobraté v rámci operácie Swift Arrow a analyzované v tejto správe by bolo možné vziať do úvahy v tomto konaní, hoci sa zdá, že mnohé z nich sa týkajú dovozov uskutočnených po období porušovania, tento štát nepreukazuje, že predmetné vzorky možno považovať za reprezentatívne pre všetky veľké objemy dotknutého podhodnoteného tovaru dovezeného na jeho územie počas celého obdobia porušovania.
- 495 Preto vzhľadom na neexistenciu dostatočne reprezentatívnych údajov o kvalite tovaru, ktorý bol predmetom dotknutých dovozov počas obdobia porušovania, keďže Spojené kráľovstvo nevykonalo vhodné colné kontroly, Komisia dôvodne predpokladala, že dotknutý tovar bol priemernej kvality, a preto pokrýval všetky trhové segmenty v podobných pomeroch ako tovar, ktorý sa nepovažoval za podvodne podhodnotený.
- 496 Podľa Spojeného kráľovstva *modus operandi* predmetných podvodov s podhodnotením, ako je opísaný napríklad v správe OLAF-u a ktorý účastníci konania nespochybnili, naznačuje, že dotknutý tovar má väčšinou nízku kvalitu a je určený pre trhový segment nižšej kategórie, keďže ho dovážali a predávali zločinecké skupiny a bol určený predovšetkým na nezákonné a tajné obchodovanie na území iných členských štátov než bolo v tom čase Spojené kráľovstvo, a to najmä v colnom režime 42 bez platenia DPH. V tejto súvislosti treba uviesť, že referenčná hodnota použitá na určenie hodnoty dotknutých dovozov na účely výpočtu výšky strát tradičných vlastných zdrojov je odhadovanou hodnotou, ktorá by sa mala približovať colnej hodnote, ktorú by stanovili colné orgány Spojeného kráľovstva, ak by uplatnili vhodné opatrenia colnej kontroly založené na rizikovom profile, ktorý umožňuje posúdiť povahu a kvalitu dotknutého tovaru.
- 497 Spojené kráľovstvo totiž musí byť, pokiaľ ide o obdobie porušovania, uvedené do situácie rovnocennej so situáciou, v ktorej by jeho colné orgány správne určili colné hodnoty po tom, ako uplatnili vhodné colné kontroly, a teda správne stanovili vlastné zdroje pozostávajúce z cla pred ich zápisom do účtovnej evidencie vlastných zdrojov Únie (pozri analogicky rozsudok zo 17. marca 2011, Komisia/Portugalsko, C-23/10, neuvěřený, EU:C:2011:160, bod 63 a citovanú judikatúru).
- 498 Ako pritom v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 306 svojich návrhov, v súlade s postupnými metódami stanovenými v colných predpisoch Únie sa colná hodnota určuje na základe povahy a kvality dotknutého tovaru, ako je napríklad trhový segment v inom členskom štáte ako je štát dovozu, a nie na základe miesta jeho určenia. Na účely určenia colnej hodnoty je tak samotné miesto určenia tohto tovaru irelevantné. Okrem toho pri colnom vybavení uvedeného tovaru je jeho konkrétne miesto určenia v prípade neexistencie priameho dôkazu do veľkej miery špekulatívne.
- 499 V prejednávanej veci teda Komisia pri určení výšky strát tradičných vlastných zdrojov správne nerozlišovala podľa konkrétneho miesta určenia dotknutých výrobkov v rámci Únie.

- 500 V dôsledku toho mohla táto inštitúcia v prípade dotknutých dovozov oprávnené použiť PPC ako referenčnú hodnotu.
- 501 Takýto prístup je odôvodnený vzhľadom na osobitné okolnosti prejednávanej veci a je dostatočne presný a spoľahlivý najmä v tom zmysle, že je založený na kritériách, ktoré nie sú svojvoľné ani skreslené, a spočíva na objektívnej a koherentnej analýze všetkých dostupných relevantných údajov, takže nevedie k zjavnému nadhodnoteniu výšky týchto strát.
- 502 Potvrďuje to skutočnosť, ako v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 307 svojich návrhov, že PPC sa vypočítavajú na základe colných hodnôt, ktoré členské štáty skutočne deklarovali a vložili do databázy Surveillance 2 pre všetky dotknuté dovozy počas obdobia porušovania, takže tieto ceny odrážajú povahu a kvalitu všetkých dotknutých výrobkov.
- 503 Presnosť a spoľahlivosť prístupu Komisie spočívajúceho v použití PPC na účely odhadu hodnoty dotknutých dovozov podporuje aj skutočnosť, ktorú zdôraznila táto inštitúcia v jej odpovediach na otázky položené Súdnym dvorom a ktorú Spojené kráľovstvo nespochybnilo, a to že uvedené ceny plne zohľadňujú ceny značného množstva podhodnotených dovozov do Spojeného kráľovstva, čím znižujú „primeranú cenu“ týchto dovozov, a teda podhodnocujú výšku strát vlastných zdrojov.
- 504 Inými slovami, keďže PPC je priemerom cien deklarovaných za všetky dotknuté výrobky dovezené do všetkých členských štátov, vrátane tých, ktoré boli obzvlášť početné, podvodne podhodnotené a dovezené do Spojeného kráľovstva, táto priemerná cena je týmito podvodnými podhodnoteniami znížená, čo potvrdzuje presnosť a spoľahlivosť prístupu Komisie.
- 505 Záver je taký, že Komisia bola v zásade oprávnená použiť metódu OLAF-JRC na odhad výšky strát tradičných vlastných zdrojov za druhé obdobie od 1. januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane, pretože táto metóda bola odôvodnená vzhľadom na osobitné okolnosti prejednávanej veci a ukázala sa dostatočne presná a spoľahlivá najmä v tom zmysle, že je založená na kritériách, ktoré nie sú svojvoľné ani skreslené, a spočíva na objektívnej a koherentnej analýze všetkých dostupných relevantných údajov, takže nevedie k zjavnému nadhodnoteniu výšky uvedených strát.
- 506 Za toto obdobie preto mohol byť objem dotknutých dovozov určený na základe NPC, pričom však tento objem musí byť obmedzený na tzv. „spoločný“ objem, teda objem dovozov, ktoré sa považujú za podhodnotené tak podľa metódy OLAF-JRC, ako aj podľa metódy HMRC. Na účely určenia hodnoty tohto spoločného objemu dovozov považovaných za podhodnotené mohla Komisia vychádzať z PPC.

7) O vplyve platobných výmerov C18 Breach na odhad výšky strát vlastných zdrojov, ktoré Komisia požaduje za obdobie od 1. januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane

- 507 Ďalej sa vynára otázka, aký vplyv by mohli mať príkazy na vybratie cla obsiahnuté v platobných výmeroch C18 Breach na odhad výšky strát vlastných zdrojov požadovaných Komisiou podľa tretieho odseku prvého žalobného návrhu na základe metódy OLAF-JRC za obdobie od 1. januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane.
- 508 V tejto súvislosti Spojené kráľovstvo vo vyjadrení k žalobe tvrdí, že keďže Komisia už od mája 2018 vedela o ôsmich platobných výmeroch C18 Breach, ktoré boli vydané a zapísané na účet B v priebehu tohto mesiaca v súvislosti s dovozmi považovanými za podhodnotené

- a uskutočnenými od 1. mája 2015, v sume približne 25 miliónov GBP, a nespochybnila tieto oznámenia ani v odôvodnenom stanovisku ani v žalobe, táto inštitúcia mala odpočítať túto sumu od výšky strát tradičných vlastných zdrojov uvedených v treťom odseku prvého žalobného návrhu za roky 2015 až 2017.
- 509 Spojené kráľovstvo v duplike tvrdí, že podľa aktualizovaných údajov by sa mali od strát tradičných vlastných zdrojov odpočítať sumy požadované v platobných výmeroch C18 Breach, ktoré už boli doručené 34 obchodným subjektom, v celkovej výške 44 296 285,04 GB.
- 510 V prílohe svojich odpovedí na otázky položené Súdny dvorom Spojené kráľovstvo znovu aktualizovalo túto celkovú sumu, pričom pripojilo všetky už doručené platobné výmery C18 Breach, ako aj podrobnosti výpočtov, ktoré s nimi súviseli. Podľa súhrnnej tabuľky uvedenej v tejto prílohe ide podľa posledných dostupných údajov o 64 oznámení na celkovú sumu požadovaného dodatočného cla vo výške 50 559 159,89 GBP (približne 59 391 845 eur).
- 511 Z týchto výpočtov a vysvetlení poskytnutých Spojeným kráľovstvom v odpovedi na otázky položené Súdny dvorom tiež vyplýva, že tieto clá boli vypočítané na základe najnižších cien považovaných za legitímne a stanovených podľa tzv. metodiky „vrcholu“, teda metodiky v podstate štatistickej povahy, ktorá je porovnateľná s metodikou používanou v rámci metódy HMRC na určenie prahových hodnôt súladu na účely výpočtu úrovne strát tradičných vlastných zdrojov, pričom podstatný rozdiel medzi týmito metódami spočíva v tom, že použité referenčné obdobie je odlišné.
- 512 Podľa Spojeného kráľovstva je vybratie dlhov požadovaných v platobných výmeroch C18 Breach naďalej možné a na rozdiel od platobných výmerov C18 Snake neboli tieto oznámenia zrušené.
- 513 Hoci Komisia nespochybňuje, že platobné výmery C 18 Breach sa mohli týkať podhodnotených dovozov uskutočnených počas obdobia porušovania, tvrdí, že keďže Spojené kráľovstvo jej stále odmietalo poskytnúť podrobné údaje o výpočtoch týkajúcich sa týchto oznámení, a to najmä príslušné colné vyhlásenia, predmetné objemy a použité náhradné hodnoty, nebola schopná rozlíšiť dovozy, na ktoré sa vzťahovali tieto oznámenia, od celkového objemu dovozov, v súvislosti s ktorými vypočítala výšku strát tradičných vlastných zdrojov na základe denných súhrnných údajov z databázy Surveillance 2.
- 514 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor opakovane rozhodol, že zo znenia článku 258 druhého odseku ZFEÚ vyplýva, že ak daný členský štát nevyhovel odôvodnenému stanovisku v lehote stanovenej v tomto stanovisku, Komisia môže podať na Súdny dvor žalobu o nesplnenie povinnosti na základe tohto článku, a preto sa má existencia nesplnenia povinnosti posudzovať vo vzťahu k situácii, ktorá bola v členskom štáte pri uplynutí tejto lehoty [rozsudok z 2. apríla 2020, Komisia/Poľsko, Maďarsko a Česká republika (Dočasný mechanizmus premiestnenia žiadateľov o medzinárodnú ochranu), C-715/17, C-718/17 a C-719/17, EU:C:2020:257, bod 54 a citovaná judikatúra].
- 515 V prejednávanej veci lehota stanovená Spojenému kráľovstvu na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom uplynula 24. novembra 2018.
- 516 Komisia nespochybňuje, že pred zaslaním odôvodneného stanoviska Spojenému kráľovstvu vedela o existencii ôsmich platobných výmerov C18 Breach vydaných v máji 2018 v súvislosti s dovozmi dotknutých výrobkov z Číny, ktoré sa uskutočnili počas obdobia porušovania, keďže dlhy

požadované v týchto oznámeniach boli oznámené dlžníkom a boli zapísané na účet B v priebehu mája 2018. Je tiež nesporné, že tieto dlhy boli stále zapísané na tomto účte pri uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku a v čase podania žaloby.

- 517 Treba pritom konštatovať, že v rámci žaloby, najmä pri výpočte výšky strát tradičných vlastných zdrojov požadovaných podľa tretieho odseku prvého žalobného návrhu za roky 2015 až 2017, Komisia nezohľadnila dlhy požadované v platobných výmeroch C18 Breach, ktoré jej boli známe pred uplynutím lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku.
- 518 Okrem toho Spojené kráľovstvo do dnes neprijalo rozhodnutie konštatujúce nevyhnutnosť týchto dlhov a nezačalo ani postup stanovený v článku 13 ods. 3 a 4 nariadenia č. 609/2014 s cieľom oslobodiť sa od povinnosti sprístupniť Komisii sumy zodpovedajúce uvedeným dlhom z niektorého z dôvodov uvedených v článku 13 ods. 2 tohto nariadenia. Tie isté dlhy neboli zrušené a zostali zapísané na účte B. Zo spisu predloženého Súdneho dvoru navyše nevyplýva a ani sa netvrdilo, že ide o premlčané pohľadávky v zmysle článku 103 Colného kódexu Únie.
- 519 Preto na konci lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku tieto pohľadávky ešte nebolo možné považovať za straty vlastných zdrojov Únie.
- 520 Uvedené nespochybňuje argumentácia Komisie, podľa ktorej sa zdá nepravdepodobné, že by sa dlhy požadované v dotknutých platobných výmeroch C18 Breach, či dokonca len ich časť, mohli skutočne vybrať, keďže ich dlžníkmi sú z väčšej časti tzv. spoločnosti „fénix“, ktoré sú platobne neschopné a ktoré vstúpili do likvidácie hneď po doručení týchto oznámení, ako navyše potvrdilo aj Spojené kráľovstvo, ktoré sa už odvolávalo na túto okolnosť ako dôvod na oslobodenie od povinnosti sprístupniť Komisii zodpovedajúce zdroje podľa článku 13 ods. 2 nariadenia č. 609/2014.
- 521 V dôsledku toho bola Komisia v žalobe povinná odpočítať z tradičných vlastných zdrojov požadovaných podľa tretieho odseku prvého žalobného návrhu za obdobie od 1. januára 2015 do 11. októbra 2017 vrátane dlhy požadovaných v platobných výmeroch C18 Breach týkajúcich sa podhodnotených dovozov dotknutých výrobkov z Číny uskutočnených počas tohto obdobia, ktoré boli zapísané na účet B pred uplynutím lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku a preto boli tejto inštitúcii známe.
- 522 Keďže Komisia v žalobe takýto odpočet nevykonala, návrhu na sprístupnenie súm tradičných vlastných zdrojov uvedenému v treťom odseku prvého žalobného návrhu za roky 2015 až 2017 nemožno vyhovieť.
- 523 V dôsledku toho treba zamietnuť druhý žalobný dôvod v rozsahu, v akom sa týka návrhu Komisie, aby Súdny dvor určil, že Spojené kráľovstvo v rozpore s právom Únie nesprístupnilo tejto inštitúcii sumy tradičných vlastných zdrojov uvedené v treťom odseku prvého žalobného návrhu.
- 524 V tomto kontexte, ako uviedol aj generálny advokát v bode 312 svojich návrhov, Súdny dvor v rámci konania o nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ neprináleží, aby nahradil výpočet Komisie vlastným výpočtom presných súm tradičných vlastných zdrojov, ktoré má Spojené kráľovstvo zaplatiť.

- 525 Aj keď totiž v rámci takéhoto konania môže Súdny dvor buď vyhovieť návrhom obsiahnutým v žalobných návrhoch alebo ich zamietnuť, a to čiastočne alebo v celom rozsahu, neprináleží mu meniť rozsah týchto návrhov.
- 526 Vzhľadom na uvedené treba spresniť, že v rámci nového výpočtu súm tradičných vlastných zdrojov splatných Spojeným kráľovstvom, ktorý bude musieť Komisia vykonať v súlade s týmto rozsudkom, môže táto inštitúcia, ako vyplýva z bodu 505 tohto rozsudku, na celé obdobie porušenia alebo na jeho časť použiť metódu OLAF-JRC na odhad tejto sumy. Predovšetkým však bude musieť, ako bolo vysvetlené v bodoch 475 až 478 tohto rozsudku, použiť za základ výpočtu „spoločný objem“ dovozov, ktoré sa považujú za podhodnotenú bez ohľadu na to, či sa použije metóda OLAF-JRC alebo metóda HMRC. Okrem toho, vzhľadom na to, čo bolo uvedené v bodoch 517 až 519 tohto rozsudku, Komisia bude musieť v prvom rade zohľadniť dlhy požadované Spojeným kráľovstvom v platobných výmeroch C18 Breach, ktoré boli Komisii známe pred uplynutím lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, teda pred 24. novembrom 2018, a ktoré k tomuto dátumu ešte nebolo možné považovať za straty vlastných zdrojov Únie. Ďalej bude musieť zohľadniť aj prípadné ďalšie dlhy požadované Spojeným kráľovstvom v príkazoch na dodatočné vybratie cla týkajúcich sa dotknutých dovozov uskutočnených v priebehu obdobia porušovania, ktoré tiež nemožno považovať za straty vlastných zdrojov Únie v čase nového výpočtu týchto strát, ktorý bude musieť Komisia vykonať v súlade s týmto rozsudkom. Napokon pri tomto novom výpočte treba zohľadniť dlhy týkajúce sa dotknutých dovozov uskutočnených počas obdobia porušovania, v súvislosti s ktorými Spojené kráľovstvo prijalo rozhodnutie konštatujúce ich nevymožiteľnosť a pre ktoré je tento štát oslobodený od povinnosti sprístupniť Komisii zodpovedajúce sumy podľa článku 13 ods. 2 nariadenia č. 609/2014.
- 527 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že povinnosť lojálnej spolupráce s Komisiou, ako je stanovená v článku 4 ods. 3 ZEÚ, znamená, že každý členský štát je povinný uľahčiť tejto inštitúcii plnenie jej úlohy, ktorá v súlade s článkom 17 ZEÚ spočíva v tom, že ako strážkyňa Zmlúv vykonáva dozor nad uplatňovaním práva Únie pod dohľadom Súdneho dvora. Konkrétne, keďže Komisia je pri výkone dozoru nad riadnym plnením povinnosti členských štátov v oblasti vlastných zdrojov Únie do veľkej miery závislá od informácií poskytnutých členskými štátmi, tieto sú povinné poskytnúť Komisii za primeraných podmienok doklady a iné relevantné dokumenty, aby Komisia mohla overiť, či a prípadne v akom rozsahu určité sumy pripadnú do rozpočtu Únie ako vlastné zdroje (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. marca 2002, Komisia/Taliansko, C-10/00, EU:C:2002:146, body 88 a 91, a z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 65).
- 528 Treba ešte dodať, že aj vzhľadom na ustanovenia Dohody o vystúpení pripomenuté v bodoch 119 až 121 tohto rozsudku by výsledok nového výpočtu uvedeného v bode 526 tohto rozsudku stále mohol viesť ku konaniu o nesplnení povinnosti, na základe ktorého Súdny dvor bude môcť určiť, či si Spojené kráľovstvo nespĺnilo svoje povinnosti vyplývajúce z práva Únie tým, že neposkytlo do rozpočtu Únie sumu vlastných zdrojov a príslušných úrokov z omeškania zodpovedajúcich celej sume alebo jej časti, ktorá vyplýva z uvedeného výpočtu a ktorej zaplatenie požaduje Komisia.

8) O výmennom kurze, ktorý sa má použiť na výpočet výšky strát vlastných zdrojov

- 529 Pokiaľ ide nakoniec o výmenný kurz, ktorý sa má použiť na výpočet výšky strát vlastných zdrojov, Spojené kráľovstvo tvrdí, že keďže vlastné zdroje vykazuje Únii v GBP, jedinou sumou, ktorú možno od neho požadovať, je suma vyjadrená v GBP, ktorá by bola zaplatená v čase, keď sa mali sumy platiť Komisii. Jediným relevantným výmenným kurzom je kurz GBP/EUR platný v deň,

keď sa uskutočnili transakcie predstavujúce pohľadávku tejto inštitúcie, a nie kurz platný v deň, keď by Súdny dvor rozhodol o zodpovednosti Spojeného kráľovstva za straty vlastných zdrojov. Z toho vyplýva, že Komisia nemohla v žalobe požadovať sumu vlastných zdrojov vyjadrenú v eurách, ale mala ju uviesť v GBP.

- 530 Komisia tvrdí, že keďže jej výpočet výšky strát vlastných zdrojov sa zakladá na údajoch poskytnutých členskými štátmi a následne zaznamenaných v databáze Surveillance 2, takto poskytnuté sumy sa automaticky prepočítavajú na eurá s použitím posledného výmenného kurzu, ktorý ECB stanovila pred predposledným dňom mesiaca, v súlade s článkom 53 ods. 1 Colného kódexu Únie a článkom 48 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKÚ.
- 531 Komisia preto súhlasí so Spojeným kráľovstvom v tom, že relevantným výmenným kurzom nie je kurz platný v deň vyhlásenia tohto rozsudku, ale skôr kurz, ktorý platil v čase, keď sa uskutočnili rôzne dotknuté dovozy, ktoré počas obdobia porušovania viedli k stratám vlastných zdrojov.
- 532 Z toho treba vyvodiť záver, že Komisii nemožno vytýkať, že v súlade s článkom 53 ods. 1 Colného kódexu Únie a článkom 48 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKÚ použila výmenný kurz platný v čase, keď sa uskutočnili dotknuté dovozy, a to tak, že sumy cla vyjadrené v GBP prepočítala na eurá. Týmto konaním totiž nenadhodnotila sumy požadované v žalobe z titulu strát tradičných vlastných zdrojov v porovnaní so sumami, ktoré by boli požadované, keby boli vyjadrené v GBP. Preto nič nebránilo tomu, aby Komisia v žalobe uviedla tieto sumy v eurách namiesto v GBP. Okrem toho, ak Komisia pristúpi k novému výpočtu sumy tradičných vlastných zdrojov, ktoré má Spojené kráľovstvo zaplatiť, bude môcť použiť túto metódu prepočtu.

9) *Návrh*

- 533 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba vyhovieť druhému žalobnému dôvodu v rozsahu, v akom sa týka návrhu uvedeného v prvom odseku prvého žalobného návrhu, a na základe toho konštatovať, že Spojené kráľovstvo si tým, že nesprístupnilo správnu sumu tradičných vlastných zdrojov týkajúcich sa dotknutých dovozov, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 2 a 8 rozhodnutí 2014/335 a 2007/436, článkov 2, 6, 9, 10, 11 a 17 nariadenia č. 1150/2000, ako aj z článkov 2, 6, 9, 10, 12 a 13 nariadenia č. 609/2014. Tento žalobný dôvod treba naopak zamietnuť v rozsahu, v akom sa týka návrhu uvedeného v treťom odseku prvého žalobného návrhu, aby Súdny dvor určil, že zodpovedajúce sumy strát tradičných vlastných zdrojov, ktoré sa majú sprístupniť Komisii, znížené o náklady na výber, sú tieto:

- 496 025 324,30 eura v roku 2017 (do 11. októbra 2017 vrátane),
- 646 809 443,80 eura v roku 2016,
- 535 290 329,16 eura v roku 2015,
- 480 098 912,45 eura v roku 2014,
- 325 230 822,55 eura v roku 2013,
- 173 404 943,81 eura v roku 2012,
- 22 777 312,79 eura v roku 2011.

3. O nesplnení povinností vyplývajúcich z právnych predpisov týkajúcich sa DPH a povinnosti sprístupniť zodpovedajúce vlastné zdroje

a) Argumentácia účastníkov konania

- 534 Svojím tretím žalobným dôvodom, ktorý sa týka niektorých výhrad uvedených v prvom a druhom odseku prvého žalobného návrhu, Komisia vytyka Spojenému kráľovstvu, že jej nesprístupnilo správnu sumu vlastných zdrojov založených na DPH v súvislosti s príslušnými dovozmi uskutočnenými počas obdobia porušovania, a to v rozpore s článkami 2 a 8 rozhodnutí 2007/436 a 2014/335, článkami 2, 6, 9, 10, 11 a 17 nariadenia č. 1150/2000, článkami 2, 6, 9, 10, 12 a 13 nariadenia č. 609/2014, ako aj s článkom 2 nariadenia č. 1553/89, v dôsledku nesplnenia povinností, ktoré mu vyplývajú z článku 325 ZFEÚ, článku 2 ods. 1 písm. b) a d), článkov 83 a 85 až 87, ako aj z článku 143 ods. 1 písm. d) a článku 143 ods. 2 smernice 2006/112.
- 535 Pokiaľ ide v prvom rade o dotknuté výrobky, ktoré boli do Spojeného kráľovstva dovezené v colnom režime 40, Komisia pripomína, že podľa článku 2 ods. 1 písm. d) a článkov 85 až 87 smernice 2006/112 DPH v rámci tohto režimu vyberá členský štát dovozu a že základ tejto dane zahŕňa colnú hodnotu, ako aj clo a súvisiace výdavky.
- 536 Komisia tvrdí, že keďže colné orgány Spojeného kráľovstva v rozpore s článkom 325 ZFEÚ a colnými predpismi Únie nezabezpečili, aby bola colná hodnota dotknutých dovozov uskutočnených počas obdobia porušovania určená správne, v podstate vzhľadom na nevykonanie účinných opatrení colnej kontroly pred colným vybavením týchto produktov, základ dane na účely DPH bol tiež týmito orgánmi určený nesprávne.
- 537 Splatná DPH preto nebola vybraná v plnej výške, čo malo za následok, že v rozpore s článkami 2 a 8 rozhodnutí 2007/436 a 2014/335, článkami 2, 6, 9, 10, 11 a 17 nariadenia č. 1150/2000, článkami 2, 6, 9, 10, 12 a 13 nariadenia č. 609/2014, ako aj s článkom 2 nariadenia č. 1553/89 ani príslušné sumy neboli zohľadnené pri určení základu vlastných zdrojov založených na DPH a že tieto prostriedky neboli v plnej výške sprístupnené Komisii.
- 538 Pokiaľ ide v druhom rade o colný režim 42, Komisia pripomína, že podľa správy OLAF-u v roku 2016 bolo 87 % dotknutého tovaru dovezených do Spojeného kráľovstva v tomto colnom režime, ktorý sa vyznačuje tým, že clo je splatné v členskom štáte dovozu, zatiaľ čo DPH musí byť zaplatená v členskom štáte určenia.
- 539 Komisia tvrdí, že keďže v prípade týchto dovozov základ dane pre DPH tvorí v súlade s článkom 83 smernice 2006/112 kúpna cena tovaru alebo podobného tovaru, alebo v prípade, ak kúpna cena neexistuje, cena predstavujúca náklady určené v čase dodania, nesprávne určenie colnej hodnoty dotknutého tovaru v dôsledku nevhodných colných kontrol vykonaných orgánmi Spojeného kráľovstva malo za následok, že výpočet DPH, ktorú má členský štát určenia vybrať z tohto tovaru, bol tiež nesprávny, takže DPH nebola vybraná v plnej výške, čím bola Unia ukrátená o časť svojich vlastných zdrojov pochádzajúcich z tejto dane.
- 540 Podľa Komisie Spojené kráľovstvo tým, že neprijalo vhodné opatrenia na zabezpečenie výberu DPH splatnej v colnom režime 42, ohrozilo schopnosť orgánov ostatných členských štátov vyberať túto daň a bránilo tomu, aby tieto štáty sprístupnili Komisii zodpovedajúce vlastné zdroje pochádzajúce z uvedenej dane.

- 541 Spojené kráľovstvo tvrdí, že keďže vlastné zdroje pochádzajúce z DPH sa v súlade s nariadením č. 1553/89 vypočítajú na základe čistých príjmov z tejto dane, výška DPH pri dovoze alebo nadobudnutí nevedie k zmene čistých príjmov z uvedenej dane, keďže DPH sa daňovníkovi dovozcovi alebo nadobúdateľovi môže vrátiť späť pri ďalšom predaji dotknutých výrobkov.
- 542 Pokiaľ ide o dotknuté dovozy uskutočnené v colnom režime 42 počas obdobia porušovania, nemohlo dôjsť k strate DPH, pokiaľ v členskom štáte konečného určenia tovaru maloobchodník oznámi daňovému úradu tohto členského štátu plnú výšku protihodnoty, ktorú skutočne zaplatil konečný spotrebiteľ.
- 543 Ako potvrdzuje správa OLAF-u, predmetné podvody s podhodnotením nie sú spôsobené skutočnosťou, že suma DPH zaplatená a odpočítaná v členskom štáte, do ktorého bol dotknutý tovar prepustený na základe colného režimu 42, je nesprávna, ale tým, že táto daň nebola zaplatená v členskom štáte určenia tohto tovaru z dôvodu, že tento tovar zmizol a je predmetom nezákonného a tajného obchodu.
- 544 Okrem toho, pokiaľ ide o dotknuté dovozy uskutočnené v colnom režime 42 počas obdobia porušovania, Spojené kráľovstvo tvrdí, že neexistuje nijaký právny základ, ktorý by umožňoval, aby bol členský štát braný na zodpovednosť za stratu vlastných zdrojov pochádzajúcich z DPH, ktorá vznikla v inom členskom štáte.
- 545 Spojené kráľovstvo ďalej uvádza, že tvrdenie o jeho údajnej zodpovednosti za straty vlastných zdrojov pochádzajúcich z DPH nie je založené na žiadnom skutkovom základe. Tvrdenie Komisie, podľa ktorého Spojené kráľovstvo bránilo ostatným členským štátom vo výbere tejto dane, je tak skutkovo nesprávne. Okrem všeobecných opatrení prijatých Spojeným kráľovstvom na boj proti predmetným podvodom s podhodnotením tento štát údajne prijal aj osobitné opatrenia proti zneužívaniu colného režimu 42, a to samostatne alebo v spolupráci s inými členskými štátmi. V tejto súvislosti Spojené kráľovstvo tvrdí, že v rámci operácií Badminton, Octopus, Samurai a Breach prijalo opatrenia na zabránenie strate vlastných zdrojov pochádzajúcich z DPH v iných členských štátoch.

b) Posúdenie Súdny dvorom

- 546 V prvom rade treba preskúmať tvrdenie Komisie, podľa ktorého z dôvodu neúčinných colných kontrol v Spojenom kráľovstve v rozpore s článkom 325 ZFEÚ a colnými predpismi Únie orgány tohto štátu neurčili správne základ dane na účely DPH pri dotknutých dovozoch počas obdobia porušovania, takže táto daň nebola v tomto štáte vybraná v plnej výške.
- 547 V tejto súvislosti, pokiaľ ide po prvé o dotknuté dovozy uskutočnené v colnom režime 40, v rámci ktorého sa malo clo aj DPH vyberať v Spojenom kráľovstve, treba uviesť, že podľa článku 2 ods. 1 písm. d) a článkov 85 až 87 smernice 2006/112, ak sa DPH platí pri dovoze, základ dane na účely DPH je vymedzený ako colná hodnota, ku ktorej je potrebné pripočítať clo, iné dane a súvisiace výdavky.
- 548 Z toho vyplýva, že colná hodnota deklarovaná na nižšej úrovni, než je jej skutočná hodnota, nevyhnutne znamená, ak ju colné orgány nespochybnia a neurčia na správnej úrovni, že ani základ dane na účely DPH nie je správne určený, takže túto daň nemožno vybrať v plnej výške v rozpore s ustanoveniami uvedenými v predchádzajúcom bode.

- 549 Nevhodná povaha colných kontrol vykonaných colnými orgánmi Spojeného kráľovstva preto viedla k nesprávnemu určeniu tak colnej hodnoty dotknutého tovaru, ako aj základu dane na účely DPH pri dotknutých dovozoch, za čo musí tento štát niesť zodpovednosť.
- 550 V dôsledku toho, pokiaľ ide o dotknuté dovozy uskutočnené počas obdobia porušovania v colnom režime 40, treba konštatovať nesplnenie povinnosti vyplývajúcej z článku 2 ods. 1 písm. d) a článkov 85 až 87 smernice 2006/112, ako tvrdí Komisia.
- 551 Pokiaľ ide po druhé o dotknuté dovozy uskutočnené počas obdobia porušovania v colnom režime 42, v rámci ktorého podľa mechanizmu oslobodenia od dane stanoveného v článku 138 ods. 1, článku 138 ods. 2 písm. c), článku 143 ods. 1 písm. d) a článku 143 ods. 2 smernice 2006/112 sa v Spojenom kráľovstve platilo len clo a DPH sa musela zaplatiť v členskom štáte určenia dotknutého tovaru, treba pripomenúť, že prevažná väčšina dotknutých výrobkov, konkrétne 87 % celkového objemu v roku 2016 podľa správy OLAF-u, bola dovezená v tomto režime, a že jedným z podstatných znakov predmetných podvodov s podhodnotením bolo to, že tieto výrobky boli vo všeobecnosti určené na nezákonný a tajný obchod, takže v členskom štáte určenia nebola konečnému spotrebiteľovi fakturovaná žiadna DPH, a preto táto daň spravidla zostala nezaplatená.
- 552 V rámci colného režimu 42 základ dane na účely DPH nevychádza z colnej hodnoty dotknutého tovaru, ako je to v prípade colného režimu 40, ale v súlade s článkom 2 ods. 1 písm. b), článkom 83, článkom 138 ods. 1, článkom 138 ods. 2 písm. c), článkom 143 ods. 1 písm. d) a článkom 143 ods. 2 smernice 2006/112 z kúpnej ceny tohto tovaru, ako je fakturovaná v členskom štáte jeho konečného určenia.
- 553 V prejednávanej veci bolo preto úlohou orgánov členských štátov určenia dotknutého tovaru, a nie orgánov Spojeného kráľovstva ako členského štátu dovozu, zabezpečiť správne určenie základu dane na účely DPH tak, aby bola zaplatená celá DPH splatná za predmetné nadobudnutia tovaru v rámci Spoločenstva.
- 554 Keďže v rámci colného režimu 42 neexistuje súvislosť medzi colnou hodnotou dotknutého tovaru a základom dane na účely DPH pri dotknutých dovozoch, prípadná zodpovednosť Spojeného kráľovstva ako členského štátu dovozu za nevykonanie efektívneho a úplného výberu cla v dôsledku nevhodnej povahy kontrol správnosti deklarovanej colnej hodnoty tohto tovaru vykonaných jeho colnými orgánmi, nemôže byť v zásade rozšírená na základe toho, že nedošlo k efektívnemu a úplnému výberu DPH na území iného členského štátu, a to štátu určenia.
- 555 Komisia okrem toho konkrétne netvrdila, a teda ani nepreukázala, že colné orgány Spojeného kráľovstva náležite nekontrolovali dodržiavanie informačných povinností, ktorým podlieha uplatnenie oslobodenia od dane stanoveného v článku 138 ods. 1 smernice 2006/112 na základe článku 138 ods. 2 tejto smernice.
- 556 V rámci colného režimu 42 by sa preto prípadný nedostatok kontrol zameraných na zabezpečenie správneho určenia základu dane na účely DPH pri dotknutých dovozoch, ak sa preukáže, mal v prvom rade vytykať colným orgánom členského štátu konečného určenia uvedeného tovaru.

- 557 Treba tiež odmietnuť argumentáciu Komisie, podľa ktorej Spojené kráľovstvo tým, že neprijalo vhodné opatrenia na zabezpečenie výberu DPH splatnej v rámci colného režimu 42 podľa mechanizmu oslobodenia od dane stanoveného v článku 143 ods. 1 smernice 2006/112, bránilo orgánom ostatných členských štátov správne určiť základ dane na účely DPH pri dotknutých dovozoch, a teda vybrať celú sumu tejto dane.
- 558 Aj za predpokladu, ako tvrdí Komisia, že rôzne opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom v priebehu operácií Badminton, Octopus, Samurai a Breach na zabránenie stratám vlastných zdrojov pochádzajúcich z DPH v iných členských štátoch mali v konečnom dôsledku len obmedzené účinky na predchádzanie týmto stratám, nevyplýva z toho, a Komisia to ani nijako nepreukázala, že tento štát by bránil orgánom členských štátov určenia správne vypočítať splatnú DPH a vybrať celú sumu tejto dane.
- 559 Hoci, ako vyplýva najmä zo správy OLAF-u, sa dotknuté zločinecké skupiny dopúšťali podvodného využívania colného režimu 42 s cieľom vyhnúť sa vo veľkom rozsahu plateniu DPH v členských štátoch určenia dotknutých tovarov, čo nepochybne viedlo k značným finančným stratám tak pre členské štáty, ako aj pre samotnú Úniu, Spojené kráľovstvo nemôže niesť výhradnú zodpovednosť za nevhodnosť kontrol, ktoré umožnili takéto podvody a z nich vyplývajúce straty na DPH.
- 560 Ako uviedol aj generálny advokát v bode 351 svojich návrhov, takéto podvody a z nich vyplývajúce finančné straty treba posudzovať v kontexte dobre známej problematiky nedostatkov kontrol tohto colného režimu, ako ich uplatňovali členské štáty, teda nedostatkov, ktoré podvodníci v plnom rozsahu využili a na ktoré Dvor audítorov viackrát upozornil, najmä vo svojej osobitnej správe č. 24/2015.
- 561 V dôsledku toho, pokiaľ ide o dotknuté dovozy uskutočnené počas obdobia porušovania v colnom režime 42, tvrdenie Komisie, podľa ktorého si Spojené kráľovstvo nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 2 ods. 1 písm. b), článku 83, článku 138 ods. 1 a článku 138 ods. 2 písm. c), ako aj z článku 143 ods. 1 písm. d) a článku 143 ods. 2 smernice 2006/112, treba odmietnuť.
- 562 V druhom rade treba preskúmať tvrdenie Komisie, že keďže v dôsledku nedostatočných colných kontrol vykonaných v Spojenom kráľovstve v súvislosti s dotknutými dovozmi počas obdobia porušovania colné orgány tohto štátu v prípade dotknutých výrobkov neurčili správne základ dane na účely DPH pri týchto dovozoch, a teda nevybrali splatnú daň v plnej výške, uvedený štát nesprístupnil tejto inštitúcii správnu výšku vlastných zdrojov pochádzajúcich z DPH v rozpore s článkami 2 a 8 rozhodnutí 2007/436 a 2014/335, článkami 2, 6, 9, 10, 11 a 17 nariadenia č. 1150/2000, článkami 2, 6, 9, 10, 12 a 13 nariadenia č. 609/2014, ako aj s článkom 2 nariadenia č. 1553/89.
- 563 Vzhľadom na to, že táto výhrada je založená na predpoklade, že Spojené kráľovstvo si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie v oblasti DPH, a to správne určiť základ dane pri uvedených dovozoch na účely DPH a vybrať splatnú DPH v plnej výške, treba ju preskúmať len vo vzťahu k dotknutým dovozom uskutočneným v colnom režime 40, keďže z vyššie uvedeného vyplýva, že tento predpoklad sa overuje len pri týchto dovozoch, a nie pri dovozoch uskutočnených v colnom režime 42.
- 564 V tejto súvislosti treba najskôr pripomenúť určité charakteristické znaky systému vlastných zdrojov Únie, pokiaľ ide konkrétne o zdroje pochádzajúce z DPH.

- 565 V súlade s článkom 2 ods. 1 rozhodnutí 2007/436 a 2014/335, ktoré sa uplatňujú v prejednávanej veci, vlastné zdroje Únie zahŕňajú okrem tradičných vlastných zdrojov aj príjmy z uplatňovania jednotnej sadzby na harmonizované vymeriavacie základy DPH stanovené podľa pravidiel Únie.
- 566 Okrem toho z článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1553/89 vyplýva, že základ vlastných zdrojov pochádzajúcich z DPH sa určí zo zdaniteľných transakcií, ktoré sú uvedené v článku 2 smernice 2006/112.
- 567 Bez toho, aby tým boli dotknuté rôzne úpravy definované ustanoveniami tohto nariadenia, článok 3 tohto nariadenia stanovuje, že základ zdrojov pochádzajúcich z DPH sa vypočíta tak, že sa vydedia celkové čisté príjmy z DPH vybrané členským štátom v priebehu roka sadzbou, v akej sa táto daň v tom istom roku vyberá, pričom vážená priemerná sadzba DPH sa použije na účely tohto delenia, ak sa v členskom štáte uplatňuje viac sadziieb DPH (rozsudok z 15. novembra 2011, Komisia/Nemecko, C-539/09, EU:C:2011:733, bod 67).
- 568 Pokiaľ ide o zdroje pochádzajúce z DPH, cieľom tohto systému vlastných zdrojov Únie je zaviesť povinnosť členských štátov sprístupniť Komisii ako vlastné zdroje časť súm, ktoré vyberú vo forme DPH (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2011, Komisia/Nemecko, C-539/09, EU:C:2011:733, bod 71).
- 569 Existuje teda priama súvislosť medzi výberom príjmov DPH v súlade s uplatniteľným právom Únie a sprístupňovaním zodpovedajúcich zdrojov pochádzajúcich z DPH, keďže akýkoľvek výpadok vo výbere týchto príjmov spôsobuje potenciálne zníženie týchto zdrojov (rozsudok z 15. novembra 2011, Komisia/Nemecko, C-539/09, EU:C:2011:733, bod 72).
- 570 Súdny dvor tiež rozhodol, že členským štátom prináleží zabezpečiť efektívny a úplný výber vlastných zdrojov Únie vrátane tých, ktoré pochádzajú z DPH, a že na základe toho sú povinné vyberať sumy zodpovedajúce vlastným zdrojom, ktoré boli z dôvodu podvodov vyňaté z rozpočtu Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. decembra 2017, M.A.S. a M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, bod 32).
- 571 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o dotknuté dovozy uskutočnené v colnom režime 40 počas obdobia porušovania, v bode 550 tohto rozsudku sa konštatuje, že vzhľadom na to, že colné orgány Spojeného kráľovstva opomenuli vykonať potrebné kontroly na určenie správnej colnej hodnoty dotknutých výrobkov, a teda nezabezpečili efektívny a úplný výber splatného cla, nebola efektívne vybraná ani plná výška DPH vo vzťahu k týmto dovozom, keďže základ dane na účely DPH pri týchto dovozoch bol stanovený na základe nesprávnych colných hodnôt, ktoré boli nižšie ako skutočná hodnota príslušných výrobkov.
- 572 Ako však uviedol aj generálny advokát v bode 344 svojich návrhov, treba konštatovať, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že takéto opomenutie colných orgánov Spojeného kráľovstva zabezpečí efektívny a úplný výber DPH pri rovnakých dovozoch skutočne viedlo k stratám vlastných zdrojov vyplývajúcich z tejto dane.
- 573 Ako sa totiž uvádza v bode 567 tohto rozsudku, článok 3 nariadenia č. 1553/89 stanovuje, že základ zdrojov pochádzajúcich z DPH sa získa vydelением celkových čistých príjmov z DPH vybraných členským štátom v priebehu roka sadzbou, v akej sa táto daň v tom istom roku vyberá.

- 574 Aj keby pritom v prípade dotknutých dovozov uskutočnených v colnom režime 40 dovozcovia nezaplatili DPH v plnej výške, keďže základ dane na účely DPH pri týchto dovozoch bol príliš nízky, nemá to nevyhnutne za následok ovplyvnenie čistých príjmov z DPH.
- 575 Dovožca, podobne ako iné subjekty pôsobiace na výstupe pri predaji dotknutých výrobkov, totiž môžu pred ich fakturáciou konečnému spotrebiteľovi získať späť DPH, ktorú zaplatili. Otázka, či sú čisté príjmy z DPH ovplyvnené podhodnotením, ku ktorému došlo pri uvedených dovozoch, teda závisí od ceny fakturovanej konečnému spotrebiteľovi.
- 576 Preto samotné zistenie podhodnotenia colnej hodnoty dotknutých výrobkov nevyhnutne nevedie k zníženiu vymeriavacieho základu, z ktorého sa vypočítavajú vlastné zdroje pochádzajúce z DPH.
- 577 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba tretiemu žalobnému dôvodu vyhovieť v rozsahu, v akom je založený na nesplnení povinnosti vyplývajúcej z článku 2 ods. 1 písm. d) a článkov 85 až 87 smernice 2006/112, a vo zvyšnej časti ho zamietnuť.

4. O nesplnení povinnosti lojálnej spolupráce zakotvenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ

a) Argumentácia účastníkov konania

- 578 V rámci svojej výhrady vznesenej v druhom žalobnom návrhu Komisia tvrdí, že Spojené kráľovstvo si tým, že neposkytlo všetky informácie, ktoré Komisia potrebovala na určenie výšky strát tradičných vlastných zdrojov, a neposkytlo požadovaný obsah stanoviska právneho oddelenia HMRC alebo odôvodnenia rozhodnutí o zrušení stanovených colných dlhov, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 3 ZEÚ a z článku 2 ods. 2 a článku 2 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 608/2014.
- 579 V tejto súvislosti Komisia v prvom rade Spojenému kráľovstvu vytýka, že odmietlo poskytnúť kópiu stanoviska právneho oddelenia HMRC alebo akýchkoľvek informácií o obsahu právneho posúdenia, ktoré viedlo k zrušeniu colných dlhov zistených počas SCO Snake z dôvodu, že takéto právne posúdenie bolo dôverné a podliehalo profesijnému tajomstvu medzi advokátom a jeho klientom.
- 580 V druhom rade Komisia tvrdí, že colné orgány Spojeného kráľovstva neposkytli informácie požadované jej útvarmi na účely určenia výšky strát tradičných vlastných zdrojov, ktoré sa mali zaplatiť.
- 581 Spojené kráľovstvo namieta, že ako už bolo uvedené v priebehu konania pred podaním žaloby, k zrušeniu dlhov stanovených v platobných výmeroch C18 Snake nedošlo na základe žiadneho právneho poradenstva, ktoré podľa neho neexistuje, ale na základe rozhodnutí prijatých nezávislým oddelením HMRC príslušným vo veciach kontrol a opravných prostriedkov v colnej oblasti. Tento útvar zrušil tieto oznámenia z dôvodov uvedených v týchto rozhodnutiach, ktoré boli oznámené Komisii.
- 582 Navyše okrem tohto tvrdenia o neposkytnutí tohto neexistujúceho právneho stanoviska, Komisia vo všeobecnosti nemohla uplatniť žiadnu inú výhradu voči Spojenému kráľovstvu, pokiaľ ide o jeho povinnosť lojálnej spolupráce z dôvodu, že tento štát neposkytol uvedenej inštitúcii všetky informácie potrebné na určenie výšky strát tradičných vlastných zdrojov.

b) Posúdenie Súdnyim dvorom

- 583 Na úvod treba poznamenať, že hoci sa Komisia v druhom žalobnom návrhu okrem porušenia článku 4 ods. 3 ZEÚ odvoláva aj na porušenie článku 2 ods. 2 a článku 2 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 608/2014, táto inštitúcia v odôvodnení žaloby neuviedla, v čom Spojené kráľovstvo údajne porušilo toto posledné uvedené ustanovenie, takže výhradu uvedenú v tomto žalobnom návrhu treba preskúmať len s ohľadom na článok 4 ods. 3 ZEÚ.
- 584 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora zo zásady lojálnej spolupráce zakotvenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ vyplýva, že členské štáty sú povinné prijať všetky opatrenia spôsobilé zaručiť dosah a účinnosť práva Únie (rozsudok z 31. októbra 2019, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-391/17, EU:C:2019:919, bod 93 a citovaná judikatúra).
- 585 Súdny dvor okrem toho rozhodol, že v súlade s úlohou strážkyne Zmlúv zverenou Komisii na základe článku 17 ods. 1 ZEÚ tejto inštitúcii prináleží dbať na to, aby členské štáty riadne plnili svoje povinnosti v oblasti vlastných zdrojov Únie (rozsudok z 9. júla 2020, Česká republika/Komisia, C-575/18 P, EU:C:2020:530, bod 65) a že podľa článku 4 ods. 3 ZEÚ sú členské štáty povinné uľahčiť Komisii plnenie tejto úlohy dohľadu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. marca 2002, Komisia/Taliansko, C-10/00, EU:C:2002:146, bod 88).
- 586 Okrem toho, pokiaľ je Komisia, ako je to v prípade jej dohľadu nad riadnym plnením povinnosti členských štátov v oblasti vlastných zdrojov Únie, do veľkej miery závislá od informácií poskytnutých členskými štátmi, tieto sú povinné poskytnúť Komisii za primeraných podmienok doklady a iné relevantné dokumenty, aby táto inštitúcia mohla overiť, či boli vlastné zdroje Únie správne sprístupnené v súlade s týmito povinnosťami (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. marca 2002, Komisia/Taliansko, C-10/00, EU:C:2002:146, body 88 a 91).
- 587 V prejednávanej veci Komisia Spojenému kráľovstvu vytýka, že si nespĺnilo povinnosť lojálnej spolupráce, ako je stanovená v článku 4 ods. 3 ZEÚ, keďže jej tento štát neposkytol včas jednak všetky podrobnosti výpočtu týkajúce sa dlhov požadovaných v platobných výmeroch C18 Snake, o ktorých poskytnutie opakovane žiadala a ktoré boli potrebné na výpočet výšky strát tradičných vlastných zdrojov, a jednak stanovisko právneho oddelenia HMRC alebo odôvodnenia rozhodnutí o zrušení platobných výmerov C18 Snake.
- 588 V tejto súvislosti je nesporné, že Spojené kráľovstvo počas celého konania pred podaním žaloby odmietlo predložiť dokument, ktorý jeho vlastné orgány označili ako „právne stanovisko“, s odôvodnením, že tento dokument je chránený profesionálnym tajomstvom.
- 589 Komisia vysvetľuje, že požiadala o predloženie tohto dokumentu, keďže ho chápala tak, že obsahuje právnu analýzu dôvodov, ktoré viedli Spojené kráľovstvo k zrušeniu platobných výmerov C18 Snake.
- 590 Neskôr a osobitne počas inšpekčnej návštevy 18-11-1 vykonanej v apríli 2018, ako aj vo svojej odpovedi z 22. júna 2018 na formálnu výzvu však Spojené kráľovstvo tvrdilo, že takéto „právne stanovisko“ neexistovalo a že dôvody, ktoré ho viedli k zrušeniu platobných výmerov C18 Snake, boli tie, ktoré boli uvedené v rozhodnutiach o zrušení týchto oznámení a ktoré prijal nezávislý orgán, konkrétne oddelenie HMRC pre kontroly a opravné prostriedky v colnej oblasti, v rámci konaní o opravných prostriedkoch proti týmto oznámeniam. Podľa Spojeného kráľovstva z týchto rozhodnutí vyplýva, že uvedené oznámenia boli zrušené v podstate z dôvodu, že nebolo možné stanoviť nijakú uspokojivú metódu na nové určenie hodnoty, pokiaľ ide o dotknuté dovozy.

- 591 Komisia tvrdí, že kópie 6 z 24 rozhodnutí o zrušení oznámení C18 Snake, ktoré získala počas inšpekčnej návštevy 18-11-1, jej neumožnili pochopiť dôvody zrušenia týchto oznámení.
- 592 Vo svojom vyjadrení k žalobe Spojené kráľovstvo dodalo, že existuje stanovisko právneho oddelenia HMRC, ktoré sa ale týkalo len konkurzných konaní začatých proti niektorým obchodným subjektom a nie dôvodov, ktoré ho viedli k zrušeniu oznámení C18 Snake. Toto stanovisko je však chránené profesijným tajomstvom.
- 593 Treba tiež poznamenať, že počas konania pred podaním žaloby colné orgány Spojeného kráľovstva uviedli, že platnosť platobných výmerov C18 Snake mohla byť spochybnená, keďže PPC bola v týchto oznámeniach použitá na určenie colnej hodnoty dotknutých výrobkov a že uvedené oznámenia, ako boli oznámené dotknutým podnikom, neumožňujú preukázať priamu súvislosť medzi požadovanými clami a príslušnými individuálnymi colnými vyhláseniami.
- 594 Zo spisu predloženého Súdnu dvoru tiež vyplýva, že Komisia opakovane žiadala Spojené kráľovstvo, aby jej poskytlo podrobnosti výpočtov týkajúcich sa dlhov požadovaných v oznámeniach C 18 Snake, keďže takéto údaje boli nevyhnutné na overenie, či tieto dlhy náležite odrážajú sumy strát vlastných zdrojov týkajúcich sa dovozov, na ktoré sa vzťahovali tieto oznámenia.
- 595 Komisia vysvetľuje, že keďže nemala tieto informácie, predpokladala, pričom Spojené kráľovstvo ju v tejto súvislosti počas konania pred podaním žaloby neopravilo, že clo požadované v platobných výmeroch C18 Snake boli vypočítané na základe NPC, a teda bolo stanovené na zjavne nízkej úrovni. To ju viedlo k tomu, že v žalobe požadovala, pokiaľ ide o obdobie od novembra 2011 do novembra 2014, sumy zodpovedajúce stratám tradičných vlastných zdrojov, ktoré neboli vypočítané na základe týchto oznámení, ale podľa metódy OLAF-JRC, čím zohľadnila všetky dovozy uskutočnené za ceny nižšie ako NPC a priradila týmto dovozom hodnotu rovnajúcu sa PPC.
- 596 Komisia vysvetľuje, že podrobnosti výpočtov dlhov požadovaných v platobných výmeroch C18 Snake napokon Spojené kráľovstvo poskytlo v prílohe dupliky, čo umožnilo konštatovať, že pri dotknutých dovozoch sa nanovo určila cena na základe PPC a nie NPC, a preukázať priamu súvislosť medzi požadovanými clami a príslušnými individuálnymi colnými vyhláseniami.
- 597 Spojené kráľovstvo na otázku Súdneho dvora v tejto súvislosti vysvetlilo, že jeho orgány neodmietli oznámiť Komisii podrobnosti o týchto výpočtoch po inšpekčnej návšteve v novembri 2017, ale v tom čase k nim nemali prístup. Tieto výpočty boli podľa neho „znovuobjavené“ krátko pred podaním vyjadrenia k žalobe v júni 2019. Analýza a spracovanie veľkého množstva informácií takto získaných počas zberu údajov si potom údajne vyžiadali veľa času a zdrojov, takže Spojené kráľovstvo ich nemohlo poskytnúť pred podaním dupliky.
- 598 Vzhľadom na všetky tieto skutkové okolnosti a so zreteľom na zásady zakotvené v judikatúre pripomenutej v bodoch 584 až 586 tohto rozsudku treba konštatovať, že Spojené kráľovstvo si nespĺnilo povinnosť lojálnej spolupráce, ako je stanovená v článku 4 ods. 3 ZEÚ, keďže tento štát neposkytol včas jednak všetky podrobnosti výpočtu týkajúce sa dlhov požadovaných v platobných výmeroch C18 Snake, o ktorých poskytnutie ho Komisia opakovane žiadala a ktoré boli potrebné na výpočet výšky strát tradičných vlastných zdrojov, a jednak odôvodnenia rozhodnutí o zrušení stanovísk C 18 Snake, o ktorých poskytnutie ho Komisia tiež opakovane žiadala.

- 599 Naproti tomu nie je potrebné rozhodnúť o otázke, či Spojené kráľovstvo porušilo povinnosť lojálnej spolupráce tým, že odmietlo poskytnúť právne stanovisko HMRC. Stačí totiž konštatovať, že Spojené kráľovstvo si z dôvodu použitia spojky „alebo“ v druhej časti druhého žalobného návrhu v každom prípade nesplnilo túto povinnosť už tým, že včas nepredložilo odôvodnenia rozhodnutí o zrušení platobných výmerov C18 Snake.
- 600 Preto s výhradou toho, čo je uvedené v bode 599 tohto rozsudku, treba vyhovieť výhrade uvedenej v druhom žalobnom návrhu v rozsahu, v akom je založená na porušení článku 4 ods. 3 ZEÚ.
- 601 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že:
- Spojené kráľovstvo si tým, že nezapísalo do účtovnej evidencie správne sumy cla a nesprístupnilo Komisii správne sumy tradičných vlastných zdrojov v súvislosti s dotknutými dovozmi, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 2 a 8 rozhodnutia 2014/335, článkov 2 a 8 rozhodnutia 2007/436, článkov 2, 6, 9, 10, 12 a 13 nariadenia č. 609/2014, článkov 2, 6, 9, 10, 11 a 17 nariadenia č. 1150/2000, ako aj z článku 105 ods. 3 Colného kódexu Únie a článku 220 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva, ako dôsledok nesplnenia povinností, ktoré mu vyplývajú z článku 325 ZFEÚ, článku 46 Colného kódexu Únie, článku 13 Colného kódexu Spoločenstva, článku 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k CKS, článku 244 vykonávacieho nariadenia k CKÚ, ako aj z článku 2 ods. 1 písm. d) a článkov 85 až 87 smernice 2006/112;
 - Spojené kráľovstvo si tým, že neposkytlo Komisii všetky informácie potrebné na určenie výšky strát tradičných vlastných zdrojov, a neposkytlo požadované odôvodnenia rozhodnutí o zrušení stanovených colných dlhov, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 3 ZEÚ.
- 602 V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

O trovách

- 603 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 138 ods. 3 tohto rokovacieho poriadku ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania okrem prípadu, ak Súdny dvor považuje za oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, že účastník konania okrem znášania vlastných trov konania je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka.
- 604 Keďže v prejednávanej veci Komisia navrhla uložiť Spojenému kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania a Spojené kráľovstvo nemalo úspech v podstatnej časti svojich návrhov, je vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci opodstatnené uložiť mu povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť štyri pätiny trov konania Komisie. Komisia znáša jednu pätinu svojich vlastných trov konania.
- 605 Podľa článku 140 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku, podľa ktorého členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania, tak Belgické kráľovstvo, Estónska republika, Helénska republika, Lotyšská republika, Portugalská republika a Slovenská republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si tým, že nezapísalo do účtovnej evidencie správne sumy cla a nesprístupnilo Komisii správne sumy tradičných vlastných zdrojov v súvislosti s niektorými dovozmi textilných výrobkov a obuvi z Číny, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 2 a 8 rozhodnutia Rady 2014/335/EÚ, Euratom z 26. mája 2014 o systéme vlastných zdrojov Európskej únie, z článkov 2 a 8 rozhodnutia Rady 2007/436/ES, Euratom zo 7. júna 2007 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev, z článkov 2, 6, 9, 10, 12 a 13 nariadenia Rady (EÚ, Euratom) č. 609/2014 z 26. mája 2014 o metódach a postupe sprístupňovania tradičných vlastných zdrojov a vlastného zdroja založeného na DPH a HND a o opatreniach na zabezpečenie požiadaviek na pokladničnú hotovosť, zmeneného nariadením Rady (EÚ, Euratom) 2016/804 zo 17. mája 2016, z článkov 2, 6, 9, 10, 11 a 17 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev, ako aj z článku 105 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex, a z článku 220 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 z 13. apríla 2005, ako dôsledok nesplnenia povinností, ktoré mu vyplývajú z článku 325 ZEÚ, z článku 46 nariadenia č. 952/2013, z článku 13 nariadenia č. 2913/92 zmeneného nariadením č. 648/2005, z článku 248 ods. 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92, zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 3254/94 z 19. decembra 1994, z článku 244 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/2447 z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia č. 952/2013, ako aj z článku 2 ods. 1 písm. d) a článkov 85 až 87 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej smernicou Rady 2009/69/ES z 25. júna 2009;

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si tým, že neposkytlo Európskej komisii všetky informácie potrebné na určenie výšky strát tradičných vlastných zdrojov, a neposkytlo požadované odôvodnenia rozhodnutí o zrušení stanovených colných dlhov, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 3 ZEÚ.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
3. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska je povinné nahradiť štyri pätiny trov konania, ktoré vynaložila Európska komisia, a znáša svoje vlastné trovy konania.
4. Európska komisia znáša jednu pätinu svojich vlastných trov konania.
5. Belgické kráľovstvo, Estónska republika, Helénska republika, Lotyšská republika, Portugalská republika a Slovenská republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

Podpisy